Nr. 94. Piątek, 25. Kwietnia 1902. Rok 92.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 10 hal., pocztą 16 hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 12. — Ekspedycya miejscowa w Agencyi dzienników **St. Sokołowskiego. Pasaż Hausmanna l. 9.** — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 32 K., półrocznie 16 K., kwartalnie 8 K., miesięcznie 2 K. 70 h. — W miejscu: rocznie 24 K., półrocznie 12 K., kwartalnie 6 K., miesięcznie 2 K. — Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 3 K. 20 h. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 3 K. 80 h. miesięcznie.

„**Przewodnik naukowy i literacki**", dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej", otrzymają cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 1 K. 50 h., drudzy 60. h. „**Przewodnik**" prenumerowany osobno kosztuje 8 K.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 19 kwietnia b. r. nadać najmiłościwiej lekarzowi zdrojowemu w Szczawnicy, dr. Kazimierzowi Kruszyńskiemu, tytuł radcy cesarskiego z uwolnieniem od taksy.

P. Minister wyznań i oświecenia zamianował reskryptem z dnia 3 kwietnia b. r. l. 8838 p. Karola Skibińskiego, zwyczajnego profesora c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie, prezesem komisyi egzaminacyjnej dla drugiego egzaminu rządowego w zakresie nauk inżynierskich.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zawierające spis ocenicieli bydła rogatego przeznaczonego na zabicie w razie wybuchu zarazy płucnej, a ustanowionych na lata 1902. 1903 i 1904 na wniosek c. k. galic. Towarzystwa gospodarczego we Lwowie i c. k. Towarzystwa rolniczego w Krakowie. — zamieszczone jest w „Dzienniku urzędowym" dzisiejszego numeru *Gazety Lwowskiej*.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 24 kwietnia.

Podczas wczorajszej dyskusyi w Izbie posłów Rady państwa nad tytułem „podatki bezpośrednie" zabrał głos znowu Pan Minister skarbu dr. Böhm-Bawerk, aby odpowiedzieć na zarzuty przez poprzednich mowców przy tym dziale podniesione. P. Minister zaznaczył na wstępie, że pragnie zająć się dwoma tematami: kwestyą wykonania istniejących ustaw podatkowych i pożądanemi zmianami tych ustaw. A zatem najpierw co do skarg na egzekucye podatkowe zaznaczył P. Minister, że pragnąłby, aby w ogóle wcale nie było egzekucyj, co jednak przy takiej masie ludności jest niemożliwe; bez użycia środków przymusowych nie można się obejść. Mowca prosi jednak, aby Izba była przekonana, że co się tyczy wykonania ustaw egzekucyjnych Ministerstwo kładzie największą wagę na to, by przy ściąganiu podatków nie posługiwano się bezwzględną surowością a tem mniej nielegalnością. P. Minister omawiał dalej sprawę rekursów, w szczególności skargi, że rekursy nie mają mocy odraczającej; przytem uwzględnił P. Minister wywody p. Dawida Abrahamowicza, które uznaje, jakkolwiek nie zupełnie się z nimi zgadza. P Minister prosi o konkretne wypadki, które z całą stanowczością chce uwzględnić i zrobić z nich użytek. P. Minister zwraca uwagę, że byłoby pożądanem nie uogólniać poszczególnych wypadków, ani podnosić ogólnych zarzutów, tylko donieść mu o każdym konkretnym wypadku. Co się tyczy inspektorów podatkowych, o których mówił p. Dawid Abrahamowicz, to P. Minister musi podnieść, że już ustawa podatkowa przyznaje inspektorom podatkowym pewien zakres działania.

Paragraf 210 naszej ustawy o podatku osobisto-dochodowym powiada: W razie jeśli zachodzą wątpliwości co do słuszności albo zupełności fasyi, to przewodniczący, względnie komisya obowiązaną jest przedkładającego fasyę wezwać do dania bliższych wyjaśnień. Jeżeli dobrze zrozumiałem p. D. Abrahamowicza — mówił P. Minister — to jest on zdania, jakoby te wątpliwości dopiero w komisyi mogły być uwzględnione. P. Minister zaś jest zdania, że przewodniczący komisyi a nie komisya sama — jak twierdził p. Abrahamowicz — ma prawo podnieść te wątpliwości i wezwać do dania wyjaśnień. Zyskuje na tem szybsze załatwienie, bo przecież komisya nie jest nieustannie zebrana. Nie ulega wątpliwości — powiada P. Minister — że w poszczególnych wypadkach mogą zajść niewłaściwości, P. Minister zapewnia jednak, że każde zażalenie uwzględnia. Od czasu zaprowadzenia ustawy z r. 1896 „moralność podatkowa" także i co do fasyonowania znacznie się poprawiła, jakkolwiek w zupełności jeszcze zadowalającą nie jest.

W dalszym ciągu swych wywodów zwrócił się P. Minister przeciw zarzutowi fiskalizmu i oświadczył, że fiskus z dochodów podatku osobisto-dochodowego nie ma ani centa, albowiem w całym szeregu innych rodzajów podatku nastąpiły znaczne ulgi, mianowicie w podatku gruntowym, domowym i zarobkowym. W tym roku po raz pierwszy przekroczono *maximum* opustów podatkowych, w skutek czego nastąpi podział nadwyżki pomiędzy Państwo i kraje koronne. Nadzieje przywiązywane do podatku osobisto-dochodowego w r. 1896 zaledwie zostały osiągnięte i z pewnością nie będą przewyższone. W każdym razie nie można jednak twierdzić, że oszacowanie dochodu z podatku osobisto-dochodowego było zbyt wysokie, albo naciągnięte.

W obec wywodów p. Abrahamowicza, podnosi P. Minister, że w myśl intencyi ustawodawczej, komisye szacunkowe nie mają bynajmniej być radą przyboczną, lecz organem rozstrzygającym. P. Minister spodziewa się, że w większej części wypadków stosunek ten był zachowany, tak jak wymaga ustawa. Prosi posłów, aby wpływali na szerokie koła w tym duchu, by zniknęły fałszywe pojęcia, jakoby w mianowaniu urzędników podatkowych decydowała okoliczność, że ten lub ów urzędnik w pewnym okręgu rzekomo wysoko wyśrubował dochód podatkowy. Przy mianowaniu tych urzędników uważa się tylko na spełnianie obowiązków a bynajmniej nie żąda od urzędnika, by dochody z podatków licytował, bo wiadomą jest rzeczą, że nie finanse, ale ekonomiczne interesy mają być strzeżone. Naciskanie „śruby podatkowej" nie leży w interesie Państwa.

P. Minister omawiał następnie sprawę reformy podatków i oświadczył, że sprawa ta wcale nie jest jeszcze ukończoną. P. Minister wskazał na obniżenie podatku gruntowego z 37·5 milionów na blisko 27 do 28 milionów guldenów. My z pewnością nie utkniemy na reformie podatkowej. Jeżeli jeden z mowców chciałby włożyć w usta Ministra słowa, że w r. 1909 zamierza tę reformę ukończyć, to mogę oświadczyć, że wie on bardzo dobrze, iż do tego czasu wiele może się zmienić i z pewnością zmieni. Nie można dziś układać programu na r. 1909; to mogę zapewnić, że w miarę jak sprawa będzie dojrzewała, zostanie przeprowadzoną. Co się tyczy zniesienia podatku gruntowego, domowego i zarobkowego i zwalenia wszystkiego na podatek osobisto-dochodowy, Pan Minister oświadcza, że gdyby się na to zgodził, trzeba by ten podatek cztery i pół razy podwyższyć, naturalnie, gdyby przy tak ogromnem podwyższeniu zatrzymano obecne fasye.

Reforma jest rzeczą nie łatwą, trzeba być ostrożnym w nerwowem traktowaniu sprawy. P. Minister nie chce jednak przez to powiedzieć, że tam gdzie reforma już dojrzała, tam się jej nie przeprowadzi. Co się tyczy podatku domowego, oświadczył P. Minister już przed niedawnym czasem, że przedsięwzięto kroki ku organicznej reformie tego podatku. (Oklaski). Gdy sprawa będzie ukończoną wejdzie pod obrady Izby.

Z c. k. krajowej Rady szkolnej.

C. k. Rada szkolna krajowa na posiedzeniu z dnia 21 kwietnia b. r. uchwaliła:

zamianować Feliksa Kantorka zastępcą nauczyciela w gimnazyum św. Anny w Krakowie;

---

55)

HAJOTA.

OSTATNIA BUTELKA.

POWIEŚĆ.

(Z cyklu: „Z dalekich lądów").

VIII.

(Ciąg dalszy).

Przez cały ten dzień fatalny i przez całą noc szumiało jej w uszach: „Przeklęty! Przeklęty! Przeklęty"! A najstraszniejszem było to, że nie znajdowała we własnej duszy głosu obrony dość silnego, aby to piętnujące słowo zagłuszył.

Bo on na prawdę popełnił czyn występny. Świeże sieroctwo otoczyło w jej pojęciu pogrzebowy obrządek aureolą takiej bolesnej świętości, że sprofanowanie go w hulaszczej igraszce przedstawiało jej się jako potworność, której dopuścić się mógł jedynie człowiek ze wszelkich lepszych uczuć wyzuty. To, że był pijany, nietylko go nie tłómaczyło, lecz owszem stanowiło dla niej okoliczność obciążającą. Po za obecną atmosferą teatotleryzmu i uprzednie warunki jej życia złożyły się na to, że pijaństwo stało się w zupełnie wyjątkowy sposób.

A przytem słyszała nieraz, że człowiek pijany może być nieodpowiedzialny za swoje czyny, lecz, że popełnia tylko takie, do jakich pcha go prawdziwa, właśnie wtedy na jaw wychodząca natura; była zaś zbyt młodą i zbyt jeszcze niedoświadczoną życia, by wiedzieć, do jakiego stopnia ta natura może być złożoną i sama sobie przeczącą.

Więc tylko cierpiała ogromnie i czuła. że pomiędzy nią a tym człowiekiem otwarła się nagle przepaść, której nic zapełnić nie zdoła i że w tę przepaść runęło coś, co jej było droższem niż sama przypuścić mogła.

Toż i przedtem dzieliło ich tyle!... tyle!... Toż i przedtem był jej obcym, dalekim i dalekim zapewne na zawsze miał pozostać. — ale nic nie broniło jej kochać go. Kiedy tymczasem teraz....

— Wszystko skończone — mówiła sobie z rozpaczą — wszystko skończone.

I właśnie teraz dopiero poznała na prawdę, że coś było zaczęte.

Ale słowa doktora padły jak promyk słońca w ciemność zalegającą jej duszę. Nie, nie mógł być zupełnie złym, skoro potrafił ulitować się nad biednem krzywdzonem dzieckiem. I nie może być też bezwzględnie potępionym, bo jeżeli przeklinający krzyk miss Walter obije się o tron Stwórcy, to i słabiuchny głosik maleńkiego Kofele trafi tam również; owo „yes massa", takie ufne i przytulne, że samo dawało świadectwo, jak opiekuńczym i łagodnym musiał być ten, do którego mogły tak przemawiać dziecięce, fałszu nie znające usta.

Więc myślała o nim z mniejszym już wstrętem i bolem, lecz smutek jej pozostał jednakim. Stała się małomowną i zadumaną. i przynajmniej na pozór, poczęła coraz bardziej nasiąkać atmosferą purytanizmu, która posiada takie wyłączne własności, przerabiania ludzi na cynamonowe laski.

A tymczasem pan Benson zgoła się nie domyślający, ile ujemnej dla niego elektryczności nagromadziło się w tej atmosferze, dążył ku niej w hamaku, chybotany szybkim, sprężystym chodem niosących go Krumanów.

Nieprawdopodobna moc lucioli, pobudzonych pewną wilgocią tańczyła w głębokich cieniach po obu stronach drogi, tworząc faliste, świetlne wstęgi, podobne do tych, jakie ciągnie za sobą pędząca nocą lokomotywa. Tylko blask ich był bardziej błękitny, tajemniczy i drgający.

Pana Bensona opanowywała coraz większa nuda i rozdrażnienie.

— Wolałbym ich nie zastać — myślał paląc jeden papieros po drugim. — Jestem w usposobieniu, w jakiem najłatwiej popełnić niedorzeczność.

Gdy go wnoszono w ogrodową furtkę, wydało mu się w migotliwem świetle latarni, że na werandzie jakaś smukła, ciemna postać oderwała się od balustrady i szybko we wnętrzu domu znikła. Odległość była dość znaczna i gęsto drzewami przysłonięta, dróżyna pomiędzy niemi dość wązka i hamakarze musieli zwolnić kroku, upłynęła więc spora chwila nim u schodów stanęli.

Dom był zamknięty, milczący i ciemny, co zdziwiło poniekąd pana Bensona, gdyż był prawie pewny, że w dwóch oknach, na werandę wychodzących, widział przedtem światło i że to światło raptem zgasło.

— Zdawało mi się — pomyślał i rozkazał Alemu zapukać do drzwi. Ali mówił później do Topsy-Turvy, że wyraźnie słyszał za niemi jakąś bieganinę i szepty, ale wziął to także za przywidzenie bo gdy je wreszcie otwarto, na progu pustej sieni stanął tylko mały Nathan.

— Kto tam? zapytał nieco zdyszanym głosem.

— Jakto, kto tam? — odrzekł pan Benson z hamaku. — Czyś oślepł? Nie poznajesz mnie?

Miał wszelkie dane dziwić się, gdyż na cały Stary Kalabar on jeden tylko otaczał się taką pompatyczną asystą i w najciemniejszą noc można go było odgadnąć z daleka po tym znaku.

— Poznaję, sir — odpowiedział Nathan zająkliwie.

— Cóżeście się tak zabarykadowali? — badał dalej młody agent, nie ruszając się z jedwabnych poduszek i z rosnącem zdumieniem uważając ową niezwykłą ciszę, ciemność i minę chłopaka, którego potulna twarz, oświetlona latarnią Alego, wyrażała niepewność i zakłopotanie. — Czy twój „massa" i twoja missis w domu?

— Nie ma ich, sir.

— Nie ma — powtórzył pan Benson przeciągle. — O! Nie ma — nikogo?

Krumanik mimowoli obejrzał się po za siebie.

— Nikogo, sir!

— A więc powiedz, że byłem, albo lepiej oddaj te „książki", gdy wrócą.

Z wytwornego pugilaresika dobył trzy karty wizytowe i pozaginał w nich rożki nie spiesząc się. To przestrzeganie światowych form było także jego odrębnością na Brzegu, pan Arnstrong naprzykład byłby po prostu parsknął śmiechem na takie ceregiele. Ale Nathan nie ruszał się od progu, jak smok strzegący wejścia i drugi pokojowiec musiał poskoczyć na werandę z biletami.

— *Go on, boys!* — rzekł pan Benson niedbale, pomimo, że wszystko to razem wzięte, zaczynało mu się wydawać podejrzanem.

Przez ten czas u ciemnego okna, zakryta firanką, z ręką silnie na sercu przyciśniętą, stała Dyana, cała w słuch i wzrok zamieniona.

zamianować w szkołach ludowych: Władysława Janiszewskiego nauczycielem 3-klasowej szkoły wydziałowej męskiej w Tarnopolu; Antoniego Sołtysa nauczycielem starszym 4-klasowej szkoły pospolitej męskiej połączonej z wydziałową w Tarnopolu; Michała Wańczyka nauczycielem młodszym 5-klasowej szkoły męskiej w Starym Sączu; Feliksa Kica nauczycielem młodszym 6-klasowej szkoły męskiej w Żywcu; Stanisława Niżnika nauczycielem kierującym 3-klasowej szkoły w Wełdzirzu; Szymona Olasa nauczycielem kierującym 2-klasowej szkoły w Olszanicy (okręgu krakowskiego zamiejskiego); Ludwika Popowicza nauczycielem kierującym 2-klasowej szkoły w Wierzchni; Franciszka Lenia nauczycielem kierującym 2-klasowej szkoły w Serafińcach; Michała Migdała nauczycielem kierującym 2-klasowej szkoły w Chrości; Ignacego Wróblewskiego nauczycielem starszym, Helenę Spargnapaniównę nauczycielką młodszą 5-klasowej szkoły w Półwsiu zwierzynieckiem; Stanisława Klimka nauczycielem starszym 5-klasowej szkoły męskiej w Rawie; Karolinę Skulską nauczycielką młodszą 4-klasowej szkoły w Obertynie; Ferdynandę Bosewitzównę nauczycielką młodszą 2-klasowej szkoły w Gaju; Maryę Cichocką nauczycielką młodszą 2-klasowej szkoły w Pobereżu; Edwarda Daszkiewicza nauczycielem kierującym 4-klasowej szkoły męskiej w Żurawnie; Karola Habdasa nauczycielem kierującym 2-klasowej szkoły w Suchodole; Michała Dyrowa nauczycielem kierującym 2-klasowej szkoły w Chociniu; Zuzannę Kotowiczównę nauczycielką młodszą 2-klasowej szkoły w Hnizdyczowie; Marcinę Przestalską nauczycielką młodszą 2-klasowej szkoły w Chociniu; Maryę Przestalską nauczycielką młodszą 2-klasowej szkoły w Podmichalu;

Nauczycielami i nauczycielkami szkół 1-klasowych: Franciszka Muchę w Rzepienniku suchym; Julię Panecką w Drozdowicach; Jana Kunisza w Łojowej; Stanisława Albińskiego w Woli duchackiej; Kazimierza Mierzwińskiego w Wojakowej; Pawła Myssaka w Kornalowicach; Stanisława Kostliwego w Radłowicach; Mieczysława Muszyńskiego w Jasiennej; Malwinę Radecką w Sokołówce, Katarzynę Niemcównę w Suchejwoli;

przenieść: Szczepana Balla nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły w Dąbrowie na równorzędną posadę do szkoły w Żarkach; Jana Rybczuka nauczyciela 1-klasowej szkoły na przedmieściu „Kotykówka“ w Horodence na równorzędną posadę do szkoły na przedmieściu „Odenica“ w Dolinie; Aleksego Hajdukiewicza nauczyciela kierującego 4-klasowej szkoły mieszanej w Chorostkowie na równorzędną posadę do 4-klasowej szkoły męskiej w Chorostkowie; Helenę Berezowską i Jadwigę Dzbańską nauczycielki starsze 4-klasowej szkoły mieszanej w Chorostkowie na równorzędne posady do 4-klasowej szkoły żeńskiej w Chorostkowie; Aleksandra Kijankowskiego nauczyciela kierującego 4-klasowej szkoły w Sokolnikach na równorzędną posadę do 3-klasowej szkoły w Siemianówce, a Jana Srokę nauczyciela kierującego 3-klasowej szkoły w Siemianówce na równorzędną posadę do 4-klasowej szkoły w Sokolnikach.

Gdy przy szukaniu biletów chłopiec z latarnią świecił panu Bensonowi, i gdy ujrzała występującą z pomroki tę twarz znów po dawnemu piękną i tak nieprzepartego uroku pełną, wszystka krew uderzyła jej do głowy. Wydał jej się smutnym, że zdjął ją nad nim taki ogromny żal, iż potrzebowała całej siły woli, aby nie wybuchnąć głośnem łkaniem.

— Co ja uczyniłam! — myślała zaciskając dłonie — co ja uczyniłam!

Bo ona to była na werandzie i spostrzegłszy wchodzący w furtkę orszak, uciekła, nie chcąc się z nim spotkać sam na sam. Pod tem samem pierwszem wrażeniem wpadła do pokoju, gdzie Forsterowie po raz dziesiąty odczytywali przybyłe z Anglii listy i oglądali nowe fotografie dzieci i oznajmiła przybycie gościa.

Teraz nie mogła sobie tego darować. Gdyby nie jej niebaczny postępek, pan Benson byłby ich zastał i bądź co bądź wuj nie byłby się odważył wyrządzić mu jawnego afrontu. I może wszystko byłoby się załagodziło... wyrównało...

A tu zamknięto przed nim drzwi, jak przed zapowietrzonym, miano czas przygotować tę chyłkiem i milczkiem dokonaną zniewagę. Szczera, prawa natura Dyany burzyła się przeciw takiemu strzelaniu z za płota do człowieka, który przybywał tu, jak w progi przyjaciel, najlepszemi zapewne chęciami ożywiony.

— Domyślał się? — mówiła sobie z rozpaczą prawie — niepodobna, aby się nie domyślił? Taki wstyd wobec murzynów! Jak oni mu to mogli zrobić.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Rada Państwa.

(Dalszy ciąg telegraficznego sprawozdania z posiedzenia Izby posłów w dniu 23 b. m.).

Wiedeń, 24 kwietnia. Na wczorajszem posiedzeniu Izby posłów p. Dawid Abrahamowicz zbijając wywody posła Breitera, wygłoszone na wtorkowem posiedzeniu Izby, zaznaczył na wstępie, że w całem przesileniu, które przebyła gal. Kasa oszczędności, nikt nie stracił ani ceuta. (P. Breiter woła: „Setki“. Żywe protesty z ław polskich). Sejm galicyjski w swoim czasie powziął uchwałę, mocą której kraj przyjął pełną gwarancyę za wkładki Kasy oszczędności. Dowiaduję się obecnie z zamknięcia rachunkowego tej instytucyi, że jest ona w pełni rozkwitu i cieszy się najzupełniejszem zaufaniem. Poseł Breiter nadmienił także, że wśród szerokich mas ludności panuje obecnie hasło *Los von Wien*. Prawdopodobnie miałoby to być naśladowaniem znanego hasła *Los von Rom* (P. Breiter: Proszę czytać polskie gazety). Ja znam usposobienie ludu polskiego; nie prawdą jest co tu powiedziano; w interesie narodu jestem obowiązany zaprzeczyć temu twierdzeniu.

Omawiając sprawę podatków bezpośrednich a w szczególności sposób całego ich przeprowadzenia oświadcza p. Abrahamowicz: Zwykle pojawiają się ataki nie na brzmienie ustawy, ale na jej wykonanie. Najwięcej stosuje się to do ustaw podatkowych. Powszechny podatek zarobkowy wprowadzony został po specyalnych obliczeniach. Cały zarząd finansowy, a szczególnie referenci komisyi kontyngentowej zawsze starali się w sposób rzeczowy spełnić swoje zadanie. Należy tylko życzyć sobie, aby w innych działach podatku zapanował ten sam sposób postępowania, jak w powszechnym podatku zarobkowym. Zaprowadzenie podatku osobisto-dochodowego od przeszło 30 lat stało na porządku dziennym. Przez ten czas podnosiły się liczne głosy krytyki. Opozycya nie zwracała się przeciwko zasadzie opodatkowania. Przeciwnicy przy każdej sposobności podnosili raczej nie wysokość podatku, ale jego uciążliwość i inkwizycyjne postępowania połączone z tego rodzaju podatkiem. (Żywe potakiwania). Jednem z pierwszych zadań nieustającej komisyi podatkowej było rozprószenie tych obaw. Po długich obradach zgodzono się na przyjęcie pewnych ochronnych postanowień do ustawy. Komisya uznała za potrzebne: 1. Dokładne określenie zakresu działania organów podatkowych z tem, że rozstrzygnięcie mogło być wyłącznie zostawione komisyom szacunkowym. 2. Mężowie zaufania nie mają być mianowani według upodobania organów podatkowych, lecz według opinii Wydziału krajowego, względnie reprezentacyj powiatowych i gminnych. 3. Skład komisyj szacunkowych miał być taki, aby o ile możności wszystkie gałęzie zawodowe były reprezentowane. 4. Obowiązkiem komisyi szacunkowej jest co do prawdziwości fasyi przedewszystkiem wysłuchać opodatkowanych. 5. Opodatkowani mają prawo żądać przesłuchania rzeczoznawców w celu stwierdzenia prawdziwego stanu rzeczy i obrony. 6. Ustanowienie miernego podatku, celem uniknięcia zła, które we wszystkich podatkach dochodowych okazało się tak zgubnem, mianowicie, że zbyt wysokie podatki zmuszały do zatajenia dochodu.

Przyjęcie tych postanowień do ustawy o podatku osobisto-dochodowym umożliwiło dojście do skutku ustawy. Z tego miejsca oświadczałem kilkakrotnie jako członek nieustającej komisyi podatkowej i jako przeciwnik tej ustawy, — że jeżeli te postanowienia będą dochowane, to wszelkie obawy, jeżeli nie staną się zgoła bezprzedmiotowe, to w każdym razie znacznie osłabną. To oświadczyłem w roku 1896. Dziś niestety nie jestem w tem samem położeniu. Pięcioletnie doświadczenie pouczyło mię, że ustawa podatkowa nie bywa wykonywaną według jej brzmienia. Wyżej wymienione postanowienia, zaprowadzające system „samooszacowania“, dające opodatkowanym wszelką możność obrony, okazały się niedostateczne. Pod pretekstem prowadzenia badania fasyi inspektowie podatkowi zakres swej działalności rozszerzyli, tak, że ich działalność urzędowa stawała się nietylko prejudykatem przy ustanawianiu i uchwałach komisyj szacunkowych, ale komisye szacunkowe stanowiły rodzaj rady przybocznej. (Żywe potakiwania). Inspektorowie podatkowi przeprowadzając postępowanie wstępne, są równocześnie przewodniczącymi i referentami komisyi szacunkowej. Uważają oni za swój obowiązek każdą wniesioną fasyę we wszystkich punktach zakwestyonować, wniesione zaś dowody podług własnej oceny, a jak ja twierdzę w sposób nielegalny, usuwać. Idą oni jeszcze dalej: Żądają od płacących podatki, aby poszczególne pozycye fasyi bezwarunkowo podwyższali, bo w przeciwnym razie sami przypiszą im jeszcze większy podatek. (Głosy: Tak jest). Fasye, co do których wzywa się płacących podatek, aby przytoczyli dowody, że nie posiadają czegoś, co zdaniem inspektorów posiadać mogą, są na porządku dziennym. (Głosy: Bardzo dobrze). Właścicieli gruntów i folwarków wzywa się, aby ze wszystkich gałęzi gospodarstwa, jak n. p. sprzedaży mleka, chowu drobiu i t. p. wykazywali dochody. Inspektorowie podatkowi uważają za powiększenie majątku, jeżeli pole wydrenowano i podnoszą z tego powodu podatek. (Głosy: Bardzo słusznie, tak jest). Jeśli w pewnym roku zmalał czyjś dochód, lub jeżeli on żadnego nie miał dochodu, wdraża się przeciwko niemu formalne postępowanie karne. Wzywa się do dania odpowiedzi na niezliczoną ilość pytań. Nikogo nie pytają, z czego on opędził koszta utrzymania domu w tym niepomyślnym roku. Tak postępuje się w obec wszystkich bez wyjątku, a więc i w obec tych, do których można mieć zaufanie. By temu nielegalnemu postępowaniu nadać pozory legalności, inspektorzy podatkowi starają się, aby do komisyi szacunkowej weszli bądź to urzędnicy wprost podwładni, bądź też ludzie, na których mogą polegać, (Głosy: Tak jest). Naturalnem następstwem takiego postępowania jest, że wpływają setki rekursów do komisyj apelacyjnych. Sprzeciwy te latami całemi czekają na załatwienie. Ściągnięcie podatku następuje prawie z reguły przed załatwieniem sprzeciwu. Przytem nie uwzględnia się pewnych zaległości podatkowych, które z natury rzeczy przy ściągnięciu powinny odpaść. Ztąd wynika, że liczba takich zaległości tak w innych krajach koronnych, jak i w Galicyi jest niezmiernie wielka. — Spodziewać się należy, że Pan Minister skarbu usłyszy te skargi i postara się o reformy. Jeżeli Pan Minister zażąda konkretnych wypadków, mogę mu ich poufnie dostarczyć. Nie chcę tych faktów publicznie ogłaszać, gdyż celem mojego przemówienia jest żądanie usunięcia poszczególnych braków, a nie wytaczanie oskarżenia przeciwko poszczególnym urzędnikom podatkowym lub ich przełożonym.

Pan Minister skarbu powinien wydać rozporządzenie o wymiarze i poborze podatku osobisto-dochodowego i o stanowisku komisyi szacunkowej, odpowiadające intencyi i zamiarowi ustawodawcy, oraz pouczające, jak ustawodawca ustawę pojmował. Uczyniwszy to, powinien usunąć postanowienia, których nie rozumie ani prawnik, ani rolnik, ani żaden w ogóle człowiek. (Głosy: słusznie).

Obecny podatek domowo-czynszowy pochodzi z czasów, gdy polityka podatkowa trzymała się zasady, że podatek trzeba brać, zkąd go najłatwiej można wydostać. Podatek ten pochodzi z czasów finansowo przymusowego położenia Państwa. Przyznać jednak należy, że finansowe położenie Państwa znacznie się zmieniło i jest obecnie inne. Wszystkie podatki zreformowano — z wyjątkiem domowo-czynszowego. Reforma bowiem tego podatku, z r. 1882, nie jest reformą gruntowną. Wyższe opodatkowanie czynszów nie stoi w żadnym stosunku do majątku ludności. Obliczenia kosztów utrzymania domu są przestarzałe. Podatek czynszowy na Węgrzech mógłby się wydawać wyższym, niż w Austryi. Tymczasem z całej Europy najwyższe są podatki czynsowe właśnie w Austryi.

Sposób ryczałtowego oceniania gruntów pochodzi z dawniejszych czasów i nie uwzględnia wcale zmienionych obecnie stosunków. W szczególności dla stosunków m. Krakowa nie ma powodu zaliczania tego miasta do spisu lit. A. Kraków nie jest głównem miastem i należy do spisu pod literę B. Przedkładam zatem rezolucyę z żądaniem, aby wniesiono projekt zmiany podatku budynkowego, z wyłączeniem miasta Krakowa ze spisu lit. A. P. Minister skarbu, który na polu podatków bezpośrednich położył tak wielkie zasługi, powiększyłby je w wysokim stopniu wniesieniem przedłożenia o podatku domowo-czynszowym. Istniejące niewłaściwości w tej mierze wyłuszcza petycya m. Lwowa. Głośne są zwłaszcza skargi na sposób mianowania przez władze podatkowe mężów zaufania, których interwencya ma bardzo wielkie znaczenie. Dla zarządu skarbowego nie może być rzeczą obojętną, że tyczące się postanowienia bywają wykonywane w sposób, nie mający żadnej rzeczywistej wartości, że stają się tylko formalnością. Nie można zgodzić się na zapatrywanie, iż awans inspektorów podatkowych ma być zawisły od ich postępowania przy ściąganiu podatków. P. Minister powinien koniecznie uwzględnić te słuszne skargi ludności. (Żywe oklaski).

Następnie zabrał głos P. Minister skarbu dr. Böhm-Bawerk. (Zobacz na czele numeru. *P. R.*)

Po przemówieniach pp. Kaspra, Dierzera i Pospiszila, zabrał głos poseł Rotter. Omawiając wzrost podatku domowo-czynszowego w poszczególnych krajach, a szczególnie w Galicyi, podniósł, że w latach od 1897—1901 wzrósł ten podatek w Galicyi o 36·5 procent, w innych krajach przeciętnie o 28·8 procent. Ten wzrost w Galicyi — mówił p. Rotter — nie polega na ekonomicznym rozwoju kraju, ale jest skutkiem bezgranicznej energii z jaką pracuje maszyna podatkowa, której najważniejszą częścią składową jest śruba. Dalej omawiał p. Rotter sprawę reform podatkowych. Jeżeli się weźmie pod uwagę powolne tempo, z jakiem wszystko w Austryi się załatwia, to nie tak prędko przyjdzie do reformy; jeżeli ta reforma nie będzie przed r. 1909 przeprowadzoną, to będzie zupełnie zbyteczna. Polskie przysłowie mówi: Zanim słońce zejdzie, rosa oczy wyje. Jeżeli w Galicyi do r. 1909 obecny stan będzie trwał, to reforma w ogóle po tym terminie już nie pomoże. Jeśli w Galicyi jest źle, to w Krakowie najgorzej. Podatek domowo-czynszowy wynosił tam w 1897 r. 825.000 koron, a w r. 1901 przypisano podatek ten w wysokości 1,297.000 koron, a więc podwyższono prawie o 56·6 procent. („Słuchajcie“ u Polaków). Co do należytości egzekucyjnych to na Galicyę przypada 56·2 procent z ogółu tych należytości. Między innemi winna tu odległość od urzędów podatkowych, w Galicyi większa, niż w każdym innym kraju, tak, że za czas trudno zapłacić. Urzędy podatkowe są przeciążone. Chłop nieraz dwa i trzy razy odbywać musi daleką drogę do urzędu podatkowego, a łatwo w obec tego może opóźnić termin. P. Rotter omawiał następnie stosunki Krakowa. Miastu temu przy zabraniu go Rząd skonfiskował dosyć znaczny majątek i za to miasto dostało tytuł „głównego miasta“ i — najwyższe podatki czynszowe i konsumcyjne. Tytuł głównego miasta potem odebrano — miasto zaś awansowało na twierdzę i dostało rewersy demolacyjne, a wysoki podatek domowo-czynszowy i konsumcyjny pozostał i nadal. Jeżeli coś Kraków ma otrzymać, nie jest głównem miastem, jeżeli ma coś płacić, jest niem.

Gdy sześć „głównych miast“ w Austryi zwolniono z przywileju zamkniętych miast, Galicya ma dwa miasta zamknięte, Lwów i Kraków. Mimo normalnego przyrostu, podatki konsumcyjne zwiększają się ogromnie. Miasto idzie szybkim krokiem do ruiny. Pocieszają tylko, że depresya ekonomiczna jest chwilowa i niedługo potrwa.

P. Rotter omawiał dalej postępowanie Administracyi podatkowej w Krakowie i starszego radcy skarbowego Piotra Hablińskiego, przyczem zastrzegł się, że co do tej sprawy mówi we własnem imieniu.

Mowca przytaczał następnie rozmaite przykłady rzekomych nadużyć i ucisku podatkowego w Galicyi. Egzekutorowie podatkowi — mówił p. Rotter — są biernem narzędziem w ręku przełożonych i dla tego pożądana byłaby stabilizacya egzekutorów podatkowych, aby stali się niezależnymi. Szczególnie na krajowej Dyrekcyi skarbu ciąży — zdaniem mowcy — wielka część winy. Dyrekcya wysyła ostre nakazy na dół, a „potemkinowskie“ sprawozdania do góry. Zaprowadzenie mężów zaufania dla kół płacących podatki w zasadzie było dobrze obmyślane, ale zasada ta zdaje się zwyrodniała, bo niektórzy mężowie zaufania — mówił poseł Rotter — zdają się uważać za swe zadanie pełnienie służby wywiadowczej dla władz podatkowych. Każdy widzi, jakie taka gospodarka owoce przynosi. Zamiast, żeby władza podatkowa, kwestyonując fasyę miała udowodnić, że ktoś ten, lub ów dochód posiada, domaga się od opodatkowanego dowodu, że tego lub owego dochodu nie ma. Krajowa Dyrekcya skarbu stara się w pierwszym rzędzie o to, by podatki zostały bezwzględnie wymierzone i ściągnięte, poczem idzie droga rekursu. Tem da się wytłómaczyć, że gdy w Czechach wniesiono w ciągu roku 300 rekursów, u nas było ich 15 000. (Słuchajcie, u Polaków). Trzeba wreszcie temu koniec położyć, zmienić gruntownie ustawy podatkowe, o ile możności spiesznie, by zdolność płacenia podatków została utrzymana, inaczej Państwo może stanąć nad przepaścią.

Po przemowie p. Malika, który, jak poprzedni mowcy, domagał się reform podatkowych i wniósł rezolucyę o zniesienie podatku gruntowego.

Posiedzenie o godzinie 7 minut 30 wieczorem zamknięto. Następne dziś o godzinie 10 rano.

*

Wiedeń, 24 kwietnia. Wczoraj po południu odbyła się konferencya przewodniczących klubów. Uchwalono nie zgodzić się na życzenie Czechów, aby podczas dyskusyi budżetowej postawić na porządku dziennym sprawę przyznania ulg podatkowych dla byłego przedmieścia Pragi, t. zw. Lieben. — Uchwalono sprawę tę załatwić po przeprowadzeniu dyskusyi budżetowej.

Wiedeń, 24 kwietnia. Subkomitet komisyi ekonomicznej dla handlu terminowego zbożem, obradując nad wnioskiem p. Ira, postanowił jednomyślnie na wniosek p. Lichta polecić referentowi Plojowi, wnioskodawcy p. Irze i p. Lichtowi sformułowanie skombinowanych wniosków. Po posiedzeniu zebrali się ci trzej posłowie z reprezentantami Rządu na konferencyę i zgodzili się na skombinowane brzmienie §§. 10 i 11 projektu; dziś po południu odbędzie się narada subkomitetu nad tą sprawą.

Zamordowanie ross. min. Sipiagina.

Z Petersburga donoszą do dzienników berlińskich, że dotychczasowe śledztwo w sprawie zamachu na ministra Sipiagina stwierdziło, że morderca Bałmaszow, tak bowiem ma się istotnie nazywać, wyjechał z Saratowa dnia 9 kwietnia i to wprost do Wiborga w Filandyi, zkąd często przybywał do Petersburga. Na ślad pobytu jego w Wiborgu naprowadził opłatek z proszkiem na ból głowy, jaki znaleziono w kieszeni mordercy. Na opłatku tym znajdował się stempel apteki wiborskiej.

Zarządzone w Wiborgu śledztwo wykryło także inne szczegóły, po których łatwo będzie można wyśledzić resztę spiskowców. Jeden z żandarmów pełniących straż na dworcu wiborskim, poznał w przedłożonej mu fotografii mordercy, człowieka, którego często widywał na dworcu w towarzystwie innych osób. Gdy Bałmaszowa skonfrontowano z żandarmem i z kilku innymi mieszkańcami Wiborga, zemdlał, i dopiero po dwóch godzinach odzyskał przytomność. Odtąd nie odpowiada na żadne pytania.

Na rewolwerze, z którego strzelił do ministra, wypiłował firmę fabryki. Z pomocą kilkakrotnie powiększonego zdjęcia fotograficznego powiodło się ją odcyfrować.

Dzienniki petersburskie tak opisują przedśmiertne chwile zamordowanego ministra:

Po zamachu, minister został przeniesiony natychmiast na otomanę, stojącą w westybulu gmachu komitetu ministrów; przytomność odzyskał dopiero po rozerwaniu koszuli i zastosowaniu środków lekarskich. Myśl o śmierci, której konieczność pojmował jasno, bynajmniej go nie przestraszała. Powoli, spokojnie i cicho, lecz dla otoczenia zupełnie wyraźnie, raniony rzekł: — Ciężko umierać bez wiary, bez której żyć nie można. — Panie, przyjm ducha mego.

Po chwili zażądał kapłana. Nastąpiła krótka pauza. Raniony ciężko jęczał, nie przestając wdychać tlenu.

Przybyły kapłan udzielił ranionemu Sakramentów św. Usłyszawszy słowa modlitwy, umierający chciał wstać, nie pozwoliły mu jednak na to słabe siły.

Od czasu do czasu przytomność powracała i wówczas poznawał wszystkich. Próba przeniesienia chorego z otomany na nosze wywołała głośne jęki.

Pierwszym lekarzem nadbiegłym z pomocą był dr. W. Dmitriew. Zastał on ranionego bez przytomności, otoczonego przez wszystkich prawie ministrów. Puls prawie nie działał, twarz była śmiertelnie blada. — Z fizyonomii otaczających wyczytać można było pytanie: Czy jest jaka nadzieja? Nadziei jednak nie było.

Niezadługo przybył dr. Pietrow. Za często stosować od czasu do czasu zastrzykiwania kamfory, po których przytomność powracała. Ran nie badano. Jedna z nich znajdowała się po lewej stronie szyi, druga w okolicach wątroby. Krwi na koszuli nie było wiele, widocznie krwiotok nastąpił wewnątrz organizmu. O bliskości zgonu świadczyły słabe uderzenia pulsu i serca.

Przybyła małżonka ranionego starała się go uspokoić, mówiąc, że sen go pokrzepi. Minister jednak był świadom swojego stanu; pomimo to nie upadał na duchu, pożegnał się z ministrem oświaty i innemi osobami, ciągle wdychając tlen.

Po przybyciu dr. Weliaminowa ułożono ranionego na noszach i przeniesiono do lecznicy Maksymilianowskiej, gdzie, nie odzyskawszy przytomności, wkrótce życie zakończył.

Jednocześnie z ministrem raniony też został jego lokaj, który ma przestrzeloną rękę i ramię. Rany te nie są niebezpieczne.

*

Petersburg, 24 kwietnia. *Prawitelstw. Wiestnik* ogłasza: Minister spraw wewnętrznych na podstawie artykułu 17 ustawy o zarządzeniach dla ochrony porządku publicznego i spokoju w państwie uznał za konieczne przekazać proces o zamach na ministra Sipiagina sądowi wojennemu, przyczem zastosowany będzie sąd doraźny.

KRONIKA

Lwów, 24 kwietnia.

— **W Schoenbrunnie** w obecności Najj. Pana odbyło się onegdaj przedstawienie na cel dobroczynny, w którem wzięli udział przedstawiciele arystokracyi wiedeńskiej. Odegrano sztukę Wilbrandta operetkę „Die Georginen“, zakończył „Kopciuszek“. Jest to szereg obrazów ze starej baśni, ułożony przez bar. Bourgoiny, a ilustrowany muzyką Bayera.

Najj. Pan kilkakrotnie dawał oznaki zadowolenia, a opuszczając salę, wyraził komitetowi Swe zadowolenie.

— **Wydział krajowy** uchwalił na odbytem wczoraj posiedzeniu przedstawić Najj. Panu do nominacyi na dyrektora kraj. szpitala powszechnego we Lwowie dotychczasowego kierownika dr. Józefa Starzewskiego.

Wydział krajowy postanowił przyznać gminie m. Krakowa prawo delegowania jednego członka do krajowej komisyi dla budowy dróg wodnych. Takie samo prawo przyznano już dawniej gminie m. Lwowa.

— **Wybory do Rady państwa.** Celem zastanowienia się nad sprawą wyboru posła do Rady państwa z miasta Lwowa odbędzie się w piątek, 25 b. m., o godzinie 6 po południu w sali ratuszowej poufne zebranie radnych.

— **Wybory do lwowskiej Izby handlowo-przemysłowej.** W dalszym ciągu na podstawie dokonanego skrutynium wybrani zostali z II kategoryi handlu w okręgu I, obejmującym miasto Lwów i powiaty lwowski i grodecki pp.: Władysław Gubrynowicz, Karol Schayer, Ignacy Russmann, Ignacy Fried, Albert Szkowron, Karol Buber i Jakób Wixel.

— **Z c. k. obrony krajowej.** Generał-porucznik Karol Leveling, komendant 26 dywizyi obrony krajowej, przeniesiony w tym samym charakterze do 18 dywizyi piechoty. Pułkownik Franciszek Michniowski, komendant 36 p. p. obrony krajowej w Kołomyi, mianowany komendantem 42 brygady piechoty obrony krajowej, Pułkownik Karol baron Vever, komendant 4 p. ułanów obr. kraj., otrzymał order Żelaznej Korony III. klasy. Do generalnego sztabu przydzielony major Godwin Lilienhof Adelstein, dotychczasowy szef sztabu 46 dyw. obr. kraj. w Krakowie. Szefem sztabu 46 dyw. obr. kraj. mianowany kapitan I. August Urbański ze sztabu generalnego. Lekarzami asystentami w nieczynnej służbie: dr. Antoni Valenta 17 p. obr. kraj. w Rzeszowie; dr. Ludwik Poborski 16 p. obr. kraj. w Krakowie; dr. Salomon Roth i dr. Robert Löwy 33 p. obr. kraj. w Stryju i dr. Gerszon Schifter 22 p. obr. kraj. w Czerniowcach.

— **Z Uniwersytetu.** Pp. Antoni Blumenfeld, rodem ze Lwowa, Rudolf Michał Kułakowski z Köhalem w Siedmiogrodzie, Stanisław Jan Feliks Kwiatkowski z Rudki i Wilhelm Machauf, rodem z Krakowa, otrzymali na Uniwersytecie Jagiellońskim stopień doktorów wszech nauk lekarskich.

— **Z Towarzystwa politechnicznego we Lwowie.** Wydział główny Towarzystwa politechnicznego zaprasza członków tego Towarzystwa do wzięcia jak najliczniejszego udziału w obrzędzie pogrzebowym ś. p. Stanisława Szczepanowskiego, mającym się odbyć w sobotę, d. 26 b. m., o godzinie 4 po południu z dworca kolejowego na cmentarz Łyczakowski.

— **Posiedzenie** sekcyi stałej komisyi dla spraw rolniczych odbędzie się 30 b. m. o godzinie 4 po południu w gmachu sejmowym pod przewodnictwem członka Wydziału krajowego dr. Pilata.

— **Magistrat m. Lwowa** rozpisał już licytacyę na dzierżawę łaźni Duchenskiego z terminem wnoszenia ofert do 26 maja b. r. Otwarcie ofert nastąpi dnia 26 maja o godzinie 11 przed południem w I departamencie.

— **Konferencya** inspektorów okręgowych szkół ludowych, nauczycieli rolnictwa przy seminaryach nauczycielskich, kierowników kursów rolniczych i dyrektorów szkół rolniczych krajowych, powzięła po trzydniowych obradach następujące uchwały:

1. Dotychczasowy plan nauk na kursach dopełniających należy skrócić i dostosować do małych gospodarstw wiejskich. 2. Szkoły te uważać nie jako fachowo-rolnicze, ale jako zwykłe dopełniające z zakresem rolniczo-gospodarczym. 3. Pozostawić pewną swobodę kierownikom tych kursów w udzielaniu nauk w zakresie rolnictwa, pszczelnictwa, ogrodnictwa i sadownictwa, stosownie do potrzeb ludności miejscowej, z zastrzeżeniem, że kierownicy mają plan ćwiczeń praktycznych na kursach przedłożyć władzom szkolnym do zatwierdzenia.

Zgodzono się wreszcie na to, by Rada szkolna krajowa zwołała osobną ankietę, celem opracowania planu i instrukcyi, stosownie do życzeń konferencyi.

— **Tow. strzeleckie** urządza w niedzielę, 27 b. m., o godzinie 7 wieczorem w sali własnej przy ul. Kurkowej przedstawienie amatorskie. Po przedstawieniu odbędą się tańce.

— **Egzamina piśmienne** pod nadzorem (klauzurowe) kandydatów zawodu nauczycielskiego w gimnazyach i szkołach realnych, odbędą się we Lwowie w dniach 23 i 24 maja b. r.

Egzamina ustne rozpoczną się dnia 26 maja b. r.

Kandydaci, którzy zamierzają przystąpić do egzaminu w tym terminie, winni o tem uwiadomić dyrekcyę c. k. Komisyi egzaminacyjnej, najpóźniej do dnia 16 maja.

— **W wielkiej sali** ratuszowej odbyło się w poniedziałek wieczorem walne zgromadzenie członków Stowarzyszenia wzajemnej pomocy rękodzielników i przemysłowców mieszczan lwowskich pod wezwaniem błog. Jana z Dukli. Obradom przewodniczył dyrektor p. Ciuchciński.

Po odczytaniu protokołu z ostatniego walnego zgromadzenia, przyjęto do wiadomości sprawozdanie dyrekcyi z czynności i zamknięcie jej absolutoryum z rachunków za rok ubiegły.

Kapitały żelazne wynoszą 136.000 K. 5 h., kapitały zwrotne 30.525 K. 31 h., fundusz ogólny 166.525 K. 35 h. Majątek Stowarzyszenia powiększył się w roku ubiegłym o 7697 K. 95 h.

Po uchwaleniu budżetu na rok 1902, dokonano wyboru komisyi rewizyjnej. Wybrani zostali pp.: Józef Smoleński, Antoni Przyszlak i Jakób Bałaban.

Z kolei toczyła się obszerna dyskusya nad wnioskiem jednego z członków w sprawie zmiany statutu co do wypłacania inwalidom ich pensyi. Ostatecznie uchwalono przekazać wniosek ten dyrekcyi do rozpatrzenia.

W końcu zgromadzenia uchwalono jeszcze urządzić na dochód Stowarzyszenia festyn w pierwszych dniach maja.

— **Walne zgromadzenie** koła im. T. T. Jeża Towarzystwa Szkoły ludowej odbędzie się w niedzielę, 4 maja b. r., o godzinie 10 przed południem w lokalu Związku naukowo-literackiego, przy ul. Trzeciego Maja 5.

Na porządku dziennym: Sprawozdanie zarządu, uchwalenie wniosków na zjazd ogólny Towarzystwa w Krakowie i wybór delegatów.

— **Ściąganie podatków.** Wczoraj rano nadszedł do prezydyum miasta reskrypt krajowej Dyrekcyi skarbu z oznajmieniem, że Ministerstwo skarbu w porozumieniu z P. Ministrem spraw wewnętrznych odjęło magistratowi egzekucyę podatków państwowych i należytości, począwszy od 1 sierpnia b. r. Reskrypt wzywa zarazem magistrat, aby wszystko przygotował, celem oddania aktów i czynności z owym dniem organom Dyrekcyi skarbu.

— **Wykonane aparaty Szczepanika,** oraz modele nowych patentowanych pomysłów zajmą na wystawie jubileuszowej Tow. politechnicznego osobną salę. Wynalazca przybywa w tych dniach do Lwowa, celem osobistego dozorowania wystawy swego działu.

Komitet ma zamiar nabyć większą ilość przedmiotów wystawy artystycznego przemysłu do wylosowania między nabywców losów specyalnie urządzonej loteryi wystawowej.

— **Członkami** rady zawiadowczej dla kolei Borki wielkie-Grzymałów uchwalił zamianować Wydział krajowy prezesa rady nadzorczej gal. Towarzystwa kredytowego ziemskiego Augusta hr. Łosia, zaś dla kolei Delatyn-Kołomyja-Stefanówka JE. Dawida Abrahamowicza.

— **Ślub.** W Londynie dnia 18 b. m. pobłogosławiony został związek małżeński pani Franciszki Maryi z Kempnerów Perlmuterowej z p. Henrykiem Löwenfeldem, właścicielem dóbr Chrzanów w Galicyi.

— **Nabożeństwo żałobne.** Z Dublan donoszą nam: Dziś przed południem odbyło się w kaplicy zakładowej nabożeństwo żałobne za spokój duszy ś. p. Leona Józefa Kubickiego, profesora Akademii rolniczej w Dublanach, urządzone staraniem grona profesorów tej Akademii.

— **Wykaz** ruchu telegraficznego na liniach galicyjskich w miesiącu marcu 1902. Nadano depesz: rządowych niepłatnych 7, w służbie poczty i telegrafu 4.036, opłaconych 107.726. Nadeszło depesz: rządowych niepłatnych 12, w służbie poczty i telegrafu 13.481, opłaconych 115.597. Przetelegrafowano depesz 361.992. Przeszło zatem przez linie galicyjskie telegramów 602.851. Za nadane telegramy wpłynęło do kas rządowych 99.097 K.

— **Zmiana własności.** Majątek Bossyry, w pow. husiatyńskim, nabył od spadkobierców Drimera, hr. Koziebrodzki z Chlebowa za kwotę 280.000 K.

— **Zmarli** w ostatnich dniach: We Lwowie, Jan Piżl, radca rządowy i em. starszy radca rachunkowy Namiestnictwa, w 75 roku życia; Maciej Stankiewicz, w 77 roku życia.

W Samborze, Katarzyna z Szałajkiewiczów Zachariasiewiczowa, żona em. poborcy podatkowego, w 64 roku życia.

W Odessie, Edward Małachowski, właściciel dóbr ziemskich.

— **Dwa ognie** kominowe mieliśmy wczoraj we Lwowie: jeden przed południem w łaźni Raszkego przy ul. Szpitalnej, drugi przed wieczorem w domu przy ul. Alembeków 6.

△ **Schwytanie dezertera.** Wczoraj po południu aresztowała policya Józefa Czornego, szeregowca 30 p. p., który przed kilku dniami zbiegł z tutejszego więzienia garnizonowego.

△ **Fałszywe pięciokoronówki** są w obiegu we Lwowie. Jeden z falsyfikatów znaleziony wczoraj na ul. św. Zofii złożono w policyi.

△ **Znaczna kradzież.** Wczoraj w południe dostali się niewyśledzeni dotąd złodzieje po otwarciu drzwi witrychem do pomieszkania pani St. D., przy ul. Kurkowej 21 i skradli z kasetki, stojącej na tualetce: złoty łańcuszek, zegarek złoty płaski, złotą bransoletę z czarną i niebieską emalią, pierścionek złoty z szafirem okolonym brylancikami, obrączkę ślubną z napisem „Stanisław 11/2 1899“, krótki wenecki łańcuszek męski staroświecki z trzema krzyżykiem, broszkę złotą z niebieską emalią, złote kolczyki w kształcie węża i dwa sznurki prawdziwych pereł bez klamerki, ogólnej wartości 1200 K.

△ **Kronika policyjna.** W Rynku przytrzymano dziś przed południem notowanego Piotra Haka w chwili, gdy usiłował sprzedać dwa białe duże obrusy, znaczone literami S. i T. S., i prześcieradło znaczone literą S.

Ze Złoczowa doniesiono tutejszej policyi, że w dniu 22 b. m. skradziono Karolowi Jastrzębskiemu, prowadzącemu księgi gruntowe, z zamkniętego pomieszkania: złoty zegarek o dwóch kopertach, z takimże łańcuszkiem i wisiorkiem, czarny emaliowany zegarek męski (budzik kieszonkowy), tytonierkę srebrną z napisem wewnątrz „Michałowski“, pulares z kwotą 14 do 15 K. i los węg. „Czerwonego krzyża“.

Podejrzanego o popełnienie tej kradzieży notowanego złodzieja Michała Kogucińskiego aresztowała już policya.

— **Parcelacya.** Dobra Kamienna koło Nadwórny, własność p. Głuchowskiego, mają być częściowo rozparcelowane. Przeznaczonych na ten cel jest 450 morgów ornej ziemi i 300 morgów lasu. Morg wypada przeciętnie po 240 K.

— **Rada m. Żywca** na odbytem onegdaj posiedzeniu uchwaliła wybudować gazownię i rzeźnię, kosztem zaciągnąć się mającej pożyczki w kwocie 350.000 K.

— **Pożar w Prusach** (powiat Lwów), jak już donosiliśmy — zniszczył w dniu 16 b. m. 22 obejść gospodarskich. Według dokładnego obliczenia straty wynoszą 27.782 K., wysokość ubezpieczenia 14.420 K.

— **Olbrzymie pożary** nawiedziły w dniach 16 i 17 b. m. wsie Błudniki (powiat Stanisławów) i Romanów (powiat Bóbrka). — W pierwszej z nich spłonęło 18 gospodarstw włościańskich; straty wynoszą 32.000 koron, ubezpieczenie 10.900 koron. Niebezpieczeństwo w skutek silnego wichru groziło całej wsi, a gmina w dodatku nie posiada ani jednej sikawki. W czasie paniki Sura Kamer udusiła przypadkowo, uciekając z płonącego domostwa, trzydniowe swoje dziecko.

W Romanowie padło pastwą ognia 25 obejść gospodarskich, a katastrofę spowodowały dzieci, bawiąc się zapałkami. Szkoda wynosi 66.000 koron. Dwudziestu pogorzelców ubezpieczonych było w Towarz. ogniowem „Dniestr“ w wysokości 40.000 koron.

— **Towarzystwo** muzyczne im. Moniuszki w Stanisławowie obchodziło w niedzielę 25-letni jubileusz swego istnienia. W południe odbył się uroczysty poranek, na którym obecny prezes Towarzystwa, p. Nadachowski, skreślił historyę Towarzystwa, poczem orkiestra 24 p. p. wykonała uwerturę Moniuszki i polonez.

Wieczorem odbyło się uroczyste przedstawienie, w program którego wchodziły: Moniuszki polonez i „Bajka“, wykonane przez orkiestrę 24 p. p., poczem amatorowie odegrali Moniuszkowskie „Verbum nobile“. Zakończył obchód bankiet, urządzony w salach Towarzystwa.

— **Zagadkowe morderstwo.** Z Przemyślan donoszą: W Tucznem, tut. powiatu, znaleziono onegdaj w rowie obok drogi prowadzącej do Strzelisk starych zwłoki włościanina z Tucznego, Fedka Górniaka. Liczne sińce na całem ciele i rany na głowie wskazują, że Górniak padł ofiarą morderstwa. Zbrodniarzy dotychczas nie wykryto.

— **Smierć w płomieniach.** Z Lubaczowa donoszą: Dnia 17 b. m. około południa wybuchł w Łukawcu w domu tamtejszego włościanina Jędrzeja Tworki pożar, który zniszczył do szczętu całą jego zagrodę, wartości około 4000 K. W płomieniach znaleźli także śmierć żona Tworki, Anna i 5-letni syn Stefan, którzy wbiegli do chaty, by ratować znajdującą się w skrzyni gotówkę.

— **Nieszczęśliwy wypadek.** W Sieniawie zdarzył się onegdaj przy sposobności strzelania z moździerzy obok tamtejszego kościoła rz. kat. nieszczęśliwy wypadek. W chwili, gdy jeden z mieszczan nazwiskiem Szymon Ulewicz, wsypywał proch do moździerza, eksplodowała w niewytłómaczony sposób puszka z prochem, raniąc go ciężko na twarzy.

— **Samobójstwo.** W jednym z hoteli w Krakowie odebrał sobie wczoraj życie wystrzałem z rewolweru Artur Januszowski, ślusarz, przybyły przedwczoraj z Kielc. Wedle pozostawionego listu powodem samobójstwa była niemożność znalezienia pracy.

— **„Rodzina“** w Bochni odbędzie doroczne walne zgromadzenie w niedzielę, 27 b. m., o godzinie 3 po południu w lokalu tamtejszego Towarzystwa zaliczkowego.

— **Szkoła techniczna** 8-klasowa powstaje w Kamieńcu Podolskim. Miasto przyczyniło się do jej założenia znaczniejszą kwotą. Odpowiednie rozporządzenie ogłasza już ostatni numer „Zbioru praw“.

— **Otrucie.** W Schodnicy pozbawiła się onegdaj życia, zażywszy lysolu, środka desinfekcyjnego, 35-letnia Julia Patko, żona robotnika górniczego. Powodem targnięcia się na własne życie były niesnaski rodzinne.

— **Kasa literacka w Warszawie.** Zarząd Kasy już się ukonstytuował. Prezesem obrano ponownie p. Jana Karłowicza, wiceprezesem p. Tadeusza Korzona, kasyerem p. Ksawerego Chamca, zastępcą kasyera p. Ignacego Balińskiego, sekretarzem p. Ignacego Chrzanowskiego, jego zastępcą p. Bolesława Koskowskiego; prezesem komisyi dochodów niestałych został p. Jan Gadomski.

— **Cesarstwo niemieccy** byli na obiedzie w ambasadzie austro-węgierskiej u hrab-

stwa Szögenyi. Na obiedzie było osób przeszło 30. Między zaproszonymi znajdował się także artysta Wojciech Kossak, który dla obojga cesarstwa wymalował śliczne *menu*, przedstawiające postacie z armii austryackiej.

— **Grób dr. Józefa Mianowskiego,** zasłużonego rektora Szkoły Głównej w Warszawie, zmarłego we Włoszech, znajduje się w nadzwyczaj opłakanym stanie, grożącym zupełnem zniszczeniem. Szczęściem dowiedziała się o tem p. Marya Kierbedziowa, wdowa po rozgłośnym twórcy mostu żelaznego na Wiśle pod Warszawą i poruszyła piekącą tę sprawę w kołach byłych uczniów uczonego. P. Kierbedziowa zwróciła się obecnie do burmistrza miasta Sinigalii z prośbą, aby tymczasowo ochronił kapliczkę cmentarną od zagłady, zapewniając go, że grobowiec zostanie niebawem należycie odnowiony. Pisma warszawskie rozpoczęły już składki na cel wspomniany.

— **Paderewski u Roosevelta.** Na wieczorku muzycznym, urządzonym przez panią Roosevelt w Białym Domu (pałacu prezydenta Stanów Zjednoczonych w Waszyngtonie), grał Paderewski. Poprzednio jednak dany był obiad dla 18 osób przez prezydenta i panią Roosevelt. Między innymi zasiedli do obiadu Paderewski z żoną, sekretarz stanu Hay z żoną, senator Mark Manna, Cornelius N. Blise i inni wybitni Amerykanie.

— **Paryskie** Koło artystyczno-literackie wchodzi w nową fazę istnienia. Po sześcioletniej blisko tułaczce, podczas której zebrania Koła odbywały się w kawiarniach Regencyi, Marengo i t. p. Towarzystwo postanowiło urządzić własny lokal. Sześcioletnia praktyka przekonała członków, że stowarzyszenie ich jest na prawdę potrzebne i może nieraz przyjść z pomocą moralną lub materyalną kolonii literackiej i artystycznej w Paryżu; z drugiej zaś strony stało się oczywistem, że dalszy rozwój działalności Koła zależy od posiadania własnego lokalu. Lokal ten, położony w środku miasta, ułatwi zawiązanie stosunków z Polakami, zamieszkałymi w Paryżu stale lub przyjezdnymi.

W lokalu znajdą się obrazy i rzeźby artystow polskich. Od czasu do czasu któryś z członków Koła zechce tu urządzić swoją wystawę, bądź tylko dla kolonii polskiej, bądź dla szerszej publiczności. Zebrania przybiorą charakter bardziej towarzyski i czwartki artystyczno-literackie staną się może z czasem prawdziwą rozrywką dla Polaków w Paryżu.

Celem pomnożenia funduszów Koła urządza sekcya jego artystyczna tombolę, która ma zapewnione z góry powodzenie.

— **Z Nowego Jorku** donoszą: Mechanik państwowy Dawis, który kierował egzekucyą Czolgosza, mordercy Mac Kinleya, w kilka dni po egzekucyi znikł bez śladu. Zrazu myślano, że wyjechał. Dziś zachodzi obawa, że został zamordowany; jeszcze przed wykonaniem egzekucyi otrzymywał on był liczne listy z pogróżkami.

Notatki literacko-artystyczne.

Powieściopisarz Teodor Jeske-Choiński wyjechał do Zborowa, niegdyś rezydencyi Zborowskich, dla zebrania materyałów topograficznych do nowej powieści historycznej, nad którą obecnie pracuje. Romans ten nosić będzie tytuł: „Pogrom Zborowskich".

Aurelian Scholl, sławny z dowcipu paryski dziennikarz, umarł w tych dniach w Paryżu, licząc lat przeszło 70. Zmarły należał do najbardziej znanych i popularnych typów bulwarowych stolicy, której, jak mało kto, znał wszystkie śmieszności, przywary i zalety. Scholl od ławy szkolnej zaczął pisywać do dzienników, celując w tak zwanym rodzaju „kroniki paryskiej", omawiającej dowcipnie, lekko, pobieżnie, czasem złośliwie, lecz zawsze pobłażliwie i sceptycznie aktualne wypadki i zjawiska społeczne, towarzyskie i artystyczne, a nawet brukowe. Na tem polu był on mistrzem i zdaje się, że z jego zgonem i rodzaj ten ulegnie zmianie.

Niezliczona jest ilość pism i dzienników, którym Scholl dostarczał produktów swego niewyczerpanego pióra. Artykuły jego były lekkie jak piana wina szampańskiego, a barwne jak rakieta, na chwilę olśniewały i bawiły, a wkrótce znikały w zapomnienia fali. Scholl, którego serce było na wysokości dowcipu, miał przeciwników ale nie miał nieprzyjaciół.

Pogrzeb odbył się przy udziale tak zwanego „tout Paris"; nad grobem między innymi gorąco przemawiał Juliusz Claretie, administrator Komedyi francuskiej i członek Akademii.

„Rycerze przemysłu". („Die Hochstapler", komedya w 3 aktach dr. Alfreda Nossiga. Berlin 1902),

„Nowa scena" zorganizowana w „Teater des Westens" w Berlinie, wystawiła w zeszłym tygodniu komedyę dr. Alfreda Nossiga, znanego publicysty, poety, autora libretta do „Manru", powieściopisarza i nowelisty.

Obecnie wystawiona i odegrana komedya p. t.: „Rycerze przemysłu" jest jeszcze jednym dowodem więcej wszechstronności talentów p. Nossiga. Tematu dostarczył autorowi ów modny, na równi nad Sekwaną, jak i nad Sprewą, świat uperfumowanych oszustów, rozpierających się z tą samą „grandezzą" za lustrzanemi szybami Friedrichshofen, jak i Lillau.

Bohaterką jest pani Lina, *recte* Eloë, *recte* żona fabrykanta kakao — późniejsza kochanka hr. Alcanti, zwanego również mniej arystokratycznie panem Ferraro. Eloë przeobraża się szybko na podatnym bruku paryskim w salonową lwicę, która dopomaga wiernie złodziejskiej bandzie we wszystkich jej przedsiębiorstwach.

Ostatni akt rozgrywa się w czarownej Szwajcaryi, nad jeziorem genewskiem, gdzie gromadzi się w willi pp. Ferraro cały zastęp miłych rycerzy przemysłu. Nieudały zamach na kieszenie bliźnich, misterny aparat sceniczny przepleciony humorystycznemi wynurzeniami się bohatera komedyi, wreszcie tragiczny jego koniec, samobójstwo, wypełnia akt trzeci. Eloë nauczona doświadczeniem, wybiera sobie mądrzejszego kochanka, także Hochstaplera, który zdołał jednak dopłynąć już do bezpiecznego portu....

Wrażenie, jak mówi prof. Alfred Klaar, znany krytyk w *Vossische Ztg.*, jest podzielone, co się też odbiło na zewnątrz w wywoływaniu autora i oklaskach z jednej, a opozycyi z drugiej strony. Prof. Klaar twierdzi, że utwór pana Nossiga, jakkolwiek pisany z talentem, szwankuje pod względem techniki i obok scen i dowcipów zupełnie dobrych, mieści w sobie nieraz płaską parodyę, co właśnie wywołuje tę niejednolitość scenicznego wrażenia i świadczy, że autokrytyka autora nie jest dość surową. *(w.)*

Edward Grieg przybył do Warszawy w towarzystwie małżonki swej, słynnej śpiewaczki skandynawskiej, Elizy Wiborg. Na żądanie Griega próby mistrza z orkiestrą odbywać się mają bez obecności osób obcych i dlatego bilety wejścia na próby nie są ważne.

Do Warszawy przybył także Artur Nikisch.

„Tygodnik illustrowany" w nr. 16 oprócz dalszego ciągu powieści E. Orzeszkowej „Anastazya" i „Chłopi" Reymonta, zamieszcza „Opowiadanie lekarza" Bolesława Prusa, artykuł P. Chmielowskiego o J. I. Kraszewskim jako historyku (w dziesiątą rocznicę zgonu), „Nasze drzewa" początek szeregu artykułów Edmunda Jankowskiego, ilustrowanych przez Józefa Rapackiego, wspomnienie o ś. p. Ignacym Horzicy (z portretem) i t. d. Znajdujemy tu także artykuł o „Nowym Lwowie" wskazujący na rozwój i przyozdabianie się stolicy Galicyi, a ilustrowany licznemi i udatnemi zdjęciami wielu nowszych budowli lwowskich. Zamieścił *Tygodnik* także portrety ks. Adamów Sapiehów z okazyi ich złotego wesela (portret ks. Adama przedstawia go w uniformie honorowego prezesa Związku ochotniczych straży pożarnych w Galicyi; portretu w kontuszu cenzura warszawska nie przepuszcza).

Numer zdobią reprodukcye pięknych rysunków i obrazków Józefa Wodzińskiego, J. Rapackiego, Kazimierza Pułaskiego, Edwarda Detaille, reprodukcye rzeźb Marconiego i biustu Paderewskiego przez Tadeusza Błotnickiego, tudzież reprodukcya wspaniałego obrazu malarza hiszpańskiego Benliure y Gil „Dolina Jozafata w dniu sądu ostatecznego".

„Manru". Artyści opery warszawskiej przystępują do prób fortepianowych „Manru" Paderewskiego.

Obsadę tworzą: pp. Korolewiczówna, Skulska, Frenklówna, oraz pp. Bandrowski, Gorski, Kawalski i Dyliński. Rolę tytułową z p. Aleksandrem Bandrowskim dublować będzie p. Floryański. Prócz tego z p. Skulską dublować będzie p. Chotkowska, a z p. Frenklówna, p. Verolli. — Premiera „Manru" projektowana jest w połowie maja.

„Manru" przedstawiona będzie w Amsterdamie w połowie bieżącego miesiąca.

Jubileusz Leydena, sławnego profesora, uczonego i lekarza odbył się w tych dniach w Berlinie w obecności licznych przedstawicieli wielu Uniwersytetów niemieckich i zagranicznych. Mowę powitalną wygłosił uczeń jubilata, sławny prof. Nothnagel z Wiednia. Podczas bankietu wieczorem przemawiali: pruski minister oświaty Studt i profesor berliński anatom Waldegar i sam Leyden, który wymownie dziękował za wszystkie dowody życzliwości i uznania.

Naval, artysta Opery wiedeńskiej, który opuścił Wiedeń, zamierza najpierw udać się do Warszawy, gdzie wystąpi w koncercie.

Repertoar teatru miejskiego we Lwowie.

Dziś we czwartek po raz siódmy „Na Łyczakowie", obraz sceniczny ze śpiewami w 4 aktach Fr. Domnika, muzyka Świerzyńskiego.

W piątek (wznowienie) „Urzędowa żona" sztuka w 5 aktach Savagea z panią Bednarzewską w roli tytułowej.

Rada miasta Lwowa.

(Posiedzenie z dnia 23 kwietnia.)

Otwierając wczorajsze posiedzenie, zawiadomił prezydent dr. Małachowski Radę, że we wtorek z okazyi 50-letniej rocznicy zaślubin ks. Adamów Sapiehów złożyło prezydyum Rady jubilatowi miasta Lwowa serdeczne życzenia w imieniu reprezentacyi stolicy kraju.

Następnie podał dr. Małachowski do wiadomości Rady, że do posła Rady państwa i radnego m. Lwowa dr. Emila Byka wysłało prezydyum miasta telegram z gorącymi wyrazami podzięki za przeprowadzenie do skutku w komisyi budżetowej rezolucyi, wzywającej Rząd do udzielenia gminie m. Lwowa subwencyi i za znakomitą obronę interesów Lwowa na onegdajszem posiedzeniu Rady państwa.

Z kolei r. dr. Maryański zdawał sprawę z czynności deputacyi, wysłanej przez Radę miejską do Wiednia w sprawie budowy kolei Lwów - Winniki - Przemyślany. Sprawozdawca skreśliwszy pokrótce historyę budowy tej kolei, podniósł niezwykłą jej doniosłość dla interesów m. Lwowa, poczem w wyczerpującem przemówieniu przedstawił zabiegi deputacyi w Wiedniu, by trasa kolejowa poprowadzoną została z Kozielnik przez rogatkę łyczakowską do Winnik. Mowca zaznaczył, że deputacya, celem poparcia żądań gminy miasta Lwowa była u JE. P. Ministra dla Galicyi dr. Piętaka, przewodniczącego konsorcyum JE. hr. Romana Potockiego i u posłów polskich i doznała wszędzie życzliwego przyjęcia.

Również w Ministerstwie kolejowem są życzliwie usposobieni dla proponowanej przez gminę m. Lwowa trasy. Ministerstwo kolejowe nadto jest skłonne, na budowę tej kolei, której koszta wyniosą 16 milionów koron, podwyższyć pierwotnie ofiarowaną subwencyę w kwocie 10 milionów koron. Jeżeli także kraj i konsorcyum budowy pospieszą z wydatniejszą pomocą gmina m. Lwowa prócz 300.000 koron, które uchwaliła na budowę tej kolei udzielić, prawdopodobnie nie będzie zmuszoną do dalszych ofiar.

W końcu zaznaczył dr. Maryański, że według dotychczasowego przebiegu całej sprawy jest wszelka nadzieja, że z wiosną roku przyszłego rozpoczęte zostaną roboty przedwstępne budowy tej kolei.

Sprawozdanie to przyjęła Rada wśród oklasków do wiadomości.

Następnie złożył prezydent dr. Małachowski wyczerpujące sprawozdanie w sprawie afery cyrkowej, poruszonej interpelacyą r. dr. Liliena na poprzedniem posiedzeniu Rady, jakoby radny Gryglaszewski zażądał od agentów przedsiębiorcy cyrkowego Truzziego kwoty 200 koron i powierzenia sobie budowy cyrku w zamian za poparcie starań Truzziego o oddanie mu w dzierżawę jednego z placów miejskich.

Dr. Małachowski zawiadomiony o interpelacyi r. Liliena przez wiceprezydenta miasta p. Michalskiego, przystąpił natychmiast do zbadania prawdziwości notatki, zamieszczonej w jednym z dzienników tutejszych, zarządzając energiczne dochodzenia.

Przedewszystkiem starał się zbadać, czy sam fakt, poruszony notatką dziennikarską jest prawdziwy, dalej komu agenci Truzziego opowiadali o żądaniu r. Gryglaszewskiego pewnych świadczeń za popieranie sprawy przedsiębiorstwa cyrkowego, w końcu, czy spisywano jakie w tej sprawie protokoły.

Wynikiem tych badań było, że rzeczywiście agenci opowiadali fakt sekretarzowi magistratu dr. Dziubińskiemu i dyetaryuszowi Sroczyńskiemu, którzy znowu o całej sprawie uwiadomili swego szefa, radcę III. departamentu p. Cetwińskiego. Stwierdził również prezydent dr. Małachowski na podstawie przeprowadzonych przez siebie dochodzeń, że żadnego protokołu, o którym wspomina notatka dziennikarska, nikt z funkcyonaryuszów magistratu nie spisywał.

Mając te dane, przesłuchał dr. Małachowski protokolarnie radcę Cetwińskiego, sekretarza Dziubińskiego i dyetarysza Sroczyńskiego, poczem zawezwał także do siebie obu agentów Truzziego, Staubera i Opata, by protokolarnie sformułowali swe zarzuty przeciw r. Gryglaszewskiemu.

W końcu zaprosił także do siebie rad. Gryglaszewskiego. Ten jednak widząc, że dr. Małachowski zamierza przystąpić do protokolarnego jego przesłuchania, wręcz odmówił oficyalnych zeznań, oświadczając, że sprawę wyjaśni na pełnem i jawnem posiedzeniu Rady.

Przedstawiwszy w ten sposób dotychczasowy wynik dochodzeń, przeprowadzonych w tej sprawie, zwrócił się prezydent dr. Małachowski do obecnego na posiedzeniu radnego dr. Gryglaszewskiego z zapytaniem, czy poddaje się jurysdykcyi Rady, a następnie zapytał się Radę, czy sprawa ma być przedmiotem obrad posiedzenia jawnego, czy też poufnego, oraz czy Rada zamyśla przystąpić natychmiast do rozpatrzenia przeciw radnemu Gryglaszewskiemu zarzutów lub też chce przekazać sprawę osobnej komisyi.

Radny Gryglaszewski zwraca się do Rady z prośbą, by mu dozwolone było dać szczegółowe wyjaśnienie, celem odparcia zarzutów, podniesionych przeciw niemu z zemsty za wywleczenie na światło dzienne rozmaitych nieprawidłowości, popełnianych przez przedsiębiorcę p. Zygmunta Krykiewicza przy budowie miejskiej rzeźni.

Radny dr. Lilien oświadcza, że interpelacya wniesiona przez niego na ostatniem posiedzeniu. nie zmierzała wcale do tego, by ktoś się poddawał jurysdykcyi Rady i aby ta wydawała werdykt, lecz chodziło mu o to tylko, by dowiedzieć się prawdy.

Radny dr. Maryański ze względu na to, że sprawa cała jest już zbyt głośną, stawia wniosek, by była traktowaną na posiedzeniu jawnem i by zostały odczytane wszystkie spisane protokoły, celem dania możności r. Gryglaszewskiemu do wygłoszenia należytej obrony i odparcia zarzutów.

R. Gryglaszewski żąda, by najpierw dozwolone mu było wyjaśnić sprawę, zanim odczytane zostaną protokoły przesłuchania agentów Truzziego.

R. d. Głąbiński wyjaśnia, że dlatego tylko mają być najpierw odczytane protokoły, by r. Gryglaszewski mógł odpowiedzieć na każdy z podniesionych zarzutów.

W obec tego wyjaśnienia dr. Głąbińskiego cofnął r. Gryglaszewski swój wniosek, poczem po uchwaleniu wniosku dr. Maryańskiego, sekretarz Rady p. Zawistowski odczytał protokoły zeznań radcy Cetwińskiego, sekretarza Dziubińskiego, dyetaryusza Sroczyńskiego. agentów Truzziego, Staubera i Opata i protokół spisany z powodu odmówienia przez r. Gryglaszewskiego zeznań na wezwanie prezydenta dr. Małachowskiego.

Radca p. Cetwiński podał, że przed kilku dniami opowiadał mu sekretarz magistratu p. Dziubiński, iż r. Gryglaszewski, który rzekomo miał powierzoną sobie budowę cyrku Truzziego we Lwowie, zażądał od jego agentów Staubera i Opata 200 kor. za poparcie w sekcyi III sprawy o wydzierżawienie jednego z placów miejskich pod budowę cyrku.

Radca Cetwiński dodał nadto, że na kilka dni przed rozmową z sekretarzem Dziubińskim w tej sprawie, był u niego r. Gryglaszewski z propozycyą, by usunięto jak najprędzej targowicę z placu Solskich, oświadczając, iż plac ten najlepiej nadawałby się pod budowę cyrku.

Sekretarz Dziubiński zeznał znowu, iż Stauber przyszedłszy do jego biura, skarżył się, iż ma „kłopot" z r. Gryglaszewskim, gdyż ten za poparcie sprawy Truzziego domaga się powierzenia sobie budowy cyrku ewentualnie 200 kor. O tem samem żądaniu r. Gryglaszewskiego dowiedział się dr. Dziubiński także od dyetaryusza Sroczyńskiego, któremu opowiadali o całym fakcie Stauber i Opat w czasie widzenia się z nim w jednej z tutejszych kawiarń.

Dyetaryusz Sroczyński potwierdził w zupełności zeznania sekretarza Dziubińskiego.

Również i agenci Truzziego, Stauber i Opat potwierdzili w zupełności zeznania poprzednich osób, przyczem Stauber oświadczył nawet gotowość zaprzysiężenia swych zeznań.

Z kolei udzielił prezydent dr. Małachowski głosu r. Gryglaszewskiemu.

W dłuższem przemówieniu zaznaczył przedewszystkiem r. Gryglaszewski, że w sprawie usunięcia targowicy z placu Solskich czyni zabiegi już od trzech lat, a to ze względu na komunikacyę w ulicy Żółkiewskiej przy rampie kolejowej. Przyznaje dalej, że starał się w sekcyi III o to, by gmina wydzierżawiła jeden z placów miejskich pod budowę cyrku, nie uczynił tego jednak w nadziei, że otrzyma „kubana", lecz dlatego, że uważał, iż ofiarowany przez przedsiębiorcę cyrkowego Truzziego czynsz dzierżawny w kwocie 7000 kor. przyda się gminie.

Oświadczywszy następnie, że przeciw Stauberowi i Opatowi wniósł do sądu skargę o oszczerstwo, przystąpił r. Gryglaszewski do odparcia poczynionych mu zarzutów.

Przedewszystkiem sprostował mylne doniesienie agentów Truzziego, jakoby żądał tylko 200 kor. Mowca oświadcza, że gdy ci agenci przyszli do niego z propozycyą budowy cyrku, on wiedząc dobrze, iż budowę tę ma już powierzoną sobie majster ciesielski p. Krykiewicz, zażądał od nich nie 200 kor. lecz 200 złr. na roboty przedwstępne. Żądanie takie w niczem mu ubliżać nie może, gdyż postawił je jako przedsiębiorca, a nie jako radny.

Następnie zwrócił się radny Gryglaszewski do członków sekcyi budowlanej z zapytaniem, czy w ogóle kiedy nakłaniał kogoś z nich do przemawiania za cyrkiem, poczem podniósł z naciskiem, że w chwili, gdy sprawa o rzekomem jego „kubaniarstwie" była głośną, on przemawiał w sekcyi za oddaniem placu Solskich przedsiębiorcy cyrkowemu Truzziemu.

W końcu swego przemówienia omawiał r. Gryglaszewski przyczyny, które spowodowały podniesienie przeciw niemu tak ciężkich zarzutów, rzucających ponure światło na nieposzlakowaną dotychczasową jego przeszłość. Mowca twierdził, iż podniesienie tych zarzutów jest aktem zemsty za interpelacyę, wniesioną przez niego w sprawie nieprawidłowości przy budowie rzeźni.

Ponieważ przy tej sposobności, radny Gryglaszewski, omawiając roboty wykonane przez przedsiębiorcę p. Krykiewicza, zaatakował w ostry sposób wiceprezydenta miasta p. Michalskiego, dr. Małachowski przerwał mowcy, prosząc, by się trzymał rzeczowej obrony.

Po tem intermezzo zakończył rad. Gryglaszewski swe przemówienie prośbą, by przewodniczący komisyi, wybranej z łona Rady miejskiej dla zbadania robót w rzeźni miejskiej, dokonanych przez p. Krykiewicza, podał do wiadomości Rady wynik przedsięwziętych dochodzeń.

R. Rawski zapytuje r. Gryglaszewskiego, na co właściwie zażądał od agentów Truzziego 200 zł., jeżeli wiedział, że budowę cyrku powierzono p. Krykiewiczowi.

R. Gryglaszewski powołuje się na swe przemówienie, w którem zaznaczył, iż kwoty tej zażądał na roboty przedwstępne, jak tylko agenci oświadczyli, że jemu powierzoną zostanie budowa.

Wiceprezydent p. Michalski odpiera zarzut, uczyniony mu przez r. Gryglaszewskiego, jakoby popierał przy budowie cyrku p. Krykiewicza i oświadcza, że zarówno jak na posiedzeniu magistratu przemawiał ze względu na teatr przeciw cyrkowi, tak samo postąpi i na pełnem posiedzeniu Rady.

R. dr. Głąbiński stawia wniosek, aby nad sprawą afery cyrkowej przejść na razie do porządku dziennego i wyczekać orzeczenia sądowego, spowodowanego wniesieniem przez p. Gryglaszewskiego skargi przeciw obu powyższym agentom o oszczerstwo.

R. prof. Dziwiński wyraża ubolewanie, że urzędnicy magistratu dowiedziawszy się o sprawie, zamiast donieść o niej prezydentowi miasta, uważali za stosowniejsze podać ją za pośrednictwem dzienników do wiadomości publicznej.

W zarządzonem następnie przez prezydenta dr. Małachowskiego głosowaniu uchwalono wniosek dr. Głąbińskiego.

Na tem o godzinie 9 minut 15 wieczorem zamknął prezydent posiedzenie jawne, zarządzając tajne.

Galicyjski Bank hipoteczny.

Lwów, 24 kwietnia.

Dziś po godzinie 10 przed południem rozpoczęły się obrady walnego zgromadzenia akcyonaryuszów galic. akcyjnego Banku hipotecznego pod przewodnictwem prezesa rady nadzorczej hr. Adama Gołuchowskiego.

Jako komisarz rządowy bierze udział w obradach walnego zgromadzenia radca Namiestnictwa p. Piwocki.

Przewodniczący zagajając posiedzenie, poświęcił kilka słów gorącego wspomnienia zmarłemu prezesowi ś. p. Wilhelmowi Siemieńskiemu-Lewickiemu, który przez lat 16 piastował godność prezesa Rady nadzorczej.

Pamięć zmarłego uczcili zgromadzeni przez powstanie.

Następnie zawiadomił hr. Gołuchowski, że z Rady nadzorczej wystąpił p. Samuel Horowitz i że Rada kooptowała na członków pp.: dr. Löwensteina i posła Męcińskiego.

Z porządku dziennego dyr. Fruchtmann przedłożył sprawozdanie z obrotów Banku za r. 1901, poczem prof. dr. Till odczytał sprawozdanie Rady nadzorczej o zamknięciu rachunków.

Przedłożone dzisiejszemu walnemu zgromadzeniu akcyonaryuszy sprawozdanie Rady nadzorczej dyrekcyi zaznacza, że:

Rok ubiegły można zaliczyć do najniepomyślniejszych, jakie się zdarzyły od czasu założenia instytucyi.

Nadzieje polepszenia stosunków ekonomicznych, które można było żywić po dwóch latach ciężkiej stagnacyi interesów, nie tylko się w ubiegłym roku nie ziściły — mówi sprawozdanie dalej — lecz przeciwnie stagnacya spotęgowała się zarówno w kraju naszym i w Monarchii, jak i w krajach ościennych. Katastrofy bankowe, które w roku ubiegłym zdarzyły się w Niemczech, jakkolwiek kraju naszego bezpośrednio nie dotknęły, wywołały i u nas powszechne zaniepokojenie, tamujące wszelkie obroty majątkowe i ubezwładniające wszelką akcyę na polu handlu i przemysłu. — Objawem tego usposobienia była także ogólna niechęć nabywania walorów lokacyjnych i nerwowa trwożliwość giełdy, która bez uzasadnionych powodów, na lada drobną ofertę sprzedaży odpowiadała raptowną zniżką kursów.

Sprawozdanie podnosi, że wobec takiego stanu rzeczy nakazaną była najwyższa ostrożność w rzeczach bankowych, a następstwem naturalnem tej, ostrożnością wskazanej powściągliwości, było, w Banku hipotecznym — jak wszędzie — umiejszenie obrotów i idące za tem obniżenie się zysków. Jak z jednej strony ostrożność wzbraniała Bankowi angażowania się w nowe interesa, tak z drugiej strony powszechny zastój utrudniał często rozwikłanie niektórych dawniej już zawiązanych.

Sprawozdanie mówi dalej: Pominąć jednak nie możemy, że już pod koniec roku dawały się spostrzegać objawy, wskazujące, że nieufność publiczności do lokacyi kapitałów w efektach bankowych ustąpiła miejsca uspokojeniu, co uprawnia do nadziei, że rok bieżący powróci nam warunki spokojnego i moralnego rozwoju. Znamienną pod tym względem jest okoliczność, że widoczny jeszcze z wykazu dołączonego do bilansu, zapas listów hipotecznych, nagromadzony w ciągu roku 1901, już w pierwszych miesiącach roku bieżącego w zupełności został wysprzedany.

Przechodząc do omówienia poszczególnych działów, zaznacza sprawozdanie, że potęgujące się w ciągu roku trudności zbytu listów hipotecznych spowodowały Bank zrazu do znacznego ograniczenia, a w dalszym toku, do zupełnego zawieszenia wydawania pożyczek hipotecznych. Porównanie z latami poprzednimi wykazuje, że w ciągu roku 1901 wydano 167 promes w łącznej kwocie 7,139.200 koron, a więc o 3 826.200 koron mniej aniżeli w r. 1900, zaliczono zaś z nowych, oraz z dawniej przyzwolonych pożyczek łączną kwotę 3,757.800 koron, czyli o 2,243.000 koron mniej biż w r. 1900. W ciągu roku 1901 spłacili dłużnicy według planu umorzenia a także w części po nad plan ogółem kwotę 4,176,072·38 koron. Ogólna cyfra pożyczek z końcem r. 1901 wynosiła kwotę 124,854.379·78 koron, w porównaniu z rokiem poprzednim mniej o 418.272·38 koron.

Ogólna kwota zaległych rat amortyzacyjnych, będących w egzekucyi z końcem roku 1901 wynosiła 1,630.876·94 kor. czyli o 580 499·69 koron mniej niż z końcem roku 1900. W roku bieżącym wpłynęło na poczet tych zaległości do dnia dzisiejszego już 1,015.433·47 koron. Z końcem r. 1900 Bank był w posiadaniu jedynastu majątków ziemskich, jednej realności we Lwowie i siedmiu realności na prowincyi. W ciągu r. 1901 Bank nabył w drodze licytacyi cztery majątkie ziemskie, dziewięć realności lwowskich i cztery realności na prowincyi, odsprzedał zaś majątków ziemskich siedm, realności lwowskich siedm, realności na prowincyi dwie, tak, iż końcem tegoż roku był w posiadaniu już tylko ośmiu majątków ziemskich, czterech realności lwowskich i dziewięciu realności na prowincyi. Według sprawozdania stan ten uważać można za korzystny.

Z końcem r. 1901 było w obiegu listów hipotecznych Banku hipotecznego na łączną kwotę 126,467.800 kor. mianowicie 23,723.800 kor. 4%, 96,164.600 kor 4½% i 6,579.400 kor. premiowych pięcioprocentowych.

Ponieważ zbyt listów wszystkich niemal zakładów hipotecznych w kraju a nawet i Monarchii był bardzo utrudniony, przeto zaznacza sprawozdanie, że z końcem r. 1901 zapas listów hipotecznych tak w centralnym Zakładzie, jakoteż i w filiach wzrósł do znacznej wysokości. Zapas listów własnych z końcem r. 1900 wynosił 6,470.400 kor., w r. 1901 wypłacono pożyczek hipotecznych 3,757.800 kor., razem więc posiadał Bank listów hipotecznych 10,228.200, z końcem r. 1901 miał listów na kwotę 9,853.200 kor.

Już w ciągu pierwszych miesięcy roku bieżącego cały ten zapas znalazł odbiorców i wysprzedany został bez straty na kursie, a nawet z zyskiem, który znajdzie wyraz w bisansie r. 1902. Skutkiem tego mógł Bank znowu przystąpić do wydawania promes pożyczkowych.

Kantory wymiany w zakładzie centralnym i wszystkich trzech filiach i ekspozyturach przyniosły w roku ubiegłym łączny zysk 70.791 koron. W tej cyfrze — jak zaznacza sprawozdanie — niższej o więcej niż połowę od zysku w r. 1900, znajduje umniejszenie obrotu najdobitniejszy wyraz.

Portfel wekslowy, który z końcem r 1900 wynosił 13,931.891 koron spadł na 10,294.120 koron, a skutkiem tego także dochód z odsetek weksli z r. 1901 był mniejszy o 171.299 koron niż w roku poprzednim.

Również i dochód z prowizyi obniżył się z powodu mniejszych obrotów z 381.975 koron na 331.900 koron.

Wkładki na asygnaty kasowe przedstawiały z końcem roku 1901 cyfrę 2.849.800 koron o 1,221.600 koron mniej, aniżeli z końcem r. 1900.

Stan pożyczek udzielonych przez kasy zaliczkowe Banku nieznacznie się tylko umniejszył, bo o 45.957 koron.

Filia w Krakowie — podnosi sprawozdanie — oprócz oprocentowania kapitału dotacyjnego, w tym roku nie dała żadnego zysku. Nie tylko cały czysty dochód z bieżących interesów obrócono na pokrycie strat, przez filię z dawniejszych interesów poniesionych, lecz nadto filia ta, zaciężyła na bilansie Banku ze stratą 40.078 koron 95 h. Są to jeszcze następstwa przesilenia z dawniejszych czasów. Powolne i ostrożne rozwikłanie zawiązanych wówczas interesów — zaznacza sprawozdanie — jest przedmiotem ciągłej uwagi dyrekcyi i rady nadzorczej.

Filia w Tarnopolu zamknęła tegoroczny bilans oprócz oprocentowania kapitału dotacyjnego, nadwyżką 48.132 koron 48 h. pomimo, że na tymże bilansie zaciężyła strata ekspozytury w Podwołoczyskach na interesie eksportu jaj, spowodowana bankructwem firm niemieckich.

Filia w Czerniowcach dała w tym roku zysk zadowalniający, wykazując oprócz oprocentowania kapitału dotacyjnego nadwyżką 108.379 koron 11 h.

Z pomiędzy przedsiębiorstw, w których Bank hipoteczny ma udział, Towarzystwo kolei Lwów-Kleparów-Janów dotąd nie uchwaliło zamknięcia rachunkowego za rok ubiegły.

Towarzystwo elektryczne za trzeci rok obrotowy wypłaciło akcyonaryuszom dywidendę 6 procent. Związkowe fabryki oleju w r. 1901 nie dały żadnej dywidendy. Fabryka dachówek i sztucznego kamienia wypłaciła w tym roku dywidendy 6 prc.

W porównaniu z rokiem poprzednim zmniejszyła się cyfra płac o 22.483 kor. 64 hal., kosztów zaś administracyi o 9741 kor. 9 halerzy.

Sprawozdanie zaznacza, że skutkiem reformy podatkowej wzrósł ogromnie ciężar podatków tak, że gdyby teraźniejszy dochód Banku opodatkowany był po myśli ustaw dawniejszych, to mimo niepomyślnego roku mógłby Bank akcyonaryuszom dać superdywidendę o 9 kor. na akcyi więcej.

Na pokrycie strat r. 1901 użyto ze specyalnej na ten cel rezerwy kwoty 91.967 kor. 51 hal. a specyalną rezerwę uzupełniono napowrót do wysokości 100.000 kor.

Nadto odpisano z dochodów straty z rachunku bieżącego eskontu weksli i kas zaliczkowych w łącznej kwocie 298.024 kor. 71 hal., odzyskano zaś odpisanych dawniej strat 34.915 kor. 80 hal. zaczem odpis strat wynosi 263.108 kor. 91 hal.

Z końcem r. 1901 wynosił fundusz zapasowy zwyczajny Banku 5,040.000, nadzwyczajny zaś 1,897.350 kor. czyli razem kor. 6,937.350.

Czysty zysk z r. 1901 wynosi według zamknięcia rachunku 1,422.685 kor. 35 hal. z tego potrącić należy wypłacony już 1 stycznia b. r. 5 prc. od kapitału akcyjnego t. j. 840.000 kor. i przeniesienie zysku z r. 1900, 21.908 kor. 24 hal., co razem czyni 861.908 kor. 24 hal.; z pozostających kor. 560.777 hel. 11 przypada w myśl statutów tytułem tantyemy dla rady nadzorczej kor. 56.077 hal. 71, dla dyrekcyi i urzędników 56.077 kor. 71 hal. razem 112.155 kor. 42 halerzy.

Z pozostałych wnosi rada nadzorcza przeznaczyć na przydzielenie do nadzwyczajnego funduszu zapasowego w myśl statutów 40.000 koron, na wypłatę superdywidendy od 42.000 sztuk akcyj po koron 10, co czyni 420.000 koron, oraz na przeniesienie zbywającej jeszcze reszty 10.529 koron 93 hal. na rachunek r. 1902.

Majątek fundusza pensyjnego dla urzędników i sług Banku wynosił z końcem roku 1901 koron 1,136.099 kor. 62 h., wzrósł zatem w ciągu roku minionego o 52.199 koron 62 halerzy.

Łączna cyfra pensyj emerytalnych, wdowich i sierocińskich, wypłaconych w ciągu r. 1901 wynosiła 66.224 kor. 18 hal., czyli o 3111 kor. 63 hal. więcej, niż w r. 1900.

W dyskusyi nad tem sprawozdaniem zabrał najpierw głos p. Schütz z Krakowa, który ubolewał nad tem, że z powodu ogólnego przesilenia finasowego zmniejszono dywidendę. Mowca poruszył następnie sprawę obecnie toczącej się w Transvaalu wojny, sprawę „Trebertrocknung" i przesilenia w instytucyach finansowych galicyjskich, zaznaczając, że są one powodem obecnego smutnego położenia finansowego.

P. Olszewski domagał się utworzenia komisyi rewizyjnej z 5 członków, której zadaniem byłoby badać przed walnem zgromadzeniem rachunki i zamknięcia Banku. W dalszym ciągu żądał p. Olszewski, aby do rady nadzorczej nie powoływano członków przez kooptacyę, lecz by wybierano zastępców W końcu postawił mowca wniosek w sprawie zmiany statutu w kierunku wyrażonych przez siebie życzeń i zwołania w tym względzie nadzwyczajnego walnego zgromadzenia w jesieni.

W dyskusyi nad tym wnioskiem zabierali głos pp. Agopsowicz, hr. Stadnicki Stanisław, Schütz, Czaykowski, Rylski i dyr. Fruchtmann, poczem w głosowaniu upadł wniosek p. Olszewskiego. Utrzymał się natomiast wniosek hr. Stadnickiego, aby sprawę co do utworzenia komisyi rewizyjnej i kooptacyi członków przekazać radzie nadzorczej z poleceniem, by przedstawiła na następnem walnem zgromadzeniu odpowiedne wnioski.

Następnie przyjęto do wiadomości sprawozdanie z czynności i o stanie Banku, zatwierdzono zamknięcie rachunków za rok 1901 i udzielono zarządowi Banku absolutoryum.

Z czystego zysku r. 1901 przeznaczono kwotę 40.000 koron do nadzwyczajnego funduszu zapasowego, poczem zatwierdzono wypłaconą dnia 1 stycznia b. r. zaliczkę na dywidendę po 20 koron na akcyę, oraz uchwalono ze zwyżki czystego zysku r. 1901 superdywidendę płatną d. 1 lipca b. r. po 10 koron na akcyę.

Pozostałe jeszcze 10.529 koron 93 h. przeniesiono na rachunek r. 1902.

W końcu dokonano wyboru dwóch członków i wyboru uzupełniającego jednego członka rady nadzorczej.

W miejsce ś. p. hr. Wilhelma Siemieńskiego-Lewickiego i ustępujących hr. Tomasza Stadnickiego i Daniela Horowitza, wybrano pp.: hr. Tomasza Stadnickiego, Józefa Męcińskiego i dra Natana Loewensteina.

GOSPODARSTWO I HANDEL.

Wiedeń, 24 kwietnia. *(Kursa giełdy wiedeńskiej).* Losy: a) procentowe: Austryackie zakładu krajowego z oblig. pr. z roku 1880 3-prc. 268·—, Austr. zakł. kr. z obl. pr. z r. 1889 3-prc. 263·—, Tow. żegl. na Dunaju 100 zł. m. k. 4-prc. 500·—, Uregul. Dunaju z 1870 r. 100 zł. 5-prc. 290·—, Węg. Banku hip. po 100 zł. 4-prc. 256·25, Potyczka serb. prem. po 100 fr. 2-prc. 82·50, Tureckie oblig.prem. kolej po 400 fr. 107·25, b) bezprocentowe: Budapeszteńskie (Basilica) 5 zł. 19·10, Zakł. kred. dla h. i p. po 100 zł. 433·—, Clary 40 zł. m. k. 172·—. Pożyczka m. Insbruku 20 zł. 84·—. Losy m. Krakowa 20 zł. 76·50, Pożyczka m. Lublany 20 zł. 74·—, Ofen 40 zł. 260·—, Palffy 40 zł. m. k. 187·—, Czerw. krzyża austr. tow. 10 zł. 57·25, Czerw. krzyża węg. tow. 5 zł. 29·50, Losy fund. Arcyksięcia Rudolfa 10 zł. 79·—; Salma 40 zł. m. k. 236·—, Pożyczka Salzburga 20 zł. 81·—, Pożyczka St. Genosi 40 zł. m. k. 270·—, Losy komunalnem. Wiednia z 1874 r. 425·—.

Wiedeń, 24 kwietnia. Targ zbożowy. *(Kursa w koronach i po 50 klg.)* Pszenica na jesień 8·07 do 8·09. Pszenica na wiosnę 9·31 do 9·33. Pszenica na maj-czerwiec 9·13 do 9·14. Żyto na wiosnę 7·40 do 7·42. Żyto na maj-czerwiec 7·19 do 7·20. Żyto na jesień 6·88 do 6·89. Kukurudza na maj-czerwiec 5·23 do 5·24. Kukurudza na czerwiec-lipiec —·— do —·—. Kukurudza na lipiec-sierpień 5·36 do 5·37. Owies na wiosnę 7·— do 7·02. Owies na maj-czerwiec 6·98 do 6·93. Owies na jesień 6·13 do 6·15. Rzepak na sierpień-wrzesień 12·— do 12·10. Rzepak na wrzesień-październik —·— do —·—. Rzepak na styczeń-luty —·— do —·—. Olej rzepakowy na kwiecień-maj —·— do —·—.

Usposobienie: silne. — Pogoda: piękna.

Budapeszt, 24 kwietnia. Targ zbożowy. *(Kursa w koronach i po 50 klg.).* Pszenica na maj 9·03 do 9·04. Pszenica na październik 7·95 do 7·96. Pszenica na kwiecień 9·09 do 9·10. Żyto na kwiecień 7·33 do 7·35. Żyto na maj —·— do —·—. Żyto na październik 6·63 do 6·65. Owies na kwiecień 6·80 do 6·82. Owies na maj —·— do —·—. Owies na październik 5·80 do 5·82. Kukurudza na maj 4·92 do 4·93. Kukurudza na lipiec 5·08 do 5·10. Kukurudza na sierpień —·— do —·—. Kukurudza na październik —·— do —·— Rzepak na sierpień 11·75 do 11·85.

Oferty na pszenicę mierne. — Chęć kupna: rezerwowana. — Usposobienie: silne. — Pogoda: piękna.

Berlin, 24 kwietnia. Banknoty austryackie 85·20, Spirytus 33·70.

Frankfurt, 24 kwietnia. Austryackie Kredyty 211·90. Koleje państwowe —·—, Alpiny —·—, Disconto 189·20, Laura —·—, Montany —·—.

Paryż, 24 kwietnia. Trzyprocentowa renta 100·87, Mąka 26·85.

Giełda towarowa. Cukier surowy *loco* Aussig 17·— do 17·10, *loco* Ołomuniec 16·90 do 17·—, *loco* Berno-Wiedeń 17·— do 17·10, na maj *loco* Aussig 17·— do 17·10. Cukier w kostkach: *prima* 88·75 do 89·—, *secunda* 88·25 do 88·50. Spirytus kontyngentowany: *loco* Wiedeń 37·80 do 38·20. Nafta kaukazka: *transito* Tryest 7·50 do 8·—, galicyjska przeźroczysta 32·— do 32·50. *(Ceny w koronach).*

Targ zbożowy.

Lwów, 24 kwietnia. Waluta koronowa. Cena za 50 kg. *loco* Lwów. Pszenica gotowa 9·20 do 9·40, pszenica na termina —·— do —·—, żyto gotowe 6·85 do 7·—, żyto na termina —·— do —·—, owies obroczny gotowy 7·60 do 7·80, owies obroczny na termina—·— do —·—, jęczmień pastewny 5·15 do 6·—, jęczmień browarniczy 6·25 do 7·—, rzepak —·— do —.—, lnianka —·— do —·—, groch pastewny 7·50 do 7·75, groch do gotowania 8·50 do 12·—, wyka 7·50 do 8·25, nasienie lniane —·— do —·—, nasienie konopne —·— do —·—, bób —·— do —·—, bobik 6·10 do 6·30, hreczka 7·25 do 7·80, kukurudza nowa 6·— do 6·20, kukurudza stara —·—do—·—, chmiel za 56 kilo —·— do —·—, koniczyna czerwona 48·— do 65·—, koniczyna biała 45·— do 90·—, koniczyna szwedzka 50·— do 90·—, tymotka 34·— do 40·—.

Spirytus *loco* za 50 litr. gotowy *paritas* Tarnopol 17·— do 17·25, za 50 litr. *paritas* Tarnopol na termin 15·75 do 16·25 waranty —.— do —·—.

Usposobienie co do pszenicy stale dobre, ceny wykazują zwyżkę.

Sprawozdanie tygodniowe Izby handlowej i przemysłowej o cenach zboża i produktów we Lwowie od 16 kwietnia do 22 kwietnia r. z. bez opłaty akcyzowej. (Waluta koronowa). Pszenica 9·70 do 9·90, żyto 6·85 do 7·—, jęczmień browarny 6·50 do 7·10, pastewny 5·90 do 6·20, owies 7·45 do 7·55, hreczka 7·25 do 7·80, kukurudza zeszłoroczna 6·10, do 6·30, kukurudza nowa —·— do —·— proso —·— do —·—, groch do gotowania 8·— do 11·50, groch pastewny 6·90 do 7·15, soczewica —·— do —·—, fasola —·— do —·—, bobik 6·15 do 6·35, wyka 7·25 do 7·65, koniczyna czerwona 50·— do 60·—, koniczyna biała 47·50 do 82·50, koniczyna szwedzka 60·— do 90.—, tymotka 37·— do 45·—, anyż rossyjski 25·— do 26·—, anyż płaski 24·— do 25·—, kminek —·— do —·—, rzepak zimowy stary 13·40 do 13·65, rzepak nowy —·— do —·—, lnianka 10·— do 10·50, nasienie lnianne 12·90 do 13·05, nasienie konopne 8·50 do 9·—, chmiel —·— do —·—, nowy —·— do —·—, łój 36·— do 36·50, nafta zwykła 15·— do 16, nafta salonowa 17·— do 18·—, wosk ziemny —·— do —·—, wszystko za 50 kilogramów, płótno —·— do —·—, skóry surowe —·— do —·—, spirytus 10.000 litr-procentowy, kontyngentowany, bez podatku konsumcyjnego 34·30 do 34·60.

OSTATNIA POCZTA

Austryacka deputacya kwotowa zebrać się ma dziś w Wiedniu na posiedzenie konstytuujące.

Z Poznania donoszą o obiegających tam pogłoskach, wedle których rząd pruski zamierza wystąpić niebawem z nowemi ustawami przeciw Polakom. Pierwsza z tych ustaw będzie miała na celu sparaliżowanie lub uniemożliwienie nabywania gruntów przez kolonistów Polaków.

W apartamentach austro-węgierskiego ambasadora w Berlinie Schögyenyego odbył się 22 b. m. obiad na 44 nakryć, w którym wziął także udział cesarz Wilhelm z małżonką. Wśród zaproszonych był także artysta malarz Kossak. Cesarz miał na sobie mundur austryackiego marszałka polnego.

Generał artyleryi generał-adjutant ks. Radziwiłł obchodził onegdaj w Berlinie pięćdziesięcioletni jubileusz służby wojskowej. Z tego powodu składali mu osobiście życzenia: cesarz i członkowie domu królewskiego, ambasadorowie: rossyjski hr. Osten-Sacken, francuski margrabia de Noailles, turecki Tewfik basza i gubernator Berlina generał-pułkownik Hahnke. Wieczorem odbył się na jego cześć bankiet w kasynie oficerskiem w którym uczestniczył także cesarz Wilhelm.

Z Warszawy odebrały dzienniki berlińskie wielce sensacyjną i z tego powodu wymagającą potwierdzenia wiadomość, wedle której wszystkie niemieckie i polskie stowarzyszenia w Warszawie i w gubernii warszawskiej miały otrzymać rozkaz z Petersburga, aby odtąd na wszystkich publicznych zebraniach i zgromadzeniach używano języka rossyjskiego.

Prywatne doniesienia z Petersburga mówią o dymisyi ministra oświaty generała Wannowskiego jako o fakcie już spełnionym. Minister wniósł prośbę o uwolnienie z tego powodu, że car za poradą Pobiedonoscewa wzbraniał się zatwierdzić plan reformy szkolnictwa, przedłożony przez Wannowskiego.

Jako jego następcę wymieniają jedynie wiceministra Zengera, dawnego kuratora okręgu warszawskiego.

Z Petersburga donoszą, że domniemany następca Wannowskiego, Zenger, był dotychczas pomocnikiem ministra i należy do rzędu urzędników, którzy oświadczają się za łagodniejszem obchodzeniem się ze studentami.

Według doniesień dziennika rzymskiego *Italią*, ktory podobno miewa dobre informacye w sprawach watykańskich, konsystorz papieski, spodziewany w maju lub w czerwcu, został odroczony do listopada.

Wiadomość o przejściu ex-królowej serbskiej Natalii z prawosławia na łono Kościoła katolickiego, potwierdza się w zupełności. Organ katolicki *Univers* ogłasza rozmowę jednego ze swoich redaktorów z ks. Soulange-Bodin, na którego ręce królowa złożyła katolickie wyznanie wiary. Ksiądz Soulange-Bodin jest proboszczem przy kościele Notre-Dame de Plaisance w Paryżu i corocznie część wakacyi spędza u swoich rodziców, mieszkających w pobliżu Biarritz. W pobliżu tej miejscowości królowa Natalia kazała zbudować dla siebie willę, zwaną „Sachino“, a ponieważ odwiedzała dość często rodziców paryskiego proboszcza, spotkała więc u nich i jego samego. Słysząc, że ks. Soulange-Bodin kieruje towarzystwami robotniczemi w Paryżu, przybyła do niego i oświadczyła, że w skutek poważnych studyów i długoletniej lektury czuje coraz większy pociąg do Kościoła katolickiego. Ksiądz polecił jej do czytania niektóre dzieła, dzieła religijne, jako też katechizm konsylium trydenckiego. Wobec rzeczonego redaktora wyraził ks. Soulange-Bodin wielkie zdziwienie nad bystrością umysłu królowej Natalii, która tak gruntownie i z taką gorliwością zapoznała się z zasadami religii katolickiej. Właśnie te dokładne studya w połączeniu z ciężkiemi doświadczeniami losu, jakich doznała, należy uważać za motywa jej kroku.

Peterb. Wiedom. tłómaczą przejście na katolicyzm byłej królowej chęcią zerwania na wieki łączności z przeszłością i krajem niewdzięcznym.

Fala wyborcza we Francyi wyrzuciła znowu na wierzch sprawę Dreyfusa, celem ukucia z niej broni przeciw gabinetowi. Na jednem ze zgromadzeń członek Akademii Juliusz Lemaître uczynił ciekawe rewelacye. Mowca oświadczył kategorycznie, że 8 września 1899 w wilię wyroku w Rennes, generała Gallifeta, ministra wojny, zaklinał prezes gabinetu Waldeck-Rousseau, aby się zwrócił przeciwko sędziom sądu wojskowego i tym sposobem nadał sprawie całkiem inny obrót. Wtedy Gallifet napisał do prezydenta gabinetu list, który jest historycznym dokumentem; w liście oświadcza Gallifet, że zamiar rządu zaszachowania sądu wojskowego i zastąpienia go cywilnym jest właśnie niesłychanem pogwałceniem sprawiedliwości. — W końcu minister wojny grozi dymisyą w razie gdyby wyrok sądu wojskowego nie miał być zatwierdzony. Wtedy po tym liście Waldeck-Rousseau zgodził się na amnestyę.

Rewelacya Lemaîtrea wywołała sensacyę; sprawa Dreyfusa znowu wydobywa się na pierwszy plan, i tak łączą ją obecnie ze sprawą Grimma, twierdzą, że Dreyfus był wspólnikiem rossyjskiego tego oficera.

Generał Gallifet zabrał głos w *Journal des Débats* w sprawie podniesionej przez Lemaîtrea. Były minister wojny nie zaprzecza autentyczności ogłoszonego listu i pisze: Odpieram stanowczo zarzut, jakobym był oskarżycielem gabinetu, do którego należałem, a solidaryzuję się ze wszystkiemi jego czynnościami aż do chwili mego wystąpienia. Wstąpiłem do gabinetu tylko pod warunkiem, że rząd uchyli czoła przed wyrokiem sądu wojennego jakkolwiek on wypadnie. Do tego się zastosowałem, czego dowodem mój rozkaz dzienny do armii nazajutrz po wyroku. Nie prosiłem nikogo o obronę, sam to w danym razie potrafię uczynić.

W ogóle w prasie paryskiej cała ta niejasna sprawa narobiła wrzawy, choć niezawodnie po wyborach ucichnie i pójdzie w zapomnienie.

Według doniesień z Londynu już w najbliższych dniach zakomunikowane zostaną głównym dowódcom boerskim warunki angielskie, których w Londynie jeszcze nie ogłoszono. W angielskiej Izbie gmin spodziewają się, że rząd w przyszłym tygodniu poczyni ważne oświadczenia.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Rada państwa.

Wiedeń, 24 kwietnia. Na początku dzisiejszego posiedzenia Izby odczytano interpelacye i wnioski, między innemi interpelacyę p. Fresla i tow., która zaznacza potrzebę spełnienia życzeń farmaceutów w celu zapobieżenia strejkowi tychże; interpelacyę p. Ofnera i tow., która wykazuje konieczność przedłożenia projektów ustawy, celem zreformowania aptekarstwa, a szczególnie postępowania przy nadawaniu koncesyi, tudzież stanowiska farmaceutów.

Poseł Stojan zapytuje przewodniczącego komisyi sanitarnej, w jakiem stadyum znajduje się kwestya farmaceutów.

P. Chiari, przewodniczący tej komisyi, odpowiada, że komisya wybrała subkomitet i wybrała referentem posła Piepesa-Poratyńskiego, prezesa dwóch największych w Austryi gremiów aptekarskich, którego stanowisko daje wszelką rękojmię gruntownego i bezstronnego zbadania tej kwestyi.

Z kolei przystąpiono do porządku dziennego, t. j. do dalszego ciągu dyskusyi nad „podatkami bezpośrednimi“.

P. Mayer omawia liche położenie rolników, p. Walz domaga się wynagrodzenia dla komisyj podatkowych.

P. Bomba omawiał zadłużenie i nędze włościan w Galicyi, którzy są prawdziwymi paryasami i teraz w gorszych są stosunkach niż przed r. 1848. Winnym tego stanu rzeczy jest, zdaniem mowcy, Rząd, który nie opiekuje się stanem włościańskim, tak, jak powinien. Mowca wskazuje następnie na uciążliwość podatku gruntowego i domowego dla chłopów, opisuje postępowanie organów podatkowych przy ściąganiu podatków. W końcu wyraża nadzieję, że Rząd uwzględni wniesione życzenia i skargi. W tej nadziei stronnictwo mowcy będzie głosowało za budżetem. Następnie zabrał głos poseł Wrabetz.

Wiedeń, 24 kwietnia. W sprawie skargi posła Herolda o nie wypłacenie mu dyet poselskich z powodu, że wystawił kwity swoje w języku czeskim, rozstrzygnął trybunał państwowy, że Rząd obowiązany jest zaskarżone dyety w sumie 2140 koron wraz ze wszystkimi kosztami i procentami posłowi wypłacić.

Wiedeń, 24 kwietnia. Najj. Pan zamianował generał porucznika Aloizego hr. Esterhazego, kapitanem węgierskiej gwardyi przybocznej, nadając mu równocześnie godność tajnego radcy.

Wiedeń, 24 kwietnia. Komisya przemysłowa przybocznej rady robotniczej zbierze się 29 b. m. o 10 rano, w Wiedniu, celem dalszych obrad nad sprawą zmiany ustawy przemysłowej i uregulowania warunków pracy pomocników handlowych.

Wiedeń, 24 kwietnia. Centralny związek dla żeglugi rzecznej i kanałowej odbył pod przewodnictwem członka Izby panów Proskowetza doroczne posiedzenie w obecności kilku reprezentantów rządu i posłów. Po przyjęciu sprawozdania wygłosił p. Beirle odczyt o kanale Dunaj-Wełtawa; prelegent oświadczył się za trasą Linc-Budziejowice.

Tryest, 24 kwietnia. Rada nadzorcza austryackiego „Lloydu“ postanowiła przedłożyć walnemu zgromadzeniu wniosek, aby z czystego zysku 1,038.153 K. wypłacić dywidendę w kwocie 42 K. na akcyę, a resztę przenieść na nowy rachunek.

Tryest, 24 kwietnia. Za pośrednictwem inspektora przemysłowego udało się zażegnać strejk w dokach San Marco. Roboty dziś będą podjęte.

Budapeszt, 24 kwietnia. Ze wszystkich stron kraju donoszą o nagłych zmianach powietrza. W niektórych okolicach panuje mróz. Drzewa owocowe bardzo ucierpiały.

Budapeszt, 24 kwietnia. Izba dep. Sejmu węgierskiego obradowała wczoraj w dalszym ciągu nad budżetem ministerstwa sprawiedliwości.

Elbersfeld, 24 kwietnia. Prokurator wniósł zażalenie nieważności od wyroku w sprawie nakładcy Wiemanna pociągniętego do odpowiedzialności za obrazę Cesarza Franciszka Józefa.

Berlin, 24 kwietnia. Parlamentarna komisya dla taryfy cłowej uchwaliła według przedłożenia rządowego cło 6 marek za centnar metryczny jaj, 9 marek za żótko; natomiast żółtko denaturowane i białko wolne są od cła.

Petersburg, 24 kwietnia. *Russkij Inwalid* donosi, że pomocnik komendanta warszawskiego okręgu, generał piechoty Komarow i pomocnik generał-gubernatora i komendanta okręgu finlandzkiego, generał-porucznik Szitow mianowani zostali członkami rady wojennej.

Prawitel. Wiestnik ogłasza nominacyę naczelnika kancelaryi finlandzkiej, rzeczywistego radcy stanu, Erströma, na pomocnika sekretarza stanu dla Finlandyi.

Helsingfors, 24 kwietnia. Gubernator miasta, generał-major Kajgorodow wydał do mieszkańców Helsingforsu odezwę z wezwaniem, by nie zakłócali spokoju publicznego. Szczególnie kobiety i dzieci powinny się trzymać z daleka od zgromadzeń ulicznych. Rząd rozruchami ulicznymi nie da się odwieść od wytkniętych celów.

La Louvière, 24 kwietnia. W Bassin du Centre strejk się skończył.

Paryż, 24 kwietnia. *Temps* donosi, że z listów skonfiskowanych u „mieszkających tu rossyjskich poddanych“ wynika, iż wiedzieli oni naprzód o zamachu na Sipiagina i zamach ten pochwalali. Władze zajmują się kwestyą wydalenia niektórych rewolucyonistów rossyjskich.

Loo, 24 kwietnia. Królowa przepędziła noc onegdajsza spokojnie. W ciągu wczorajszego dnia temperatura opadła. Stan zdrowia zadowalający.

Madryt, 24 kwietnia. Izba deputowanych przyjęła wczoraj projekt ustawy w sprawie obiegu pieniędzy papierowych, w myśl wniosków komisyi. Bankowi hiszpańskiemu przyznało przedłożenie rządowe korzystniejsze warunki co do prawa zwiększenia liczby banknotów, będących w obiegu. Dziś będzie nad tem obradował senat; spodziewają się ożywionej dyskusyi.

Waszyngton, 24 kwietnia. Biuro Reutera donosi: Sekretarz stanu Hay i poseł kolumbijski podpisali wczoraj traktat, przyznający Stanom Zjednoczonym prawo budowy kanału panamskiego. Traktat ten poprzedziło przed niedawnym czasem podpisanie znanego protokołu.

Nowy Jork, 24 kwietnia. *New Jork Herald* donosi z Guatemali, że trzęsienie ziemi zniszczyło prawie wszystkie miasta i wsie w bogatej, zachodniej części kraju.

Linia telefoniczna do Wiednia od godziny 12 minut 15 przerwana na przestrzeni Lwów-Kraków.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 24 kwietnia 1902. — Giełda południowa *(Mittagsbörse)*. Godz. 12 min. 30. Marki 117·32, Renta majowa 101·85, Węgierska renta koronowa 97·80, Akcye austr. Zakładu kredytowego 670·75, Akcye węg. Zakładu kredytowego 690·—, Akcye Anglobanku 272·42, Akcye Unionbanku 548·—, Akcye Bankvereinu 454·50, Akcye Länderbanku 436·—, Akcye Kolei państw. 664·—, Lombardy 60·50, Akcye kolei Elbethal 465·—, Akcye Fabryki broni —·—, Akcye tytoniowe —·—, Akcye Alpiny 379·—, Akcye Rima Muranyi 506·—, Akcye Praskiego Towarzystwa żel. —·—, Losy tureckie 107·50, Ruble 253·50, 20-Franki —·—. Tramway —.—.

Usposobienie: spokojne.

Wiedeń, 24 kwietnia 1902. — Zamknięcie giełdy *(Schlusscourse)*. Godz. 2 min. 30 Akcye austryackiego Zakładu kredyt. 675·25, Akcye węgierskiego Zakładu kredyt. 691·—, Akcye Anglobanku 272·—, Akcye Unionbanku 549·—, Akcye Länderbanku 426·—, Akcye Bankvereinu 454·—, Akc. Bodencredit 935·—, Akcye galicyjsk. Banku hipotecznego —·—, Akcye Kolei państwowych 668·—, Akcye Kolei Południowej 61·—, Akcye Tramway *A)* —·—, Akcye Tramway *B)* —·—, Akcye Kolei Elbethal 466·50, Akcye Kolei Północnej 5655·—, Akcye Kolei Czerniowieckiej 577·50, Akcye Alpiny 379·25, Akcye Rima Muranyi 506·—, Akcye Praskiego Towarzystwa żel. 1440·—, Akcye Fabryki broni 328·—, Akcye Tureckie tytoniowe 290·—, Obligacye węgierskiej indemnizacyi 97·25. Renta majowa 101·60, Austryacka Renta koronowa 99·50, Węgierska Renta koron. 97·75, 56 l. Listy Tow. kredytowego ziem. 96·05, 4 prc. Listy Banku krajowego 97·—, 4 i pół prc. Listy Banku krajowego 100·60, 4 prc. Listy Banku hipotecznego 95·75, 4 i pół prc. Listy Banku hipotecznego 100·—, 5 prc. Listy Banku hipotecznego 110·—, 4-prc. Gal. Obligacye propinacyjne 98·50, 4-prc. Gal. pożyczka kraj. z r. 1893 97·25. 4-prc. pożyczka miasta Lwowa 93·75, Losy tureckie 107·50, Marki 117·27, Ruble 253·50.

Berlin, 24 kwietnia. — Giełda poranna *(Vorbörse)*. Akcye kredytowe 211·31, Towarzystwo dyskontowe 189·10.

Usposobienie: spokojne.

Odpowiedzialny redaktor **Adam Krechowiecki.**

Ruch pociągów osobowych c. k. kolei państwowych,

obowiązujący z dniem 15. lipca 1901 (Przyjazd i odjazd pociągów podany jest podług czasu środkowo-europejskiego)

przyjeżdżają do Lwowa [dworzec główny]

Pociągi posp. o godzinie	Pociągi osob. o godzinie	
12·15		Z Czerniowiec, Itzkan, Constancy, Bukaresztu.
2·31		Z Krakowa, Orłowa, N. Sącza, Tarnowa. Jasła, Chabówki, Zakopanego, Rzeszowa, Berlina, Wrocławia, Warszawy i Wiednia.
	3·35	Z Podwołoczysk, Tarnopola, Grzymałowa.
	6·10	Z Krakowa, Berlina, Warszawy, Wiednia, Tarnowa, Rzeszowa, Rymanowa, Sanoka, Przemyśla.
	6·20	Z Czerniowiec, Itzkan, Stanisławowa, Husiatyna.
	6·46	Z Brzuchowic (codziennie od $^{16}/_{5}$ do $^{15}/_{9}$ włącznie).
	7·45	Z Janowa.
	8·00	Z Tarnopola (Krasnego, Brodów).
	8·10	Z Ławocznego, Stryja, Chyrowa, Sanoka, Kałusza i Pesztu.
	8·15	Z Sokala i Rawy ruskiej.
	8·50	Z Krakowa, Zagórza, Łupkowa, Przemyśla, Wiednia, Berlina, Wrocławia, Orłowa od $^{15}/_{6}$ do $^{15}/_{9}$, Tarnowa, Pesztu.
	11·45	Z Rzeszowa, (Lubaczowa, Jarosławia, Sambora i Przemyśla).
	11·55	Z Stanisławowa, (Köresmező, Potutor, Chodorowa).
	12·55	Z Janowa.
	1·10	Z Skolego, Stryja, Kałusza, Chyrowa, (Ławocznego od $^{1}/_{6}$ do $^{15}/_{9}$)
1.35		Z Krakowa, Wiednia, Wrocławia, Berlina, Tarnowa. Rzeszowa, Rozwadowa, Przeworska, Sanoka, Chabówki i Zakopanego.
1·45		Z Czerniowiec, Itzkan, Bukaresztu, Gałacu, Jass, Husiatyna i Stanisławowa.
2·35		Z Podwołoczysk, (Kijowa, Odessy), Grzymałowa, Husiatyna, Tarnopola i Brodów.
	3·14	Z Brzuchowic (od $^{16}/_{5}$ do $^{15}/_{9}$ w niedziele i święta).
	4·40	Z Sambora, Borysławia, Drohobycza, Stryja.
	5·35	Z Podwołoczysk, (Kijowa, Odessy, Grzymałowa, Kozowy, Brodów.
	5·40	Z Czerniowiec, Itzkan, Stanisławowa.
	5·50	Z Krakowa, Berlina, Wrocławia, Wiednia, Wieliczki, Orłowa, Rozwadowa, Sambora, Chyrowa.
	6·00	Z Sokala, Bełzca, Lubaczowa, Rawy Ruskiej.
	7·36	Z Brzuchowic, (od $^{16}/_{5}$ do $^{15}/_{9}$ w niedzielę i święta).
8.40		Z Krakowa, Wiednia, Berlina, Wrocławia, Tarnowa. Lubaczowa, Sanoka, Pesztu, Przemyśla, Orłowa (od $^{1}/_{7}$ do $^{15}/_{9}$).
	8·50	Z Brzuchowic (od $^{16}/_{5}$ do $^{15}/_{9}$ codziennie).
	9·00	Z Janowa (od $^{1}/_{5}$ do $^{15}/_{9}$ w niedziele i święta).
	9·20	Z Czerniowiec, Itzkan, Bukaresztu, Husiatyna, Potutor, Köresmező.
	9·41	Z Janowa (codziennie od $^{1}/_{5}$ do $^{30}/_{9}$).
	9·50	Z Krakowa, Wiednia, Berlina, Wrocławia, Warszawy, Tarnowa, Jasła, Przeworska i Rozwadowa.
	10·20	Z Podwołoczysk, Kijowa, Odessy, Brodów, Kopyczyniec, Zaleszczyk, Skały, Iwania pustego.
	10·50	Z Ławocznego, Pesztu, Chyrowa, Kałusza, Borysławia.

na dworzec „Podzamcze“

Pociągi posp. o godzinie	Pociągi osob. o godzinie	
	3·12	Z Podwołoczysk, Grzymałowa, Tarnopola.
	7·40	Z Tarnopola i Brodów.
2·20		Z Podwołoczysk, Kijowa, Odessy, Grzymałowa i Brodow.
	5·11	„ „ „ Zaleszczyk, Kopyczyniec, Podwysokiego i Brodów.
	10·02	Z Podwołoczysk, Kijowa, Odessy. Brodów, Kopyczyniec, Zaleszczyk, Skały, Iwania pustego.

odjeżdżają ze Lwowa [dworca głów ego]

Pociągi posp. o godzinie	Pociągi osob. o godzinie	
12·45		Do Krakowa, Wiednia, Wrocławia, Berlina, Rozwadowa, Jasła, Chabówki, Zakopanego, Orłowa.
2·51		Do Itzkan, Czerniowiec, Stanisławowa, Bukaresztu, Constancy.
	4·15	Do Krakowa, Wiednia. Wrocławia, Berlina, Chyrowa, Sambora
	5·45	Do Brzuchowic, (od $^{16}/_{5}$ do $^{15}/_{9}$ codziennie).
	6·25	Do Czerniowiec, Stanisławowa, Podwysokiego, Potutor.
	6·30	Do Podwołoczysk, Kijowa, Odessy, Brodów, Kopyczyniec.
	6·35	Do Ławocznego, Munkacza, Pesztu, Borysławia.
8·30		Do Krakowa, Wiednia, Wrocławia, Berlina, Lubaczowa, Orłowa, Chabówki, Zakopanego (od $^{1}/_{5}$ do $^{30}/_{9}$).
	8.40	Do Krakowa, Bogumina, Warszawy, Chyrowa, Przeworska, Rozwadowa, Tarnowa, Stróże, a od $^{15}/_{6}$ do $^{15}/_{9}$ włącznie, Sanoka, Rymanowa, Iwonicza i Jasła.
	9·00	Do Skolego, Chyrowa, Kałusza, (do Ławocznego od $^{1}/_{6}$ do $^{15}/_{9}$)
	9·15	Do Janowa.
	9·25	Do Podwołoczysk, Brodów, Grzymałowa, Kozowy.
	10·20	Do Sokala, Bełzca, Lubaczowa, Rawy ruskiej.
	10·25	Do Czerniowiec, Stanisławowa, Potutor.
	1·25	Do Janowa (od $^{1}/_{5}$ do $^{15}/_{9}$ w niedziele i święta).
1·55		Do Podwołoczysk, (Kijowa, Odessy, Brodów), Kopyczyniec, Zaleszczyk, Skały, Iwania pustego, Grzymałowa.
	2·15	Do Brzuchowic (od $^{16}/_{5}$ do $^{15}/_{9}$ w niedziele i święta).
2·40		Do Czerniowiec, Itzkan, Stanisławowa, Husiatyna.
2·55		Do Krakowa, Wiednia, Wrocławia, Berlina, Jasła, Chabówki Zakopanego.
	3·05	Do Stryja, Drohobycza, Borysławia, Sambora i Chyrowa (do Skolego tylko od $^{1}/_{5}$ do $^{30}/_{9}$).
	3·15	Do Janowa (codziennie od $^{1}/_{5}$ do $^{30}/_{9}$).
	3·26	Do Brzuchowic (codziennie od $^{16}/_{5}$ do $^{15}/_{9}$).
	3·30	Do Rzeszowa, Chyrowa, Przemyśla, Lubaczowa, Jarosławia.
	6·10	Do Stanisławowa.
	6·20	Do Krakowa, Wiednia, Wrocławia, Berlina, Warszawy, Orłowa (od $^{15}/_{6}$ do $^{15}/_{9}$), Tarnowa, Chyrowa, Mező Laborcza i Pesztu
	6·30	Do Janowa (od $^{1}/_{5}$ do $^{15}/_{9}$ w dnie powszednie, od $^{16}/_{9}$ do $^{30}/_{4}$ 1902 codziennie).
	6·35	Do Ławocznego, Munkacza, Pesztu, Chyrowa, Kałusza.
	7·10	Do Tarnopola i Brodów.
	7·25	Do Sokala i Rawy ruskiej.
	7·52	Do Brzuchowic (od $^{16}/_{5}$ do $^{15}/_{9}$ w niedziele i święta).
	9·30	Do Janowa (od $^{1}/_{5}$ do $^{15}/_{9}$ w niedziele i święta).
	10·30	Do Czerniowiec, Itzkan.
	11·00	Do Krakowa, Wiednia, Warszawy, Przeworska, Rozwadowa, Rzeszowa, Orłowa, Tarnowa, Chyrowa, Rymanowa, Iwonicza, Chabówki, Zakopanego i Wieliczki.
	11·10	Do Podwołoczysk, Brodów, Kopyczyniec, Grzymałowa, Zaleszczyk i Podwysokiego.

z dworca „Podzamcze“

Pociągi posp. o godzinie	Pociągi osob. o godzinie	
	[illegible]	Do Podwołoczysk, Brodów, Kijowa, Odessy, Kopyczyniec
	9·42	Do Podwołoczysk, Kopyczyniec i Zaleszczyk. małowa, Kozowy.
2.08		Do Podwołoczysk, Brodów, Kopyczyniec, Zaleszczyk, Skały Iwania pustego, Grzymałowa, Kijowa i Odessy.
	7·32	Do Tarnopola i Brodów.
	11·32	Do Podwołoczysk, Brodów, Kopyczyniec, Zaleszczyk, Podwysokiego i Grzymałowa.

Uwaga: Pora nocna jest oznaczoną ramkami. Czas środkowo-europejski jest późniejszy o 36 minut od czasu lwowskiego. W mieście wydają bilet jazdy: „Zwykłe bilety Ajencya dzienników J. St. Sokołowski w pasażu Hausmanna l. 9 od 7-mej rano do 8-mej godziny wieczorem, zaś zwykłe i wszelkiego innego rodzaju bilety, taryfy, ilustrowane przewodniki, rozkłady jazdy i t. p. biuro informacyjne c. k. kolei państwowych (ulica Krasickich l. 5, w podwórzu, schody II. drzwi Nr. 52) w godzinach urzędowych (8—3. w święta 9—12“).

CENNIK

lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej

Lwów, dnia 24. kwietnia 1902.

	płacą waluta K.	płacą waluta h.	żądają koron. K.	żądają koron. h.
I. Akcye za sztukę.				
Banku hip. gal. po 200 zł. (400 kor.) Ex dividende 20 kor.	535	—	547	—
Banku gal. dla handlu i przem. po zł. 200 (400 kor.)	350	—	380	—
Kol. g. Kar. Ludw. po 200 zł. mk. (400 kor.)	420	—	424	—
Kol. Lwów-Czern.-Jassy po 200 zł. w. a. w srebrze (400 kor.)	576	—	583	—
Garb. w Rzeszowie po 200 zł. (400 k.)	—	—	100	—
Fabryki wagonów w Sanoku przedtem Lipińskiego po 500 kor.	—	—	350	—
Tow. dla gal. przedsięb. elektrycznych wod. po 200 zł. (400 kor.)	400	—	420	—
II. Listy zastawne za 100 kor.				
Banku h. g. 5% w. a. wyl. z 10%	109	70	—	—
„ „ 4½% „ los. w 50 l.	99	50	—	—
„ „ 4% „ 60 l. po 200 k.	95	70	96	40
„ kraj. 4½% „ los. w 51 l	100	80	101	50
„ „ 4% „ los. w 57 l.	97	—	97	70
Tow. kred. gal. ziem. 4% (pierwsza emisya)	95	70	96	40
Tow. kredyt. galic. ziemsk. 4% los. w 41½ lat	95	60	96	30
4% los. w 56 lat	95	70	96	40
III. Obligi za 100 kor.				
Gal. funduszu propin. 4% w. a.	98	10	98	80
Bukow. funduszu propin. 5% w. a.	102	50	—	—
Komunalne Banku kr. 5% (2 em.)	102	30	103	—
„ „ „ 4½% (3 em.)	100	50	—	—
„ „ „ (4 em.) 4%	96	30	97	—
Kolej. lokalne dtto 4% po 200 kor.	96	60	97	30
Pożyczki kraj. 6% w. a. z r. 1873	—	—	—	—
„ 4% po 200 kor. z roku 1893	96	80	97	50
Pożyczka m. Lwowa 4% po 200 kor.	93	30	94	—
„ „ „ 4½% „ 200 „	100	—	100	70
IV. Losy.				
M. Krakowa po zł. 20 (40 kor.)	73	—	78	—
M. Stanisławowa po zł. 20 (40 kor.)	—	—	—	—
V. Monety.				
Dukat cesarski	11	22	11	34
20 frankówka	19	10	19	30
100 rubli rosyjskich srebrnych	250	—	254	—
100 rubli rosyjskich papierowych	252	50	254	50
100 marek niemieckich	117	10	117	80

bez kuponu bieżącego

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 23. kwietnia 1902.

	płacą	żądają
A. Ogólny dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot maj-listopad	101.80	102.—
luty-sierpień	101.70	101.90
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	101.65	101.85
kwiecień-październik	101.70	101.90
Losy z roku 1854 po 250 zł. mk. 4 pr.	191.—	193.—
„ „ 1860 po 500 zł. wa. 5 pr.	153.50	154.50
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	184.—	185.30
„ „ 1864 po 100 zł.	246.—	249.—
„ „ 1864 po 50 zł.	246.—	249.—
Listy zast. domen państ. 120 zł. 5 pr.	299.—	301.—
B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).		
Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr.	120.40	120 60
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku za 200 kor. 4 pr.	99.55	99.75
C. Obligacye kolejowe.		
Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	100.—	100.20
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	118.75	119.75
Kol. za 200 zł. mk. 5¾ pr. (ostemp. akcye)	503—	506.—
Kol. Cesarza Franciszka Józefa za 100 zł. 5¼ pr.	126.45	127.45
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. koron. wolne od podatku za 200 kor. 4 pr.	100.—	100.20
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostemp. akcye) 5 pr.	421.50	422.50
Obligacye pierwszeństwa (kolejowe).		
Kol. Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr.	110.—	—.—
w złocie za 200 zł. 5 pr.	—.—	—.—
Kol. Czeskiej zach. za 200, 1000 i 5000 zł. 5 pr.	100.—	100.20
Kol. Czeskiej emiss. z r. 1895 za 400 kor. 4 pr.	100.—	100.20
Kol. bukowińskiej lokaln. za 400 kor. 4 pr.	99.40	99.70
Kol. galic. Karola Ludwika za 200, 100 zł. 4 pr.	100.—	100.20
Kol. lwowsko-czern.-jasskiej z r. 1894 za 200 kor. 4 pr.	100.—	—.—
Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 400 marek 4 pr.	118.—	—.—
D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).		
Węg, złota renta za 100 zł. 4 pr.	120.—	120.20
„ „ „ w wal. kor. za 200 kor. 4 pr.	97.65	97.85
Węg. oblig. prop. za 100 zł. 4½ pr.	100.65	101.65
„ obl. pr. regul. Cisy za 100 zł. 4%	162 75	163.75
„ poż. prem. za 100 zł. (200 kor.)	204.50	206.50
„ „ „ za 50 zł. (100 kor.)	203.75	205.75
E. Obligacye indemnizacyjne.		
Kroacyi i Slawonii za 100 zł. 4 pr.	97.—	—.—
Węgier za 100 zł. 4 pr.	97.25	98.25
F. Inne publiczne pożyczki.		
Losy regul. Dunaju z r. 1870 za 100 zł. 5 pr.	290.—	292.50
Poż. reg. Dunaju z r. 1878 los 5 pr.	106.—	—.—
Poż. kraj. Bukowiny z r. 1893 los za 200 kor. 4 pr.	96.60	97.60
Bukowińskie obl. propinacyjne los za 100 zł. 5 pr.	103.—	103.80
Gal. poż. kr. z r. 1873 za 100 zł. 6 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ 1893 za 200 k. 4 pr.	96.70	97.70
„ obl. prop. „ 1889 za 100 zł. 4 pr.	98 —	99.—
Pożyczka miasta Lwowa z r. 1896 za 100 zł. 4 pr.	93.75	94.75
Renta włoska za 100 lirów (96 kor.) 4 pr.	—.—	—.—
Poż. serb. prem. za 100 frank. 2 pr.	82.50	84.50
Tureckie obl. prem. kol. za 400 frank.	—.—	—.—
G. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne (za 100 zł. Nom.).		
Anglo Austr. banku los w 30 l. 4½ pr.	—.—	—.—
Austr. zakł. kr. ziem. los w 50 l. 4 pr.	97.35	98.35
„ „ obl. prem. z r. 1880 3 pr.	268.—	271.50
„ „ „ „ „ 1889 3 pr.	263.25	265.—
Bukowiński zakł. kred. ziem. los 5 pr.	104.25	105.25
„ „ „ „ los 4 pr.	97.—	98.—
Gal. akc. b. hip. 10 pr. prem. los 5 pr.	110.—	—.—
„ „ „ „ los 50 lat 4½ pr.	99.65	100.65
„ „ „ „ „ 60 lat za 200 kor. 4 pr.	95.25	96.25
Gal. Tow. kred. ziem. 4 pr. los. 56 lat	95.70	96.70
„ „ „ „ 4 pr. los. 41 lat	95.95	96.70
„ „ „ „ 4 pr. stare	96.—	—.—
„ „ „ „ 4 pr. za 200 kor.	—.—	—.—
Banku krajowego dla Galicyi Lodom. 4½ pr. 51½ lat zwrotne	100.60	101.50
Banku krajowego oblig. komun. 2 emisya 5 pr.	102.35	103.35
Banku krajowego oblig. komun. 3 emisya 42 lat za 200 kor. 4½ pr.	100.75	101.25
Banku kr. losy 57½ l. za 200 k. 4 pr.	97.—	98.—
Austro-węg. banku 40½ lat los. 4 pr.	100.40	101.40
„ „ „ 50 lat los. 4 pr.	100.40	101.40
H. Obligacye z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom.		
Czeskiej kolei półn. za 300 zł. 5 pr.	—.—	—.—
Tow. żegl. par. po Dunaju za 100 i 200 zł. 6 pr.	107.50	108.50
Tow. żegl. par. po Dun. Em. r. 1886 4 pr.	114.—	115.—
Kol. półn. ces. Ferd. em. z r. 1886 4 pr.	100.40	101.35
„ „ „ „ „ „ 1887 4 pr.	100.60	101.60
„ „ „ „ „ „ 1888 4 pr.	100.30	101.30
„ „ „ „ „ „ 1891 4 pr.	100.70	101.30
Kolej Lwów-Czern.-Jassy z r. 1884 za 300 zł. 5 pr.	92 25	93.25
Kolej Lwów-Czern. z r. 1884 za 300 zł. 4 pr.	98.45	99.45
Gal. kol. lok. wschod. za 100 zł, 4 pr.	—.—	—.—
Węg. gal. kol. em. 1870 za 100 zł. 5 pr.	108.15	109.15
„ „ „ „ 1878 za 200 zł. 5 pr.	107.90	108.90
„ „ „ „ 1887 za 200 zł. 4 pr.	97.50	98.50
J. Losy (za sztukę).		
Budapeszteńskie (Basilica) 5 zł.	19.10	20.10
Zakład kred. dla hand. i przem. 100 zł.	433.—	437.—
Clary 40 zł. mk.	172.—	175.—
Pożyczka miasta Insbruku 20 zł.	84.—	89.—
Losy miasta Krakowa 20 zł.	76 50	78.50
Pożyczka miasta Lublany 20 zł.	74.—	78.—
Palffy 40 zł. mk.	187.—	190 —
Czerw. krzyża austr. tow. 10 zł.	57 25	58 25
Czerw. krzyża węg. tow. 5 zł.	29.30	30.30
Losy fund. arcyks. Rudolfa 10 zł.	80.—	83. -
Salma 40 zł. mk.	236.—	240 —
Pożyczka miasta Salzburga 20 zł.	81.—	83.—
St. Genois 40 zł. mk.	270.—	280.—
Pożyczka m. Stanisławowa 20 zł.	—.—	—.—
„ „ Tryestu 100 zł. mk. 4½ pr.	—.—	—.—
„ „ Tryestu 50 zł. 4 pr.	230.—	250.—
K. Akcye banków (za sztukę).		
Banku Anglo Austr. 240 kor.	274.—	275.—
Peszt. banku handl. 500 zł.	2503.—	2507.—
Zakład kred. dla handlu i przem.	—.—	—.—
Węg. banku kredyt. 200 zł.	686.—	688.—
Dolno austr. tow. esk. 500 zł.	488.—	490.—
Galic. banku hipot. 200 zł.	536.—	540.—
„ „ dla hand. i przem. 200 zł.	350.—	360.—
Banku dla krajów koronnych 200 zł.	423.75	424.75
„ Austro-węg. 1400 k.	1598.—	1606.—
„ Związk. (Unionbank) 200 zł.	546.—	548 —
Czeskiego banku związkowego 100 zł.	248.50	249 —
Zivnosteńska banka 100 zł.	258.—	259.—
L. Akcye Przedsiębiorstw transportowych.		
Buk. kol. lok. akc. pierw. 200 zł.	407.—	408.—
„ „ „ akcye zakład. 200 zł.	363.—	366.—
Kolei półn. ces. Ferd. 1000 zł. mk.	5645.—	5660.—
Kołom. kol. lok. (akc. pierw.) 200 zł.	—.—	—.—
Kol. Lwów-Bełzec (akc. pier.) 200 zł.	—.—	—.—
„ Lwów-Czern.-Jassy 200 zł.	579.—	580.50
„ wschod.-galic.-lokaln. 200 zł.	392.—	400.—
„ państwowych 200 zł.	—.—	—.—
„ południowej 200 zł.	—.—	—.—
„ węg. galic. I. 200 zł.	433.—	435.—
Austr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł. mk.	862 —	866.—
M. Akcye Przedsiębiorstw przemysłowych.		
Tow. kopalń węgla w Brüx 100 zł.	684.50	685.—
Galic. karpackie naft. tow. 500 kor.	850.—	860.—
Austr. tow. górnicze Alpine 100 zł.	370.50	371.50
Praskiego tow. żelazn. przem. 200 zł.	1430.—	1440.—
Schodnicy 500 kor.	1090 —	1110.—
Tureck. zarz. tytoniow. 500 franków	—.—	—.—
Trifail. tow. kop. węgla 70 zł.	432 —	436.—
N. WEKSLE.		
Berlin za 100 marek 5 pr.	117.32½	117.50
Londyn za 10 funt. szt. 4 pr.	240.25	240.45
Paryż za 100 franków	95.40	95.50
Petersburg za 100 rubli 5½ pr.	—.—	—.—
Niemieckie banki	117.40	117.70
Włoskie banki	93.20	93.40
Francuskie banki	94.85	95.—
Szwajcarskie banki	94 85	95.—
O. WALUTY.		
Dukat cesarski	11.33	11.37
Austr. węg. 8 guld. złota moneta	—.—	—.—
20-frankówka	19.09	19.11
20-markówka	23.44	23.52
Rosyjski półimperyał	—.—	—.—
Niemieckie banknoty za 100 marek	117.32½	117.50
Włoskie banknoty za 100 lir	93.20	93.40
Ruble	2.53¼	2.54¼

Licytacye.

L. 15.898/02. (3387 3—3)

Ogłoszenie licytacyi.

Niniejszem podaje się do publicznej wiadomości, iż reskryptem z dnia 1. lipca 1901 l. 37.519/01 zezwoliło c k. Ministerstwo skarbu na wybudowanie nowego domu skarbowego w Boleniu na pomieszczenie c. k. Urzędu cłowego I. kl. obecnie w Węgrzcach się znajdującego i oddziału straży skarbowej.

Koszta budowy obliczone zostały przez oddział techniczny c. k. Starostwa w Krakowie Nr. 13 ex 1902 na kwotę czterdzieści jeden tysięcy ośmset (41.800) kor.

Z kwoty tej wyłącza się kwoty objęte poz. 334 i 335 kosztorysu razem 1776 kor. 93 hal. wynoszące, zatem właściwie koszta budowy oznacza się na czterdzieści tysięcy dwadzieścia trzy (40 023) kor 07 hal.

Celem oddania wspomnianej budowy do wykonania rozpisuje się niniejszem na dzień 6. maja 1902, publiczną licytacyę zapomocą należycie ostemplowanych, opieczętowanych i w przepisane wadyum wynoszące 5 procent powyższej ceny kosztorysowej zaopatrzonych ofert pisemnych, sporządzonych wedle poniżej zamieszczonego wzoru, które wnosić należy na ręce c. k Dyrektora okręgu skarbowego w Krakowie najpóźniej do 6. maja b. r. godz. 12 w południe.

Oferty nie odpowiadające powyższym warunkom, lub zawierające miejsca nieczytelne, przekreślone, lub skrobane nie będą uwzględnione, jak również oferty wniesione po terminie.

Ogólne warunki budowy, jak również szczegółowe tak techniczne jak i administracyjne warunki, wreszcie przedmiar, kosztorys i plany przeglądać można codziennie z wyjątkiem niedziel w godzinach urzędowych (9 przed południem) w c. k. Dyrekcyi okręgu skarbowego przy ul. Kanoniczej Nr. 17 w Krakowie

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego.

Wzór oferty.

Napis:

O f e r t a N. N.

na budowę domu dla zamieszczenia c. k ubocznego Urzędu cłowego i oddziału straży skarbowej w gminie Boleń:

Wewnątrz:

(Stempel 1 korona).

Podpisany obowiązuje się objąć w przedsiębiorstwo wykonanie robót ziemnych, murarskich, kamieniarskich, krycia dachu, zduńskich, brukarskich i rękodzielniczych przy budowie domu dla pomieszczenia c. k. ubocznego urzędu cłowego i oddziału straży skarbowej w gminie Boleń z wyłączeniem pozycyj Nr. 334 i 335 kosztorysy Nr. 13 z r. 1902, według Nr. I., II., III., IV., V. ogólnych i szczegółowych warunków i szczegółowych technicznych warunków, które to wywody przeglądałem, czytałem i zrozumiałem i które w całej osnowie wraz z planami, jakieby w ślad powołanych później na te roboty były udzielone, jakie prawnie mnie zobowiązujące uznaję i bezwarunkowo im się poddaję, z opustem . . . . . % od cen jednostkowych kosztorysu Nr. 13 z r. 1902 t. j. za kwotę . . . .

Według postanowień §. 3 szczegółowych warunków budowy dołączam wadyum składające się z . . . .

W Krakowie, dnia . . . .

Podpis (imię i nazwisko).

L. cz. E. 1426 1 (7) (3354 3—3)

Dnia 15. maja 1902 o godz. 10 przed południem, odbędzie się w biurze Nr. 37 sądu tutejszego, licytacya realności w Kołomyi Nr. kons. 190 wyk. hip. 88/I. z przynależytościami.

Realność powyższa oceniona na 77.820 kor., zaś przynależytości na 564 kor. 30 hal.

Najniższa cena, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku wynosi 39.192 kor. 15 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta można przejrzeć w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 33.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tegn postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jesli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Kołomyja, dnia 11. marca 1902.

L. cz. E. 2543/1 (8) (3339 2—3)

Dnia 20. maja 1902 o godz. 10 przed południem, odbędzie się w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14. licytacya realności wyk. hip. 306 księgi gruntowej gminy Zniesienie objętej na imię Fani Lichter i Jetti Minczeles zapisanej wraz z przynależnościami, składającemi się z 15 okien, dwóch zaluzyi żelaznych, kociołka miedzianego, kluczy, furtki, dwoji drzwi, parkanu, bramy, kociołka blaszanego, żłobu, drabiny itp.

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę, jest ocenioną na 25.854 kor. 56 hal., przynależności zaś na 687 kor.

Najniższa cena wynosi 13 271 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniemia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w kancelaryi Oddz. IV.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, S. II., Oddział IV.

Lwów, dnia 8. kwietnia 1902.

L. cz. E. 2828/1 (5) (3327 2—3)

Dnia 22. maja 1902 o godz. 10 przed południem, odbędzie się w biurze Nr. 27 Oddziału IV. Sądu tutejszego, licytacya realności lwh. 124 w Borkach nizińskich na 7230 kor. ocenionej.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 4820 kor.

Zatwierdzone warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta, przejrzeć można w Sądzie tutejszym, w biurze Oddz. IV. Nr. 28.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Mielec, dnia 8. kwietnia 1902.

L. cz. E 364/2 (5) (3434 2—3)

Dnia 21. maja 1902 o godz. 10 przed południem, odbędzie się w biurze Nr. 27 Oddziału IV. sądu tutejszego, licytacya a) 1/8 i 1/20 części realności lwh. 552 w Mielcu na 91 kor., b) 2/12 części realności lwh 617 w Mielcu na 97 kor. i c) całej realności lwh. 622 w Mielcu na 390 kor. ocenionych.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi ad a) 45 kor. 50 hal., ad b) 195 kor., a ad c) 48 kor. 50 hal.

Zatwierdzone warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 28.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Mielec, dnia 11. kwietnia 1902.

Ч. спр. E. 138 01 (5) (3294 2—3)

Дня 21. мая 1902 перед полуднем, о 10 годинї в низше означенім судї, комната ч. 6, відбуде ся переторг реальности Ч. 650 гр Романївка.

Продати ся маюча недвижиміст є оцїнена на 1040 кор.

Найнизша подача виносить 693 кор. 32 сот. понизше тої квоти не відбуде ся продаж.

Условія переторгу і грамоти, відносячі ся до недвижимости можна переглянути можна в судї комната ч. 7.

Права, котрі би продаж робили недопустимою, належить найпізнїйше на дни судовім, визначенім до переторгу, перед переторгом зголосити в судї, бо инакше що до недвижимости самої вже більше не могуть бути підношені.

О дальших випадках поступованя переторгового увідомляти ся буде особи, для котрих під той час що до недвижимости якісь права або тягарі суть установлені або в току поступованя переторгового установлені будуть, в тім випадку тілько прибитєм в судї, як би они анї не мешкали в области низше означеного суду, анї не вказали поіменно повновластця для доручень мешкаючого в місцевости суду.

Ц. к. Суд повітовий, Відділ IV.

Будзанів, дня 2. цвітня 1902.

L. 6267 (3441 2—3)

OGŁOSZENIE.

W skutek rozporządzenia Wydziału krajowego z dnia 3. kwietnia 1902 L. 22.634, rozpisuje się niniejszem licytacyę na dostawę węgla po koniec czerwca 1903. Węgiel pruski z kopalni Königsgrube drobny, oraz grysikowy około 2500 ct. metrycznych.

Oferty należycie ostęplowane w kopercie zapieczętowanej wraz z 5% wadyum od sumy na podstawie żądanych cen przypadającej w gotówce lub efektach pupilarne bezpieczeństwo mających należy składać w godzinach urzędowych w biurze Dyrektora kraj. szpitala św. Łazarza w Krakowie do dnia 10. maja 1902 do godziny 12-tej w południe.

Warunki licytacyjne można przejrzeć w kancelaryi zarządu szpitala św. Łazarza.

Dyrektor kraj. szpitala św. Łazarza.

Ponikło m. p.

L. cz. E. 43/2, 117/2 (5) (3438 1—3)

W sądzie tutejszym odbędzie się dnia 27. maja 1902 o godz. 10 przed południem, licytacya następujących nieruchomości: 1) realności lwh. 32 i 116 ks gr. gm. kat. Wojkowiec, objętych, ocenionych na 5744 kor., 2) realności lwh. 10 i połowy lwh. 95 ks. gr. gm. kat. Zawadów objętych, ocenionych na 3587 kor. 96 hal.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi ad 1) 4078 kor. 66 hal., ad 2) 2391 kor. 94 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 2.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jesli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Sądowa Wisznia, dnia 7. kwietnia 1902.

G. Zl. E. 38/2 (5) (3291 1—3)

Versteigerungsedict.

Auf Betreiben des Johan Gott. Hauswald et Co. in Eger vertreten durch Dr. Zdenko Schucker Adwokaten in Eger findet am 26. Maj 1902 Vormittags 9 Uhr bei den unten bezeichneten Gerichte Zimmer Nr. 6, die Versteigerung der Realität Einl. Zl. 75 des Grundbuches der Catastral Gemeinde Zaleszczyki Stadt sammt Zubehör bestehend aus Bauparzelle 306/1 Schoppe Zaum und Thore.

Die zur Versteigerung gelangende Liegenschaft ist auf 1300 Kronen das Zubehör auf 364 Kronen bewertet.

Das geringste Gebot beträgt 832 Kronen, unter diesem Betrage findet ein Verkauf nicht statt.

Die Versteigerungsbedingungen hiemit Genehmigten und die auf die Liegenschaft sich beziehenden Urkunden (Grundbuchs-Hypothekenauszug, Catasterauszug, Schätzungsprotokolle u. s. w.) können von den Kauflustigen bei dem unten bezeichneten Gerichte, Zimmer Nr. 4 während der Geschäftsstunden eingesehen werden.

Rechte, welche diese Versteigerung unzulässig machen würden, sind spätestens im anberaumten Versteigerungstermine vor Beginn der Versteigerung bei Gericht anzumelden, widrigens sie in Ansehung der Liegenschaft selbst nicht mehr geltend gemacht werden könnten.

Von den weiteren Vorkommnissen des Versteigerungsverfahrens werden die Personen, für welche zur Zeit an der Liegenschaft Rechte oder Lasten begründet sind, oder im Laufe des Versteigerungsverfahrens begründet werden, in dem Falle nur durch Anschlag bei Gericht in Kenntnis gesetzt, als sie weder im Sprengel des unten bezeichneten Gerichtes wohnen, noch diesem einen am Gerichtsorte wohnhaften Zustellungsbevollmächtigten namhaft machen.

Die Anberaumung des Versteigerungstermines ist im Lastenblatte der Einlage für die zu versteigernde Liegenschaft anzumerken.

K. k. Bezirks Gericht, Abtheilung IV.

Zaleszczyki am 14. März 1902.

L. cz E. 122/2 (4) E. 122/2 (2) (3465)

Na żądanie 1) Powiatowej Kasy pożyczkowej w Wieliczce, 2) Jana Janeczka z Kunic odbędzie się dnia 23. maja 1902 o godz. 10 przed południem, w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 2, licytacye 1) realności lwh. 189. gm. Dopczyce wraz z przynależnościami domem drewnianym mieszkalnym, stodołą i stajnią, 2) realności lwh. 71 gm. Kędzierzynka.

Nieruchomości wystawione na licytacyę są ocenione na ad 1) 2281 kor. 60 hal., ad 2) 21 kor. 20 hal.

Najniższa cena wynosi ad 1) 1521 kor. 07 hal. ad 2) 7 kor. 07 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w tutejszym sądzie, w biurze Nr. 2.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Dobczyce, dnia 27. marca 1902.

L. cz. E. 1791 1 (4) (3379)

Dnia 7. maja 1902 o godz. 9 przed południem, odbędzie się w sądzie tut. biuro Nr. 4 licytacya posiadłości lwh. 3 ks. gr. gm. kat. Chochorowice wraz z przynależnościami, składającemi się z 2 koni, 1 źrebięcia, 14 sztuk bydła rogatego, 3 sztuk trzody, 2 wozów, 2 pługów, 2 par bron.

Nieruchomość jest ocenioną na 25.420 kor., przynależności zaś na 1760 kor.

Najniższa cena wynosi 18.120 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne które się niniejszem zatwierdza i inne dokumenta można przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie tut. biuro Nr. 3.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Stary Sącz, dnia 27. marca 1902.

C. i k. Szpital garnizonowy Nr. 14 we Lwowie.

L. 226 V. C.

Obwieszczenie.

We środę dnia 21. maja b. r. odbędzie się o godzinie 10 przed p łudniem w lokalu urzędowym komisyi zarządzającej c. i k. szpitala garnizonowego Nr. 14 we Lwowie (ulica Łyczakowska) publiczna rozprawa ofertowa w celu zabezpieczenia dostawy potrzebnej bielizny szpitalnej i pantofli na rok 1902.

Dostawa do garnizonowego szpitalu Nr. 14 we Lwowie ma być za opłatą (franco) najdalej do końca listopada 1902 uskutecznioną i to następujących przedmiotów:

500 sztuk ścierek zwykłych i 600 sztuk ścierek grubych;
100 par bawełnianych szkarpetek (Baumwollsocken);
200 sztuk zapasek (Schürzen); wreszcie
100 par wielkich, 100 par średnich i 100 par małych pantofli.

Warunki.

1) Zaznacza się szczególnie i wyraźnie, że za podstawę niniejszego rozpisania służy regulamin dla służby sanitarnej c. i k. wojska II. część prawomocny z 1. stycznia 1897.

2) Podstawę do zawarcia ugody tworzy protokół rozprawy, który jest do przeglądnięcia w garnizonowym szpitalu Nr. 14 we Lwowie. Każdy oferujący ma oświadczyć, że zna warunki protokołu, i że się tymże we wszystkiem poddaje. Na żądanie może być protokół rozprawy interesującym doręczony. Do dotrzymania warunków zawartych w tym protokole jest każdy oferent już z dniem zasłania oferty, zarząd wojskowy jednakże dopiero z dniem przyznania oferty (dostawy) obowiązany.

3) Każdy oferujący, który nie jest czynnym dostawcą, ma przedłożyć świadectwo możności dostawy i solidarności, która mu Izba przemysłowo-handlowa, a względnie polityczna władza sporządzić winna, i od tejże wprost szpitalowi garnizonowemu Nr. 14 we Lwowie zasłane być ma, i to w dniu rozprawy najdalej do godziny 10-tej przed południem, w przeciwnym bowiem razie oferta uwzględnioną nie będzie.

4) Oferty mają być według formularza, który w garnizonowym szpitalu we Lwowie się znajduje, i który bezpłatnie jest do nabycia dokładnie sporządzone. Ofertowanie może opiewać albo na całą rozpisaną ilość, albo tylko na pewną część tejże, a zarząd wojskowy ma prawo albo na całą oferującą partyę bielizny (pantofli) albo tylko na część tejże dostawę przyznać. Ceny mają być wyrażone cyframi i literami. Oferty mają do zawierającej ugodę władzy, najdalej do 10-tej godziny przed południem w dniu rozprawy wpłynąć. Tylko pisemnie sporządzone oferty będą przyjęte.

5) Od konkurencyi wyklucza się tych, którzy według ogólnych obywatelskich ustaw, ważnych ugód zawrzeć nie mogą, dalej takich, którzy jako niepewni i jako łamiący ugody, znani są następnie tacy, którym przy zawieraniu ugody o dostawę dla wojska, przekupstwo publicznych urzędników sądownie udowodnione zostało i tacy, którzy w konkursie się znajdują.

6) Zarząd wojskowy nie wiąże się z najkorzystniej oferującym i przyzna dostawę tylko temu dostawcy, który ze względu na możność dostawy, zaufanie i inne warunki, największej korzyści zapewnia. Przyznanie dostawy i zawiadomienie o temże dostawcy nastąpi pisemnie.

Oferujący zrzeka się, co dotyczy orzeczenia ze strony zarządu wojskowego na przyjęcie oferty na dotrzymanie tych w §. 862 ogólnej obywatelskiej księgi ustaw i w artykułach 318 i 319 austryackiej ustawy handlowej na orzeczenie przyjęcia zapewnienia (przyobiecania) albo oferowania ustanowionych terminów.

7) Każdy oferujący ma swoją ofertę przez złożenie kaucyi (Vadium) zabezpieczyć, któreto 5% zapodanej wartości bielizny szpitalnej (pantofli) wynosić winno. Kaucyi nie ma się do ofert dołączyć tylko w osobnych kopertach z wyszczególnieniem przeznaczenia zasłać. W każdej ofercie ma być kaucya (Vadium) wyszczególniona (wymieniona).

8) Po uskutecznionem przyznaniu oferty mają być kaucye od przyznanych dostawców w przeciągu 14 dni do przepisanej wysokości uzupełnione, która podwójną kwotę złożonej kaucyi (Vadium) wynosi. Ofertom, którym dostawę nie przyznano, zwraca się natychmiast kaucyę (Vadium) po uskutecznionem rozstrzygnięciu aktu zabezpieczenia, za przepisanem potwierdzeniem odbioru.

Lwów, 16. kwietnia 1902.

Z komisyi zarządzającej garnizonowego szpitalu Nr. 14 we Lwowie.

K. und k. Garnisons-Spital Nr. 14 in Lemberg.

E. Nr. 226 V. C. (3388)

Kundmachung.

Mittwoch den 21 Mai l. J. 10 Uhr vormittags wird im Amtslocale der Verwaltungs-Commission des k. u. k. Garnisons-Spitales Nr. 14 in Lemberg (Łyczakowergasse) eine öffentliche Offertverhandlung wegen Sicherstellung der Lieferung des Erfordernisses an Spitals-Wäsche und Pantoffeln für das Jahr 1902 abgehalten werden.

Zur Einlieferung haben franco Garnisons-Spital Nr. 14 in Lemberg bis längstens Ende November 1902 zu gelangen und zwar:

500 Stück gewöhnliche Abwischtücher und 600 Stückprobe Abwischtücher.
100 Paar Baumwollsocken, 200 Stück Schürzen, sowie
100 Paar grosse, 100 Paar mittlere und 100 Paar kleine Pantoffeln.

Bedingnisse.

1) Es wird speciell und ausdrücklich bemerkt, dass dieser Ausschreibung das mit 1. Jänner 1897 in Kraft getretene Reglement für den Sanitätsdienst des k. u. k. Heeres II Theil zu Grunde liegt.

2) Basis des Vertragsabschlusses bildet das beim Garnisons-Spital Nr. 14 in Lemberg zur Einsichtnahme erliegende Verhandlungs-Protocoll. Jeder Offerent erklärt die Bedingungen zu kennen und sich denselben in allen Punkten zu unterwerfen. Über Wunsch kann ein solches Verhandlungs-Protokoll zugesendet werden. An die Einhaltung der in diesem Verhandlungsprotokolle, enthaltenen Bedingungen ist jeder Offerent schon mit der Einbringung des Offertes, dagegen die Heeresverwaltung überhaupt erst am Tage der Genehmigung des Offertes gebunden.

3) Jeder Offerent, welcher nicht actueller Contrahent ist, hat die Ausfertigung eines Solidităts- und Leistungsfähigkeits-Zeugnisses zu erwirken, welches von der zuständigen Handels und Gewerbe-Kammer, beziehungsweise politischen Behörde, verfasst zu sein hat und von dieser directe dem Garnisons-Spital Nr. 14 in Lemberg bis zum Verhandlungstage 10 Uhr vormittags eingesendet werden muss, widrigenfalls das Offert nicht berücksichtigt werden kann.

4) Die Offerte sind genau nach dem beim Garnisons Spital in Lemberg erliegenden und den Offerenten unentgeltlich zur Verfügung stehenden Formularien zu verfassen. Die Anbote können auf das ganze ausgeschriebene Quantum oder einen Theil desselben lauten und hat die Heeresverwaltung das Recht die ganze offerierte Partie Wäsche (Pantoffeln) oder auch nur einen Theil derselben zu genehmigen. Die Preisen sind in Ziffern und Buchstaben zu schreiben.

Die Offerte haben bei der die Verhandlung abführenden Stelle, spätestens am Verhandlungstage um 10 Uhr Vormittags einzulangen und zwar, werden nur schriftliche Anbote angenommen.

5) Ausgeschlossen von der Concurrenz sind jene, welche nach den allgemeinen bürgerlichen Gesetzen giltige Verträge nicht abschliessen können weiters als unverlässlich vertragsbrüchig bekannte Personen dann solche, die bei Bestandverträgen oder bei Verträgen über Heereslieferungen der Bestechung öffentlicher Beamten gerichtlich überwiesen wurden, oder sich in Concurs befinden.

6) Die Heeresverwaltung ist an das Bestbot allein nicht gebunden, und wird jene Anbote genehmigen, welche mit Rücksicht auf die Leistungsfähigkeit Vertrauenswürdigkeit und die sonstigen Bedingungen den meisten Vortheil bieten. Die Genehmigung und Verständigung des Erstehers erfolgt schriftlich. Der Offerent verzichtet bezüglich der Erklärung der Heeresverwaltung über die Aufnahme des Offertes auf die Einhaltung der im §. 862 des allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuches und in den Artikeln 318 und 319 des österreichischen Handels-Gesetzes für die Erklärung der Annahme eines Versprechens Anbotes festgesetzen Fristen.

7) Jeder Offerent hat sein Anbot durch ein Vadium zu versichern, welches 5% des Wertes der angebotenen Spitals-Wäsche (Pantoffeln) zu betragen hat. Die Vadien sind nicht den Offerten beizuschliessen, sondern in abgesonderten Couverts mit einer Specification einzusenden.

In jedem Offerte sind die Vadien zu specificieren.

8) Nach erfolgter Genehmigung sind die Vadien seitens der Ersteher binnen 14 Tagen auf die vorgeschriebene Caution zu ergänzen, welche das doppelte des am Vadium erlegten Geldbetrages ausmacht.

Den Nichterstehern werden die Vadien sofort nach getroffener Entscheidung über den Sicherstellungsact gegen Empfangsbestätigung rückgestellt.

Lemberg, am 16. April 1902.

Von der Verwaltungs-Commission des Garnisons-Spitals Nr. 14 in Lemberg.

L. cz. E. 1765/1 (5) (3458)

Dnia 21. maja 1902 o godz. 9 przed południem, odbędzie się w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 18, licytacya a) 1/2 realności lw. 474 ks. gr. Hurnie, składającej się z kilku parcel grunt. b) 1/4 części realności lw. 54 ks. gr. tej gminy Nd. 156 składającej się z gospodarstwa wiejskiego c) 1/12 części ciała hip. lw. 56 ks. gr. tej gminy składającej się z dwóch parc. grunt.

Wartość szacunkowa wynosi ad a) 365 kor., ad b) 435 kor., ad c) 5 kor. 83 hal.,

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi ad a) 246 kor., ad b) 290 kor., ad c) 4 kor.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 18.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Stryj, dnia 17. października 1901.

L. cz. E. 215/2 (5) (2763)

Dnia 28. maja 1902 o godz. 9 przed południem, odbędzie się w biurze Nr. 46 sądu tutejszego licytacya realności lwh. 3 i 1/4 części realności lwh. 126 ks. gr. gm. kat. Przypieki objętych, stanowiących jedną całość gospodarczą.

Najniższa cena, poniżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 1079 kor. 32 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 46.

Takie prawa w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Jasło, dnia 24. marca 1902.

L. cz. E. 517/2 (3) (3462)

Na żądanie Julianny z Werstów 1o Semczyszyn 2o Nowak odbędzie się dnia 7. maja 1902 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. VIII. licytacya 1/4 części realności lwh. 255 ks. gr. gm. kat. Kolędziany.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytacyę jest ocenioną na 617 kor. 75 hal.

Najniższa cena wynosi 411 kor. 84 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceuienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. VIII.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Czortków, dnia 28 marca 1902.

L. cz. E 19-0/1 (4) (3460)

Na żądanie Magdy z Wołosżynów Repeta w Olszanicy, odbędzie się dnia 16. maja 1902 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 46 w Złoczowie licytacya realności lwh. 423 ks. gr. gm. kat. Olszanica objętej, składającej się z parc. bud. l. kat. 275 dwóch chat, dwóch stodół, dwóch chlewów, jednej komórki, jednej szopy tudzież gruntów mierzących 11 morgów 1217°/□ bez przynależności.

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę, jest ocenioną na 6290 kor.

Najniższa cena wynosi 4193 kor. 33 hal, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 45.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Złoczów, dnia 11. kwietnia 1902.

L. cz. A. IX. 22/1 (9) (3455)

W celu zrealizowania legatu uczynionego przez śp. Iwana Łesiuka na wymalowanie ołtarza gr. kat cerkwi w Czeremchowie odbędzie się dnia 30. kwietnia 1902 o godz. 11 przed południem w sądzie niżej wymienionym, biurze Nr. 4, dobrowolna licytacya parceli grunt. l kat 1107 w skład lwh. 192 gm. Czeremchów wchodzącej czyli tzw. „sianorzęci Bukoweć“ o powierzchni 2 morg. 1341□°.

Nieruchomość powyższa, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 1?6 kor.

Najniższa cena wynosi 1216 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta protokoły ocenienia i t. d. może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4, wyk. hip. w tus Urzędzie ksiąg gruntowych.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IX.
Kołomyja, dnia 17. marca 1902.

L. cz. S 1/00 (78 k. k.) (3464)

Dnia 13. maja 1902 o godz. 10 przed południem, odbędzie się w biurze Nr. 13 Sądu tutejszego, licytacya realności a) lwh. 236 h. i b) 237 ks. gr. gm. kat. Dąbrowa.

Nieruchomości, wystawione na licytacyę, są ocenione ad a) 1780 kor, ad b) na 620 koron.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi ad a) 890 kor., ad b) 310 koron.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w biurze Nr. 1 sądu tutejszego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Dąbrowa, dnia 8. kwietnia 1902.

L. cz. E 118/2 (6) (3287)

Na żądanie Chaima Landera odbędzie się dnia 22. maja 1902 o godz. 10 rano w sądzie w Pruchniku licytacya połowy lwh. 68 gminy Czudowice.

Nieruchomość, wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 330 kor.

Najniższa cena wynosi 220 kor.

C. k. Sąd powiatowy. Oddział II.
Pruchnik, dnia 10. kwietnia 1902.

L. cz. E. 826/99 (15) (3463)

Dnia 23. maja 1902 o godzinie 9-tej przed południem odbędzie się w biurze Nr. 12 Sądu tutejszego licytacya realności lwh. 112 gm. Kupienin.

Nieruchomość wystawioną na licytacyę oceniono na 12653 kor. Najniższa cena poniżej której sprzedaż nie nastąpi wynosi 9000 kor.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w biurze Nr. 11 tutejszego Sądu.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Dąbrowa dnia 15. kwietnia 1902.

L. cz. E. 773/1 (8) (3494)

Dnia 7. maja 1902 o godz 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, Nr. biura 2, odbędzie się licytacya połowy realności lwh. 433 ks. gr. gm. Niepołomice objętej.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytacyę jest ocenioną na 1621 kor.

Najniższa cena wynosi 1067 kor. 32 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta w tej sprawie przejrzeć można w tut. sądzie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Niepołomice, dnia 22. lutego 1902.

Upadłości.

L. cz. S. 3/2 (1) (3450 1—3)

Edykt konkursowy.

C. k. Sąd obwodowy w Samborze zezwolił na otwarcie konkursu do majątku Abrahama Randa nieprotokołowanego kupca i właściciela realności w Samborze.

Komisarzem konkursowym mianuje się c. k. radcę sądu krajowego p. Rudolfa Jackowskiego zaś tyczasowym zawiadowcą masy pana adw. dr. Józefa Serwackiego w Samborze.

Wierzycieli wzywa się, ażeby na audyencyi, wyznaczonej na dzień 23. kwietnia 1902 o godz. 11 przed południem w tym sądzie w biurze Nr. V. przedłożyli dokumenty, poświadczające ich roszczenia, wystąpili z wnioskami względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy masy lub zamianowania innego i jego zastępcy i przystąpili do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić jako wierzyciele konkursowi z roszczeniami, ażeby roszczenia swe, chociażby co do nich spór już zawisł, stosownie do przepisów ord. konkurs., zgłosili w tym sądzie najdalej do dnia 15. czerwca 1902 a na audyencyi likwidacyjnej, na dzień 7. lipca 1902 o godzinie 9 przed południem w tymże sądzie wyznaczonej, polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzycieli, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia, tak poszczególnym wierzycielom jak i masie upadłościowej zwrócą koszta urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzycieli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów uskutecznionych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielom na audyencyi likwidacyjnej jawiącym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby, swego zaufania.

Audyencyę likwidacyjną przeznacza się zarazem do postępowania ugodowego.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczać się będzie w części urzędowej „Gazety Lwowskiej".

Wierzycieli, którzy nie mieszkają w Samborze lub w pobliżu tegoż mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika do doręczeń, w temże miejscu zamieszkałego; w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanowi się dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo pełnomocnika dla doręczeń.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.

Sambor, dnia 11. kwietnia 1902.

L. cz. III. 95/97 (112) (3443)

Uchwałą tego sądu z dnia 4. listopada 1897 L. cz. 47.086 otworzony konkurs do majątku Czesława także Czesława Mściwój Kieszkowskiego uznaje się po myśli §. 189 ord. konkurs. za ukończony.

Zarazem zwalnia się z dotychczasowego urzędu komisarza konkursowego, zawiadowcę masy, zastępcę zawiadowcy masy i członków wydziału wierzycieli.

C. k. Sąd krajowy, Oddział VI.

Kraków, dnia 27. marca 1902.

Konkursa.

L. 1140 (3341 3—3)

KONKURS.

Wydział powiatowy w Wadowicach rozpisuje niniejszem konkurs na posadę lekarza okręgowego z siedzibą w Lanckoronie z płacą roczną 1000 koron, wolnem pomieszkaniem i ryczałtem na objazdy w kwocie 600 koron z obowiązkiem utrzymywania apteki domowej.

Ubiegający się o powyższą posadę prócz dostatecznej fizycznej zdolności winni wykazać, że posiadają następujące warunki:

1. prawo obywatelstwa austryackiego.

2. Dyplom doktora medycyny uprawniający do wykonywania praktyki lekarskiej.

3. Praktykę najmniej dwuletnią w zawodzie lekarskim

Do okręgu sanitarnego w Lanckoronie należą następujące gminy i Obszary dworskie: Lanckorona, Bęczyn, Dąbrówka, Harbutowice, Izdebnik, Jastrzębia, Leśnica, Marcówka, Palcza, Podchybie, Stronie, Skawiński, Stryszów, Zachełmna, Zakrzów, Zembrzyce, Zarzyce małe i wielkie.

Prawa i obowiązki lekarza okręgowego określa dokładnie ustawa z dnia 2. lutego 1891 Nr. 17 Dz. u. kraj.

Podania należy wnosić do Wydziału powiatowego w terminie do 25. maja 1902 r.

Wadowice 16. kwietnia 1902.

Przecław Sławiński, prezes.

Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. Nc. V. 41/2 (2) (3345 3—3)

Wzywa się posiadacza zaginionej karty zastawniczej z 16. lipca 1901 l. 9707 wydanej przez c. k. uprzyw. akc. Bank hipoteczny we Lwowie na zastawiony w kasie zaliczkowej tegoż Banku za kwotę 40 kor. los miasta Krakowa Nr. 5621 i by ją w przeciągu 1 roku, 6 tygodni i 3 dni od ogłoszenia edyktu sądowi przedłożył i prawo własności tejże wykazał, tem pewniej, iż po upływie tego terminu na żądanie interesowanych co do tejże karty zastawniczej wydane będzie orzeczenie amortyzacyjne.

C. k. Sąd powiatowy, S. I. Oddział V.

Lwów, dnia 15. marca 1902.

L. cz. A. 163/2 (5) (3362 3—3)

C. k. Sąd powiatowy Oddział I. w Bochni ogłasza, że dnia 6. marca 1902 zmarła w Bochni bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia Maryanna Srokówna.

Gdy niewiadomo, komu przysługują prawa do tego spadku, przeto wzywa się wszystkie te osoby, któreby z jakiegokolwiek tytułu rościły sobie prawa do tego spadku, aby w ciągu roku od dnia dzisiejszego licząc, wniosły oświadczenie spadkowe przy wykazaniu prawa do spadku, inaczej spadek, dla którego ustanowionym został kuratorem p. dr. Serafiński w Bochni, z tymi, którzy do spadku się oświadczą i tytuł wykażą będzie przeprowadzonym i im przyznanym, część zaś nieobjęta, lub gdyby się nikt nie zgłosił — cały spadek jako bezdziedziczny przypadnie skarbowi państwa.

Bochnia, dnia 8. kwietnia 1902.

L. cz. Nc. XVI. 851/2 (1) (3357 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Krakowie na prośbę Mikołaja Pawlika, poleca każdemu ktoby posiadał kartkę zastawniczą krakowskiej kasy oszczędności Nr. 13651/1 opiewającą na 4 sznurki korali zastawione na 60 kor. aby w ciągu 6 tygodni od dnia ogłoszenia niniejszego edyktu złożył ją w c. k. sądzie powiatowym c. k. powiatowym cywilnym Oddział XVI. bo wrazie przeciwnym zostanie uznaną za nieważną, a wystawca jej nie będzie za nią odpowiedzialny.

Kraków, dnia 15 marca 1902.

L. cz. III. 59,95 (37) (3342 3—3)

Na wniosek Prokuratoryi Skarbu we Lwowie dozwolono przeciw Pinkasowi Springerowi, dawniej w Ciężkowicach zamieszkałemu obecnie niewiadomego miejsca pobytu zajęcie kaucyi przechowanej w Urzędzie podatkowym w Nowym Sączu, przymusową licytacyę jego realności wh. 440 i 474 Nowy Sącz, a zarazem ustanowiono dlań kuratora w osobie adw. p. dra Leopolda Wiśniewskiego, który go na jego koszt i niebezpieczeństwo tak długo będzie zastępywać dopóki p. Springer nie zgłosi się w sądzie lub nie ustanowi pełnomocnika i sądowi go nie wymieni.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział II.

Lwów, dnia 5. kwietnia 1902.

L. cz. A. 137/1 (10) (3335 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zatorze podaje do wiadomości, że dnia 28. kwietnia 1901 zmarł Franciszek Wójcik w Przeciszowie z pozostawieniem ostatniej woli rozporządzenia, którem ustanowił dziedziczką żonę swoją Rozalię z Kormierzów Wójcikową. Sąd nie znając pobytu Maryanny Wójcikowej, matki spadkodawcy wzywa ją, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia poniżej wyrażonego, zgłosiła się w tymże sądzie i wniosła oświadczenie się do spadku, w przeciwnym bowiem razie, spadek byłby przeprowadzonym z dziedzicami zgłaszającymi się i z kuratorem Franciszkiem Mendykiem z Przeciszowa dla niej ustanowionym.

Zator, dnia 31. grudnia 1901.

L. cz. A. 563/00 (5) (3323 3—3)

C. k Sąd powiatowy w Kozowie podaje do wiadomości, że Anna Pona 2o Pryszlak z Kozówki zmarła dnia 6. marca 1882 bez rozporządzenia ostatniej woli.

Do spadku powołany jest Michał Pona a gdy miejsce pobytu jego nie jest znanem, wzywa się go, aby w przeciągu roku, licząc od daty tego edyktu, zgłosił się w sądzie i wniósł oświadczenie do spadku, — gdyż w przeciwnym razie zostanie przewód spadkowy przeprowadzonym ze zgłaszającymi się spadkobiercami i z ustanowionym dla niego kuratorem dr. Emilem Friedem z Kozowy.

Kozowa, dnia 12. stycznia 1902.

L cz. IV. 472/87 (4) (3321 3—3)

C. k Sąd powiatowy w Kamionce strumiłowej Oddział IV. podaje do wiadomości, że dnia 27. grudnia 1886 zmarł w Kamionce strumiłowej Izaak Landerman bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ Sąd ten nie ma wiadomości, czy i które osoby mają prawo do spadku jego, przeto wzywa wszystkich, którzyby z jakiegobądź tytułu prawnego rościć sobie prawo do spadku, by w przeciągu jednego roku od dnia ogłoszenia tego edyktu licząc, zgłosili się z prawami swojemi do tego sądu, i wykazując swe prawa dziedziczenia, wnieśli oświadczenie się dziedzicem, w przeciwnym razie spadek, dla którego tymczasem Antschel Grad ustanowionym został za kuratora spuścizny, przeprowadzonym byłby z tymi i tym przyznany, którzy oświadczą się dziedzicem i tytuł swego dziedziczenia wykażą, zaś część spadku nie przyjęta, lub jeżeliby się nikt nie oświadczył dziedzicem, cały spadek zostałby przez państwo jako bezdziedziczny zabranym.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Kamionka str., dnia 18. grudnia 1901.

L. cz. III. 5693/96 (3) (3370 3—3)

Wezwanie.

C. k. Sąd powiatowy w Peczeniżynie Oddział IV. wzywa wszystkich tych, w których ręku mógłby się znajdywać kwit depozytowy, zagubiony przez Schlomę Margulesa z Peczeniżyna, a wystawiony przez c. k główną kasę krajową we Lwowie 9. grudnia 1891 do art. 123, 124 i 125 dep. dom. na złożoną z powodu zakupna drzewa część kaucyi imiennej wartości 300 zł. składającą się z dwóch 3% losów austr. Towarzystwa kredytowego ziemskiego Nr. 28 Ser. 566 i Nr. 49 Ser. 419 każdy z 16 kuponami i talonem nominalnej wartości po 100 zł., tudzież z jednego 4% losu losu węgierskiego banku hipotecznego Nr. 34 Ser. 2611 z 29 kuponami i talonem nominalnej wartości 100 zł., by najdalej do dnia 11. kwietnia 1903 takowy tut. sądowy sądowi tut. przedłożyli, gdyż w razie przeciwnym kwit ten za niebyły uznany zostanie, a wystawca kwitu nie będzie obowiązany wobec nich do żadnej strony i odpowiedzi względem niego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Peczeniżyn, dnia 11. kwietnia 1902.

L. cz. Nc. V. 87/2 (1) (3422 3—3)

Wzywa się posiadacza zaginionego kwitu depozytowego z 5. czerwca 1895 L 3904 wystawionego przez Dyrekcyę kolei państwowej we Lwowie na złożony tytułem kaucyi 5% los państwowy z roku 1860 Ser. 14.616 Nr. 19/V. nominalnej wartości 100 zł. z kuponami od 1. maja 1897 bieżącymi, by tenże kwit w przeciągu 1 roku, 6 tygodni, 3 dni od ogłoszenia edyktu sądowi przedłożył i prawo własności tegoż wykazał tem pewniej, iż po upływie tego terminu na żądanie interesowanych co do tegoż kwitu zastawniczego wydane będzie orzeczenie amortyzacyjne.

C. k. Sąd powiatowy S. I., Oddział V.

Lwów, dnia 19. marca 1902.

F. cz. A. 439/901 (3429 2—3)

Jana Gbura z miejsca pobytu i życia niewiadomego zawiadamia się, że Stefan Gbur po Łukaszu z Dobrej, tenże dnia 7. sierpnia 1901 z pozostawieniem ostatniej woli zmarł.

Celem wniesienia oświadczenia do spadku, wzywa się Jana Gbura, ażeby do roku tem pewniej w tutejszem sądzie się zgłosił i swe oświadczenie do spadku po ś. p. Stefanie Gburze po Łukaszu wniósł, gdyż w przeciwnym razie spadek ze zgłaszającymi się spadkobiercami i ustanowionym dla niego kuratorem Andrzejem Gburem przeprowadzonym zostanie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Bircza, dnia 25. lutego 1902.

L. cz. A. 254/1 (1) (3430 2—3)

Dmetra Duchniaka z miejsca pobytu i życia niewiadomego zawiadamia się, że Marya Duchniak z Jawornika ruskiego, tamże dnia 24. maja 1901 bez pozostawienia ostatniej woli zmarła.

Celem wniesienia oświadczenia do spadku wzywa się Dmetra Duchniaka, ażeby do roku tem pewniej w tutejszym sądzie się zgłosił i swe oświadczenie do spadku po śp. Maryi Duchniak wniósł, gdyż w przeciwnym razie spadek ze zgłaszającymi się spadkobiercami i ustanowionym kuratorem Grzegorzem Duchniakiem przeprowadzonym zostanie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Bircza, dnia 25. lutego 1902.

L. cz. T. 21/2 (1) (3298 2—3)

C. k. Sąd krajowy cywilny we Lwowie wdraża postępowanie amortyzacyjne co do asygnacyi Nr. 2 na dopłatę do asygnacyi kasowej byłego c. k. uprzyw. gal. Zakładu kred. włość. w likwidacyi we Lwowie, wystawionej na imię Stanisława hr. Badeniego, a opiewającej na kwotę 250 zł. i wzywa każdego posiadacza rzeczonej asygnaty, aby takową najdalej w przeciągu jednego roku, 6 tygodni i 3 dni licząc od dnia ostatniego ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej" tem pewniej tut. sądowi przedłożył, względnie swe prawa do niej wykazał, albowiem w razie nieprzedłożenia, asygnacya ta na powtórne żądanie proszącego po upływie wyż zakreślonego terminu jako umorzona uznaną zostanie.

Lwów, dnia 10. kwietnia 1902.

L. cz. IV. 195/92 (2) (3212 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zborowie podaje do wiadomości, że Jędrzej Foneński zmarł dnia 12. kwietnia 1875 w Berymowcach i że do spadku po nim powołani są z ustawy dzieci tegoż Marya, Józef, Anna, Zofia, Iwan, Anastazya i Marya Foneńki.

Sąd nie znając miejsca pobytu Anny Foneński wzywa ją, aby w ciągu roku, licząc od daty edyktu w sądzie zgłosiła się i do spadku oświadczyła się w przeciwnym bowiem razie, spadek przeprowadzonym zostanie ze zgłaszającymi się spadkobiercami i ustanowionym dla niej kuratorem adw. dr. Naglerem.

Zborów, dnia 8. marca 1902.

L cz. A. 10 2 P. 18/2 (3) (3271 2—3)

C k. Sąd powiatowy w Bełzie podaje do wiadomości, że ś. p. Nastka Nikodemska zmarła dnia 19. grudnia 1901 w Przewodowie bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli.

Gdy miejsce pobytu Demka Nikodemskiego nie jest znanem, wzywa się go, aby w przeciągu roku, licząc od daty tego edyktu, zgłosił się w sądzie i wniósł oświadczenie do spadku, gdyż w przeciwnym razie zostanie przewód spadkowy przeprowadzonym ze zgłaszającymi się spadkobiercami i z ustanowionym dla niego kuratorem.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Bełz, dnia 15. marca 1902.

L. cz. A. 1/99 (7), A. 237/99 (4) (3270 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Bóbrce podaje do wiadomości, że Anna i Eliasz Gileta zmarli bez rozporządzenia ostatniej woli.

Z ustawy powołana do spadku Ksenka zam. Kałecka, gdy miejsce pobytu jej nie jest znanem, przeto wzywa się ją, by w ciągu roku, licząc od daty tego edyktu, zgłosiła się w sądzie i wniosła oświadczenie do spadku, gdyż w przeciwnym razie spadek przeprowadzony zostanie z ustanowionym dla niej kuratorem Piotrem Fillem.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Bóbrka, dnia 20. lutego 1902.

Ч. Т. 2,2 (2) (3219 2—3)

Ц. к. Суд окружний в Перемишли вдражає поступоване амортизацийне що до утраченої карти заставничої з 5. листопада 1901 Ч 35 0 на золотий дамский зегарок с ланцушком, оціненний на 170 корон, и взиває ся посідача загубленої карти заставничої, аби права свои до тойже карти зголосив в протягу одного року, в противним бо случаю повинша карта за неважну и амортизовану узнаноѣ зістане.

Перемиль, дня 15. марта 1902.

do L. 19113/902 (2732)

Wykaz

mężów zaufania wybranych na ocenicieli przy tłumieniu zarazy płucnej u bydła rogatego.

Liczba porząd.	Nazwa powiatu politycznego	Liczba porząd.	Nazwa okręgu sądowego	Imię i nazwisko oceniciela	Miejsce zamieszkania
1	Biała	1	Biała	Adolf Gasch	Kaniów stary
				Robert Jankowski	Bielsko
				Jan Michnik	Małe Kozy
				jun. Aleksander Gieldanowski	Lpnik
		2	Kęty	Henryk Dołkowski	Nowa wieś
				Oskar de Rudna Rudziński	Osiek
				Jerzy Krzemień	Pisarzowice
				Karol Haempel	Malec
		3	Oświęcim	Adam Stanawski	Grajec
				Gustaw Krzemień	Jawiszowice
				Alojzy Szwanda	Dwory
				Wincenty Zwilling	Harmęże
2	Bóbrka	4	Bóbrka	Stanisław Zwolski	Bryńce
				Ignacy Smalawski	Stare sioło
				Franciszek Kamieński	Chlebowice wielkie
				Adam Ożarowski	Strzałki
		5	Chodorów	Tadeusz Link	Chodorów
				Wiktor Korzenny	Brzozdowce
				Stanisław Smalawski	Aleksandrya ad Poddniestrzany
				Czesław Trzecieski	Żyrawa
3	Bochnia	6	Bochnia	Konstanty Chrzanowski	Niedary
				Alfons Ulieniecki	Dołuszyce
				Jan Stokłosa	Kolanów
				Michał hr. Roztworowski	Ostrów szlach.
		7	Niepołomice	Jan Wykowski	Łężkowice
				Jan Stamirowski	Dąbrowica
				Józef Rzepka	Targowisko
				Marcin Mleko	Niepołomice
		8	Wiśnicz	Zygmunt Ruebenbauer	Kobylec
				Dr. Klemens Rutowski	Łąkta
				Jakób Stabrawa	Olchowa
				Tytus Meysner	Wieruszyce
4	Bohorodczany	9	Bohorodczany	Józef Szeliński	Bohorodczany
				Tomasz Schweiner	Łysiec
				Aleksander Wessel	Zuraki
				Georg Bieber	Horocholina
		10	Sołotwina	Józef Szeliński	Bohorodczany
				Tomasz Schweiner	Łysiec
				Aleksander Wessel	Żuraki
				Georg Bieber	Horocholina
5	Borszczów	11	Borszczów	Antoni Józefowicz	Pilatkowce
				Edmund Dzierżek	Wierzchniakowce
				Stanisław Gromnicki	Oleksińce
				Józef Baszczak	Cygany
		12	Mielnica	Mieczysław hr. Borkowski	Mielnica
				Aleksander Moskwiński	Germakówka
				Antoni Schreiber	Filipkowce
				Gromczewski	Okopy
6	Brody	13	Brody	Jan Horodyński	Korsów
				Artur Schnell	Stare Brody
				Bolesław Rotter	Suchodoły
				Adam Krajewski	Czechy
		14	Łopatyn	Tadeusz Wysocki	Uwin
				Władysław hr. Olizar	Strzemiłcze
				Tadeusz Karniewski	Zawidcze
				Stanisław hr. Sokolnicki	Opłucko
		15	Załoźce	Józef Miączyński	Jaśniszcze
				Machnowski	Pieniaki
				Józef Wasilewski	Milno
				Antoni Garapich	Zagórze
7	Brzesko	16	Brzesko	Adolf Lgocki	Tymowa
				Adam Marassé	Jurków
				Kazimierz Bałdziński	Jasień
				Artur hr. Siemieński	Hoszów
		17	Radłów	Ludwik Mięta	Wola przemykowska
				Władysław Elterlein	Górka
				Edward Maurizio	Strzelce wielkie
				Stanisław Jakubowski	Zabawa
		18	Wojnicz	Słanisław Płuchowski	Łętowice
				Roman Jordan	Roztoka
				Euzebiusz Głębocki	Lilipowice
				Michał Barański	Lusławice
8	Brzeżany	19	Brzeżany	Józef Kopystyński	Potutory
				Józef Miliński	Helenków
				Ignacy Bajewski	Horodyszcze
				Kazimierz Traczewski	Hinowice
		20	Kozowa	Józef Miliński	Helenków
				Tomasz Marmorosz	Olesin
				Ignacy Bajewski	Horodyszcze
				Józef Tyszkowski	Kozówka
9	Brzozów	21	Brzozów	Tadeusz Cybulski	Humniska
				Zdzisław Madeyski	Jabłonica ruska
				Romuald Sękowski	Wydrna górna
				Władysław Osuchowski	Widacz
		22	Dynów	Ignacy hr. Krasicki	Bachórzec
				Zdzisław Skrzyński	Bachórz
				Stefan Trzecieski	Dynów
				Teodor Jüngst	Igioza
10	Buczacz	23	Buczacz	Ludwik Szawłowski	Przewłoka
				Alesander hr. Potocki	Ossowce
				Wacław Osiadacz	Petlikowce stare
				Ignacy Wachowicz	Trybuchowce
		24	Monasterzyska	Kasper Cisakowski	Huta nowa
				Michał Łucki	Łuka
				Karol Mencel	Niskołyzy
				Grzegorz Sowa	Barysz
		25	Potok złoty	Dr. Józef Bobek	Potok złoty
				Józef Abgarowicz	Łuka
				Leon Kobylański	Snowidów
				Seweryn Potworowski	Koropiec
11	Chrzanów	26	Chrzanów	Dr. Stefan Surzycki	Grojec
				Józef Baraniewski	Trzebinia
				Ludwik Nowakowski	Kościelec
				Michał Bóbr	Poręba Żegocie
		27	Krzeszowice	Stanisław Reichard	Krzeszowice
				Stefan Wątorski	Rudawa
				N. Fuchs	Pisary
				Franciszek Krzyszkowski	Krzeszowice
12	Cieszanów	28	Cieszanów	Ignacy Zborzil	Łukawica
				Leon Moszyński	Lubaczów
				Adolf Kostórkiewicz	Folwarki cieszanowskie
				Władysław Rivoli	Zapałów
		29	Lubaczów	Ignacy Zborzil	Łukawica
				Leon Muszyński	Lubaczów
				Mieczysław Mikołajewicz	Majdan
				Władysław Rivoli	Zapałów
13	Czortków	30	Czortków	Władysław Rudrof	Szwajkowce
				Adam Noël	Sosolówka
				Alfred Doschot	Czortków
				Tadeusz Potocki	Uhryń
14	Dąbrowa	31	Dąbrowa	Piotr Treter	Niwki
				Włodzimierz Sroczyński	Bolesław
				Józef Maziarski	Mędrzechów
				Józef Rozner	Grądy
		32	Żabno	N. Kisielewski	Dyament
				Zygmunt br. Gostkowski	Szpasowa
				Ludwik Strzelecki	Niecieez
				Wacław Sauer	Kowarz
15	Dobromil	33	Bircza	Floryan Kozłowski	Lipa
				Władysław Morelowski	Leszczawka
				Władysław Kowalski	Bircza
				Bronisław Nowosielecki	Grąziowa
		34	Dobromil	Władysław Młodkowski	Truszowice
				Mieczysław Korwin	Jereczkowa
				Aleksander Pragłowski	Komarowice
				Piotr Geisler	Dobromil
16	Dolina	35	Bolechów	Okornicki	Bolechów
				Hipolit Węgrzynowicz	Polanica
				Karpiński	Bolechów
				Juliusz Wanko	Bolechów
		36	Dolina	Stefan Kardasz	Dolina
				Włodzimierz Fedorowicz	Dolina
				Józef Regner	Broczków
				Jan Misiewicz	Dolina
		37	Rożniatów	Adolf Waligórski	Swaryczów
				Franciszek Janowski	Rożniatów
				Sylwester Hołubowski	Perehińsko
				Romuald Baumann	Rożniatów
17	Drohobycz	38	Drohobycz	Stanisław hr. Tarnowski	Śniatynka
				Ksenofon Ochrymowicz	Drohobycz
				Mikołaj Krysko	Popiele
				Teodor Klocko	Modrycz
		39	Medenice	Juliusz Frey	Opary
				Jan Krawców	Wróblowice
				Filip Reichert	Königsau
				Ryszard Schiller	
		40	Podbuż	Juliusz Frey	Opary
				Anderka	Podbuż
				Hryń Łuciów	Podbuż
				Karol Hawranek	Podbuż
18	Gorlice	41	Gorlice	Schwarz	Staszkówka
				Henryk Groblewski	Szymbark
				Bejsa Dańko	Czarne
				Olszewski	Gorlice
		42	Biecz	Jan Furmanek	Klęczany
				Czelusniak	Wojtowa
				Józef Olszewski	Sietnica
				Stanisław Szurek	Grudna Kempska

Liczba porząd.	Nazwa powiatu politycznego	Liczba porząd.	Nazwa okręgu sądowego	Imię i nazwisko oceniciela	Miejsce zamieszkania
19	Gródek	43	Gródek	Karol Wiśniewski	Dobrzany
				Grzegorz Ziembicki	Malczyce
				Henryk Mroczkowski	Dobrostany
				Milleret-Weigel Józef	Żorniska
		44	Janów	Franciszek Stanek	Wiszenka
				Franciszek Łoziński	Janów
				Fasan	Lechówka
				Weissmann Zawidowski	Starzyska
20	Grybów	45	Ciężkowice	Maciej Mączyński	Siedliska
				Ignacy hr. Bobrowski	Boganiowice
				Konstanty Dunikowski	Brzana górna
				Szczepkowski	Kąśna dolna
		46	Grybów	Karol br. Brunicki	Cieniawa
				Aleksander Kaczanowicz	Sniegocina
				Dr. Tadeusz Piękoś	Stróże wyżne
				Maryan Richter	Falkowa
21	Horodenka	47	Horodenka	Kajetan Passakas	Kolanki
				Jan Wielowiejski	Olejowa
				Leszek Cieński	Okno
				Ignacy Teodorowicz	Tyszkowce
		48	Obertyn	Antoni Teodorowicz	Żuków
				Albin Kunz-Hawrylak	
				Grzegorz Zerygiewicz	Zywaczów
				Jerzy Kieszkowski	Obertyn
22	Husiatyn	49	Husiatyn	Bronisław Horodyski	Krogulec
				Jerzy Horodyski	Horodnica
				Dr. Kornel Paygert	Sidorów
				Adam hr. Gołuchowski	Husiatyn
		50	Kopeczyńce	Zdzisław Smalawski	Kopeczyńce
				Kazimierz Horodyski	Żabińce
				Kazimierz Cieński	Uwisła
				J. Wojnarowski	Hadyńkowce
23	Jarosław	51	Jarosław	Władysław Staniewski	Pawłosiów
				Władysław Górski	Rozwienica
				Jan Wilhelm Weiss	Jarosław
				Ignacy Jakóbik	Pawłosiów
		52	Radymno	Stanisław Kisielewski	Radymno
				Franciszek Krupa	Moszczany
				Jędrzej Duda	Tuczempy
				Marcin Pepkiewicz	Radymno
		53	Sieniawa	Witold książę Czartoryski	Pełkinie
				Jan Legman	Czercze
				Józef Łysakowski	Sieniawa
				Kasper Sindal	Nielipkowice
		54	Pruchnik	Eustachy Wolski	Hawłowice górne
				Teofil Żurowski	Hawłowice dolne
				Belesław Jasieński	Tyniowice (Węgierka)
				Jan Malec	Węgierka
24	Jasło	55	Jasło	Kłosiński	Bączal górny
				Piliński	Tarnowiec
				Adam Krzyształowicz	Jasło
				Piotr Bełłej	Niepla
		56	Żmigród	ks. Dzierżyński	Cieklin
				Puza	Zmigród
				Jakób Ball	Zmigród
				Horbalewicz	Zmigród
25	Jaworów	57	Jaworów	Jan Konopka	Szkło
				Seweryn Frank	Semerówka
				baron Wasilko	Trościaniec
				Bobrownicki	Drohomyśl
		58	Krakowiec	Bolesław Orzechowicz	Kalników
				Henryk Karczewski	Morańce
				Adam Łucki	Sarny
				Stanisław br. Hagen	Wielkie oczy
26	Kałusz	59	Kałusz	Kazimierz Rojowski	Humenów
				Stanisław Komornicki	Zawadka
				Jan Niebyłowicz	Nowica
				Jan Pojlański	Kopanki
		60	Wojniłów	Henryk Mierzeński	Dubowica
				Feliks Scazighino	Przewoziec
				Bronisław Bażykowski	Siółko
				Konstanty Czarkowski	Niegowce
27	Kamionka strumiłowa	61	Busk	Klemens Torosiewicz	Rusiłów
				Maryan Bogdanowicz	Busk
				Bazyli Wanio	Busk
				Adam Thulie	Rzepniów
		62	Kamionka strumiłowa	Jan Paygert	Strepków
				Stanisław Łodyński	Nahorne
				Tytus Korytyński	Niesławice
				Tadeusz Bochdan	Milatyn nowy
		63	Radziechów	Roman Ujejski	Pawłów
				Bronisław Rozwadowski	Majdan
				Bolesław Stecki	Srodopolce
				Tytus Korytyński	Niestanice
	Kolbuszowa	64	Kolbuszowa	Jan Błotnicki	Dzikowiec
				Dr. Jan Hupka	Niwiska
				Wojciech Bobek	Majdan
				Józef Tuburczy	Lipnica
28	Kolbuszowa	65	Sokołów	Stanisław Jędrzejowicz	Jasionka
				Michał Wadowski	Trzebuska
				Mateusz Terenczak	Ranizów
				Jakób Stapor	Sokołów
29	Kołomyja	66	Gwoździec	Roman kniaź Puzyna	Gwoździec
				Kazimierz Kobylański	Winograd
				Jakób Agopsowicz	Kobylec
				Mikołaj Asłan	Matyjowce
		67	Kołomyja	Konstanty Siwicki	Cieniawa
				Stanisław Łążyński	Załucze nad Prutem
				Antoni Kunz	Sopów
				Stanisław Jasiński	Perezów
30	Kosów	68	Kosów	Stanisław Przybyłowski	Krzyworównia
				Stanisław Bursa	Kosów
				Alfred Milcewicz	Hryniawia
				Zygmunt Gawłowski	Kosów
		69	Kuty	Jan Janowicz	Kuty
				Herman Jekiel	Kuty
				Simche Landwehr	Kuty
				Antoni Józefowicz	Kuty
31	Kraków	70	Kraków	Adolf Grzunek	Lubocza
				Alojzy Chilewski	Bieńczyce
				Józef Cieślewicz	Luczanowice
				Zygmunt Jabtrzykowski	Ujazd
		71	Liszki	Karol Malsburg	Czernichów
				Edward Wodziczko	Balice
				Dr. Witold Milawski	Piekary
				Mikołaj Wojciechowski	Czernichów
32	Krosno	72	Dukla	Wejda	Cergowa
				Karczmarski	Teodorówka
				Schulz	Dukla
				Haładyj	Mszana
		73	Krosno	Skwara	Targowiska
				Dydyński	Jedlicze
				Goral	Moderówka
				Porawski	Targowiska
33	Łańcut	74	Łańcut	Zygmunt Łastowiecki	Lipnik
				Leonard Dąbrowski	Nowosielce
				Karol Madeyski	Łańcut
				Jakób Kiwała	Czarna
		75	Leżajsk	Henryk Sawicki	Zmysłówka
				Leopold Jabłoński	
				Jan Zawilski	Leżajsk
				Tomasz Szpila	Grodzisko
34	Limanowa	76	Limanowa	Kazimierz Rudnicki	Łukowica
				Adam Żuk Skarszewski	Przyszowa
				Stefan Romer	Jodłownik
				Aleksander Dydyński	Słupia
		77	Mszana dolna	Andrzej Chwalibóg	Kasina
				Stanisław Moraczewski	Strużа
				Jan Homentowski	Raba wyżna
				Jerzy Kopeczny	Dobra
35	Lisko	78	Baligród	Zygmunt Madeyski	Nowosiółki balig.
				Jan Zatorski	Myczków
				Karol hr. Starzeński	Bereska
				Aulich	Hoczew
		79	Lisko	Wiktor Zurowski	Myczkowce
				Julian Mickiewicz	Zawadka
				Bolesław Zatorski	Wańkowa
				Stanisław Zarewicz	Rudenka
		80	Lutowiska	Wojciech Raszowski	Lutowiska
				Dr Józef Zduń	Procisna
				Stanisław Michalewski	Dwernik
				Jan Gayer	Chrewt
		81	Ustrzyki dolne	Stanisław Michalewski	Dwernik
				Marceli Nadziak	Seredna
				Floryan Michalski	Jałowe
				Edmund Podivin	Leszczowate
36	Lwów	82	Szczerzec	J. E. Dawid Abrahamowicz	Siemianówka
				Leopold Kühner	Chrusno
				Franciszek Knauer	Glinna
				Filip Simon	Szczerzec
		83	Lwów	Witold Traczewski	Lwów (Wydział kraj.)
				Dr. Mieczysław Pańkowski	Dublany
				Walery Waygart	Podliski
				Jędrzej Maksymów	Podliski
		84	Winniki	Aleksander Strzelecki	Kukizów
				Antoni Romański	Winniki
				Zygmunt Gawarecki	Winniki
				Paweł Kretowicz	Lwów (prof. ak. weter.)
37	Mielec	85	Mielec	Mieczysław Artwiński	Kliszów
				Feliks Kwiatkowski	Lisawek
				Wacław Oborski	Mielec
				Ludwik Ulrych	Malinie
		86	Radomyśl	Henryk hr. Breza	Podleszany
				Maurycy Budzyński	Giełda
				Piotr Budzyński	Partyń
				ks. Jakób Krogulski	Zdziarzec

Liczba porząd.	Nazwa powiatu politycznego	Liczba porząd.	Nazwa okręgu sądowego	Imię i nazwisko oceniciela	Miejsce zamieszkania
38	Mościska	87	Mościska	Michał Szczepański	Bolanowice
				Stefan Nanowski	Koniuszki nanowskie
				Karol hr. Drohojowski	Tułkowice
				Stefan Irsay	Lipniki
		88	Sądowa Wisznia	Bolesław Górski	Dąbrowa
				Bolesław Śmiałowski	Stojańce
				Karol Mochnacki	Dołhomościska
				Karol Majewski	Dydiatycze
39	Myślenice	89	Jordanów	Józef Górkiewicz	Toporzysko
				Bolesław Targowski	Tokarnia
				Jozef Kaden	Rabka
				Dr. Jan Zduń	Raba wyżna
		90	Maków	Maksymilian Brier	Maków
				ks. Karol Harszy	Maków
				Dr. Jan Sulerzycki	Maków
				Zygmunt Szybowski	Skawa
		91	Myślenice	Kazimierz Brzowski	Droginia
				Stefan Konopka	Głogoczów
				Kozik	Stróża
				Floryan Kleiber	Rudnik
40	Nadwórna	92	Delatyn	Edmund Wittemberski	Delatyn
				Kazimierz Kluczyński	Kluczyn
				Grzegorz Głuchowski	Kamienna
				Jakób Kuziów	Kamienna
		93	Nadwórna	Grzegorz Głuchowski	Kamienna
				Adolf Staufer	Wołosów
				Iwan Andryjewicz	Nadwórna
				Michał Tymczuk	Kamienna
41	Nowy Sącz	94	Muszyna	Teodor Mochnacki	Mochnaczka
				Józef Znamirowski	Krynica
				Mikołaj Gromasiak	Krynica
				Jan Piróg	Muszyna
		95	Nowy Sącz	Władysław Kłobukowski	Gródek
				Władysław Głębocki	Zbyszyce
				Jan Marszałkiewicz	Stronie
				Chrystyan Stuber	Nowy Sącz
		96	Stary Sącz	Roman Ryklewski	Rogi
				Tomasz Ciągło	Podegrodzie
				Jan Wadowski	Łącko
				Franciszek Kopaczyński	Olszana
42	Nowy Targ	97	Czarny Dunajec	Jędrzej Gloser Kałuski	Rokiciny
				Wojciech Kamiński	Szaflary
				Józef Wieczorek	Chochołów
				Józef Pęksa	Czarny Dunajec
		98	Krościenko	Stanisław Drohojowski	Czorsztyn
				Leon Berski	Tylmanowa
				Konstanty Dziewolski	Krościenko
				Wincenty Ćwiertniewicz	Krościenko
		99	Nowy Targ	Jan Pietraszkiewicz	Nowy Targ
				Dr. Jan Zduń	Raba wyżna
				Aleksander Lgocki	Łopusznica
				Józef Grabowski	Nowy Targ
43	Nisko	100	Nisko	Hr. Rossegneur	Nisko
				Władysław Komorowski	Bojanów
				Pawlik	Kamień
				Samojedny	Nisko
		101	Ulanów	Dr. Klemens Kostheim	Zarzecze
				Jan Back	Huta dyrongowska
				Edward Stubenvoll	Bieliny
				Dąbrowski	Ulanów
44	Peczeniżyn	102	Peczeniżyn	Sokól	Peczeniżyn
				Jan Kleski	Wierbiąż
				Kosiba	Jabłonów
				Georg Hack	Rudolfsdorf
45	Pilzno	103	Brzostek	Antoni Zapalski	Januszkowice
				Maciej Warzecha	Jodłowa
				Andrzej Kulecki	Brzostek
				Józef Weiss	Grudno
		104	Pilzno	Kopec	Strzegocice
				Jakób Tabor	Róża
				Piotr Kleszcz	Wiewiorka
				Piotr Tulecki	Zassów
46	Podgórze	105	Podgórze	Feliks Sandor	Soboniowice
				Józef Śliwiński	Kosocice
				Teodor Leśniak	Wróblowice
				Witold Szenica	Płaszów
		106	Skawina	Stanisław Konopka	Mogilany
				Władysław Słapa	Lusiny
				Stanisław Podlewski	Libertów
				Józef Zaremba	Brzozów
47	Podhajce	107	Podhajce	Józef Krzysztofowicz	Mondzelówka
				Edwin Hohendorf	Horożanka
				Napoleon Gołaszewski	Toustobaby
				Władysław Gołębski	Krasnolesie
		108	Wiśniowczyk	Władysław Wołodkowicz	Wiśniowczyk
				Julian br. Błażowski	Czernichów
				Edmund Lityński	Litwinów
				Fortunat Skarzyński	Szwejków

Liczba porząd.	Nazwa powiatu politycznego	Liczba porząd.	Nazwa okręgu sądowego	Imię i nazwisko oceniciela	Miejsce zamieszkania
48	Przemyśl	109	Dubiecko	Ignacy hr. Krasicki	Bachórzec
				Józef Jaruzelski	Ba[illegible]ice
				Bolesław Jocz	Krzywcza
				Kaniszewski	Rzeczpol
		110	Niżankowice	Stanisław Skalski	Podmoście
				Włodzimierz Jounga	Hruszatyce
				Stanisław Zieliński	Rożubowice
				Stanisław Stankiewicz	Miżyniec
		111	Przemyśl	Mikołaj Drużbacki	Przemyśl
				Józef M[illegible]dowicz	Żurawica
				Feliks Drużbacki	Bratkowce
				Mieczysław Jaksa Rozen	B[illegible]szkowiecki
49	Przemyślany	112	Gliniany	Adam Treter	Laszki królewskie
				Zdzisław Jounga	Lipowce
				Stanisław Burliga	Gliniany
				August Goławski	Kurowice
		113	Przemyślany	Władysław Czerkawski	Meryszczów
				Bolesław Stanko	Rzedowice
				Zygmunt Wiśniewski	Ciemierzyńce
				Włodzimierz Podlewski	Ostałowice
50	Przeworsk	114	Przeworsk	Władysław Bzowski	Pantalowice
				Stefan Prek	Pantalowice
				Herman Turnau lub Jerzy Turnau	Urzejowice-Mikulińce
				Wojciech Brożbar	Gać
51	Rawa ruska	115	Niemirów	Mieczysław Świątkiewicz	Potylicz
				Franciszek Bełkowski	Huta zielona
				Wiktor Jordan	Dziewięcierz (Prusie)
				Karol hr. Kruzenstern	Niemirów
		116	Rawa ruska	Zdzisław Obertyński	Hujcze
				Jan Sołowij	Kamionka wołoska
				Adolf Broeder	Potok
				Albert Kaempfe	Rzyczki
		117	Uhnów	Stanisław Lewandowski	Bełżec
				Zygmunt Stasiniewicz	Zielona
				Bolesław Czerwiński	Dyniska (Uhnów)
				Mieczysław W[illegible]so[illegible]ki	Ostobuż
52	Rohatyn	118	Bursztyn	Izydor Kowalewski	Wiszniów
				Aleksander Krzeczunowicz	B[illegible]łszowce
				Michał Tustanowski	Podmichałowce
				Franciszek Malinowski	Bursztyn
		119	Rohatyn	Jakób Bittner	Sarnki górne
				Mikołaj Torosiewicz	Putiatyńce
				Leszczyński	Rohatyn
				Anton Gniewosz	Załuże
53	Ropczyce	120	Dębica	Adam Kos	Gawrzyłowa
				Adam Hruby	Pustynia
				Adam Lips	P[illegible]dłęb
				Z[illegible]b[illegible]rz[illegible]wski	St[illegible]asz[illegible]cina
		121	Ropczyce	Sk[illegible]uba	Lubzin
				Feliks Żabicki	Wola żyrakowska
				Józef Wiśniewski	Ostrów
				Józef Szczepanik	Se[illegible]zi[illegible]ów
54	Rudki	122	Komarno	Józef Tro[illegible]an	Chłopy
				Leszek Zajączkowski	Chłopy
				Feliks B[illegible]ański	Koszarski
				Michał Kos	Komarno
		123	Rudki	Władysław O[illegible]ński	Nowo[illegible] [illegible]
				Stanisław Żurowski	Podhajczyki
				Józef Angielski	Rudki
				Józef Stubiński	Ostrów
55	Rzeszów	124	Głogów	Dr. Stanisław Dąbski	Rudna wielka
				Stanisław Żeliński	Zaczernie
				Franciszek Malec	Wysoka
				Wojciech Ładoś	Głogów
		125	Rzeszów	Aleksander Dab[illegible]ki	Nasu[illegible]ka
				Teofil Wdowka	Zgłobień
				Antoni Smagała	Trzciana
				Wojciech Wiśniewski	St[illegible] mieście
		126	Tyczyn	Piotr Łastowiecki	Chmielnik
				Kazimierz Jędrzejowicz	Hyżne
				Tomasz Szura	Kielnarowa
				Jan Sławiński	Jawornik
56	Sambor	127	Łąka	Feliks Sozański	Ho[illegible]a
				Jan Chrom[illegible]wicz	Bilinka
				Ludwik Balicki	Wykoty
				Wiktor Poten	Błażów
		128	Sambor	Ludwik Balicki	Wykoty
				Wiktor Poten	Błażów
				Karol Jędrzejowicz	H[illegible]mieniec
				Dyonizy Nowakowski	Nadyby
57	Sanok	129	Bukowsko	Włodzimierz Tru[illegible]kolaski	[illegible]
				Adolf Poźniak	Nadolany
				Władysław Wiktor	Wola [illegible]ękowa
				Kazimierz Rodkiewicz	Bukowsko
		130	Rymanów	Józef hr. Potocki	Rymanów
				Stanisław Ostaszewski	Klimkówka
				Kazimierz Jadowski	Trześniów
				Jan Nowakowski	Besko

Liczba porząd.	Nazwa powiatu politycznego	Liczba porząd.	Nazwa okręgu sądowego	Imię i nazwisko oceniciela	Miejsce zamieszkania
57	Sanok	131	Sanok	Kazimierz Wiktor	Zarszyn
				Władysław Morawski	Odrzechowa
				Kazimierz Jachimowski	Markowce
				Juliusz Kozina	Trepcza
58	Skałat	132	Grzymałów	Mieczysław Janicki	Ścianka
				Edward Cwieszewicz	Grzymałów
				Władysław Bieniecki	Kozina
				Jan Leszczyński	Borki małe
		133	Skałat	Władysław Bieniecki	Kozina
				Leopold Drozdowski	Hałuszczyńce
				Bronisław Rozwadowski	Turówka
				Stanisław Zawistowski	Sopranówka
		134	Skałat	Eustachy Zagórski	Kołodziejówka
				Leopold Drozdowski	Hałuszczyńce
				Bronisław Rozwadowski	Turówka
				Stanisław Zawistowski	Sopranówka
59	Sniatyn	135	Sniatyn	Stefan Moysa	Rudniki
				Edmund Komar	Uście
				Józef Chiewit	Podwysoka
				Eugeniusz Krzysztofowicz	Załucze
		136	Zabłotów	Włodzimierz Zagórski	Dżurów
				Józef Dobek	Borszczów
				Bohdan Zadurowicz	Wołczkowce
				Aleksander Zadurowicz	Chlebiszyn
60	Sokal	137	Bełz	Alfred Münter	Waniów
				Inocenty Białobrzeski	Głuchów
				Władysław Krzyżanowski	Liski
				Bolesław Kapliński	Machnówek
		138	Sokal	Józef Żukiewicz	Rojatyn
				Wincenty Kruszewski	Chorobrów
				Władysław Rojecki	Liwcze
				Bronisław Żukiewicz	Rozalówka
61	Stanisławów	139	Stanisławów	Józef Budziński	Ciężów
				Jan Burzyński	Uhrynów górny
				Zygmunt Regenstreif	(Tyśmienica) Strupków
				Zdzisław Stojowski	Stanisławów
		140	Halicz	Jan Janko	Załukiew
				Edward Kozicki	Dorohów
				Tomasz Horodyski	Komarów
				Alfred Bajewski	Międzyhorce
62	Stary Sambor	141	Stary Sambor	Karol Bielański	Torze
				Marceli Rudnicki	Stary Sambor
				Stanisław Agopsowicz	Błożew górna
				Stefan Sozański	Laszki murowane
		142	Starasól	August książę Sułkowski	Grodowice
				Marceli Rudnicki	Stary Sambor
				Stanisław Agopsowicz	Błożew górna
				Stefan Sozański	Laszki murowane
63	Stryj	143	Skole	Jan Harasimowicz	Kruszelnica
				Józef Gelinski	Smorze
				Meliton Jarosiewicz	Smorze
				Stanisław Kłodnicki	Chromochorce
		144	Stryj	Adam Onyszkiewicz	Lisiatycze
				Julian Czaykowski	Wola dołhołucka
				Karol hr. Dzieduszycki	Siechów
				Adam Hoenig	Brygidau
64	Strzyżów	145	Frysztak	Franciszek Dubiel	Twierdza
				Dr. Jan Kanty Dzianott	Lubla
				ks. Wnek	Lubla
				Piotr Cyra	Twierdza
		146	Strzyżów	Stanisław Dydyński	Strzyżów
				Władysław Wojnarowski	Żarnowa
				Tomasz Battlej	Baryczka
				Józef Szela	Przedmieście czudeckie
65	Tarnobrzeg	147	Rozwadów	Zbigniew Horodyński	Zbydniów
				Antoni Sokołowski	Zaleszany
				ks. Jan Jakiel	Rozwadów
				Władysław Nowakowski	Grębów
		148	Tarnobrzeg	Stanisław Bielecki	Baranów
				Stanisław Dolański	Baranów
				Gustaw Gawecki	Dzików
				Michał Kaliczyński	Wymysłów
66	Tarnopol	149	Mikulińce	Kondrad Glogier	Nastasów
				Aleksander hr. Piniński	Suszczyn
				Dr. Ludwik Brudziński	Wola mazowiecka
				Bogusław Cieński	Łoszniów
		150	Tarnopol	Marjan Maniewski	Bajkowce
				Michał Garapich	Cebrów
				Ludwik Puntschert	Tarnopol
				Zygmunt Mochnacki	Toustoług
67	Tarnów	151	Tarnów	Władysław Wódczyński	Skrzyszów
				Józef Mićowicz	Świębodzin
				Adam Tabaczyński	Wróblewice
				Stanisław Straszewski	Mikołajowice
		152	Tuchów	Karol Berke	Karwodrza
				Bolesław Bossowski	Birtuszowa
				Zygmunt Zawadzki	Szydłowa
				Bolesław Niedzielski	Kowalowy
68	Tłumacz	153	Tłumacz	Stanisław Bochdanowicz	Petryłów
				Antoni Abgarowicz	Bratyszów
				Jan Jakubowicz	Puźniki
				Alfred Doschot	Pałahicze
		154	Tyśmienica	Maurycy Doschot	Bortniki
				Zygmunt Regenstreif	Tyśmienica
				Zdzisław Ładomirski	Markowce
				Jakób Głuchowski	Tłumacz
		155	Ottynia	Stanisław Bogdanowicz	Petryłów
				Maurycy Doschot	Bortniki
				Jan Jakubowicz	Puźniki
				Zdzisław Ładomirski	Markowce
69	Trembowla	156	Trembowla	Franciszek Pawłowicz	Podhajczyki
				Józef hr. Koziebrodzki	Podhajczyki
				Mysłakowski	Mogielnica
				Franciszek Wojnarowski	Saranówka lub Boryczówka
		157	Budzanów	Jan Gromnicki	Laskowce
				Julian Cielecki M. Bogdanowicz	Byczkowce-Kossow
				Rachmiel Schutzman	Budzanów
				Ludwik Szozda	Budzanów
70	Turka	158	Borynia	Bronisław Osuchowski	Beniów
				Stanisław Stroiński	Sianki
				Józef Sozański	Mochnate
				Jan Ilnicki	Komorniki
		159	Turka	Franciszek Jurowski	Tarnawa niżna
				Franciszek Ławrowski	Tarnawa niżna
				Iwan Paluch	Chaszczów
				Kazimierz Granatowski	Turka
71	Wadowice	160	Kalwarya	Teodor Drapella	Rzyska
				Antoni Heradni	Andrychów
				Wilhelm Schädel	Andrychów
				Józef Migdałek	Wieprz
		161	Wadowice	Franciszek Drozdowski	Zebrzydowice
				Rudolf Fuchs	Jastrzębia
				Józef Kossowski	Kalwarya
				Jan Lubojemski	Zakrzów
		162	Wadowice	Franciszek Dziobek	Zygodowice
				Karol Hosch	Wadowice
				Stanisław Kunachowicz	Radocza
				Tomasz Wądolny	Wadowice
		163	Zator	Michał Naimski	Zator
				Ludwik Chrząszcz	Graboszyce
				Jerzy Ganscher	Rudze
				Artur Henzel	Gierastowice
72	Wieliczka	164	Dobczyce	Adam Fink	Komorniki
				Aleksander Skrzyński	Wolica
				Stefan Kaluski	Zegartowice
				Kazimierz Bzowski	Zarosławice
		165	Wieliczka	Włodzimierz Sulczewski	Sledziejowice
				Zdzisław Brzeziński	Łazany
				Jan Bakałowicz	Sułów
				Dr. Paweł Stonawski	Tomaszkowice
73	Zaleszczyki	166	Tłuste	Maryan Kemplicz	Myszków
				Oktaw br. Heydel	Capowce
				Siklucki	Kuszyłowce
				Władysław Krasnopolski	Latacz
		167	Zaleszczyki	Tadeusz Rosinkiewicz	Szczytowce
				Tomasz Wartanowicz	Dźwiniacz
				Józef Wartanowicz	Zazulince
				Jakób Siemiginowski	Jakubówka
74	Zbaraż	168	Nowe sioło	Niementowski	Skoryki
				Michał Czarniakowski	Lisiesyńce
				Tadeusz Fedorowicz	Klebanówka
				Władysław hr. Tyszkiewicz	Obodówka
		169	Zbaraż	Bronisław Kopczyński	Zbaraż (Zarubince)
				Mieczysław Konopacki	Kobyla
				Adolf Fedorowicz	Czernichowce
				Ignacy Sochacik	Iwaszkowce
75	Złoczów	170	Olesko	Bronisław Ujejski	Seszczynka
				Antoni hr. Tyszkiewicz	Olesko
				Feliks Gniewosz	Jasionów
				Ernest Pansza	Rozważ
		171	Zborów	Bolesław Wierzchleyski	Kabarówka
				Jan Mosiewicz	Hodów
				Adam Treter	Podlipce
				Mieczysław Komarnicki	Jarosławice
		172	Złoczów	Oskar Schnell	Firlejówka
				Tadeusz Dzięciołowski	Gołogóry
				Kazimierz Jaworski	Ostrowczyk
				Leon Wikarski	Bieniów
76	Żółkiew	173	Kulików	Emil Obertyński	Odnów
				Adam Obertyński	Nowesioło
				Ignacy Papara	Stroniatyn
				Jan Krzysztofowicz	Artasów
		174	Mosty wielkie	Bronisław Lang	Wieczorki
				Stanisław Łączyński	Batiatycze
				Edmund Puchalski	Dworze
				Udrycki	Mosty wielkie

Liczba porząd.	Nazwa powiatu politycznego	Liczba porząd.	Nazwa okręgu sądowego	Imię i nazwisko oceniciela	Miejsce zamieszkania
	Żółkiew	175	Żółkiew	Jan Laise	Zameczek
				Stanisław Śnieżko	Lubela
				Mieczysław Mniszek	Skwarzawa nowa
76				Jan Müller	Błyszczewody
	Żydaczów	176	Mikołajów	Mikołaj Podlewski	Czernica
				Józej Benc	Kijowiec
				Władysław Polański	Rudniki
				Bolesław Pilz	Rozdół
		177	Żurawno	Edmund hr. Dzieduszycki	Izydorowka
				Aleksander Przedrzymirski	Jajkowce
				Witołd Czajkowski	Zyrawa
				Antoni Skrzyński	Zurawno
		178	Żydaczów	Józef Jarzymowski	Tejsarów
				Kazimierz Winnicki	Turady
				Stanisław Pawlikowski	Bereznica król.
77				Bolesław Widajewicz	Wołczniów
	Żywiec	179	Milówka	Adolf Scholz	Wieprz
				Adolf Keler	Kamesznica
				Wojciech Szwed	Pewla
				Roman Foltański	Zywiec
		180	Slemień	Edward Drapella	Sucha
				Adam Męciszewski	Rychwałd
				Jakób Gąsiorek	Gilowice
				Roman Foltański	Zywiec
		181	Żywiec	Alfons Klapsia	(Obsza) Sporysz
				Maksymilian Budiner	Lipowa
				Jan Studencki	Zywiec
78				Ludwik Stanawski	Łodygowice

L. cz. T. 60/i (3) (3249 2—3)

C. k. Sąd krajowy cywilny oddział VII. we Lwowie na wniosek p. Jadwigi Roztworowskiej z dnia 20. grudnia 1901 l. cz. T. 60/i (1) wdraża postępowanie amortyzacyjne co do 4% listu hipotecznego c. k. uprzyw. galic. Banku hipotecznego Ser. Nr. C. 37 na 2000 kor. opiewającego wraz z kuponami, z których pierwszy jest płatny dnia 1 listopada 1901 roku, a ostatni dnia 1. maja 1914 i wzywa każd-go posiadacza, aby wzmiankowany list hipoteczny w przeciągu 3 lat, licząc od dnia płatności ostatniego kuponu lub w razie wcześniejszego wylosowania jednego roku 6 tygodni i 3 dni, licząc od dnia płatności listu, kupon płatny dnia 1. listopada 1901 w przeciągu 1 rokn, 6 tygodni i 3 dni, licząc od dnia ostatniego ogłoszenia tego edyktu w urzędowej części „Gazety lwowskiej", a pozostałe kupony w przeciągu 1 roku, 6 tygodni i 3 dni, licząc od dnia płatności każdego z nich tem pewniej tut. sądowi przedłożył, względnie prawa swe wykazał ileże w razie nieprzedłożenia po upływu wyż zakreśl nych terminów na powtórny wniosek proszącej wyż wzmiankowany list kupony jako umorzone uznane zostaną.

Lwów, dnia 19. lutego 1902.

L. cz. C. I. 20/2 (1) (3487 1—3)

Przeciw nieobecnemu Teodorowi Dika przedtem w Serafińcach wniosła Justyna Dika w Serafińcach pozew o uznanie ojcowstwo nieletniego Iwana Dika

Pierwza audyencya odbędzie się 2 maja 1902 o godz. 9 przed południem, w biurze Nr. 11.

Ustanowiony dla strzeżenia praw pozwanego kuratorem adw. dr. Okuniewski w Horodence będzie go zastępował, dopokąd się w sądzie nie zgłosi lub pełnomocnika nie ustanowi.

C. k. Sad powiatowy. Oddział I.
Horodenka, dnia 21. kwietnia 1902.

L. cz. C. 44 2 (1) (3471)

Przeciw nieobecnemu Maciejowi Czarnemu, przedtem w Woli przemykowskiej, wniósł Stanisław Czarny i spól. w Woli przemykowskiej skargę o zniesienie współwłasności realności lwh 134 gm. Wola przemykowska z pn.

Pierwsza audyencya odbędzie się dnia 29. kwietnia 1902 o godzinie 9 rano, w biurze Nr. 2.

Ustanowiony dla strzeżenia praw pozwanego kuratorem Jan Drabant z Woli przemykowskiej będzie go zastępował, dopóki się w sądzie nie zgłosi, lub pełnomocnika nie ustanowi.

C. k Sąd powiatowy, Oddział II.
Radłów, dnia 10. marca 1902.

L. cz. C. III. 39/2 (1) (3493)

Przeciw Józefowi Fili, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Nisku przez Kaspra Sudoła pozew o 354 kor.

Na podstawie pozwu wyznacza się termin na dzień 5. maja 1902 o godz. 9 rano.

Celem strzeżenia praw niewiadomego z miejsca pobytu Józefa Fili, ustanawia się p. Józefa Fuśka w Starym Narcie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie swego kuranda w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k Sąd powiatowy, Oddział III.
Nisko, dnia 21. kwietnia 1902.

L. 3708 ex 1902 (3477)

OGŁOSZENIE.

Na mocy reskryptu c. k. Ministerstwa rolnictwa z dnia 2. b. m. l. 4554/273 wchodzi w życie nowo otworzony c. k. Zarząd lasów i dóbr skarbowych w Szeszorach, który będzie odbierał pocztę w Pistyniu.

C. k. Dyrekcya lasów i dóbr skarbowych Oddział II.
Lwów, dnia 15. kwietnia 1902.

L cz. C. II. 81/2 (1) (3467)

Przeciw Wasylowi Hryczkaniczowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Gorlicach przez Eufrozynę Hryczkanicz z Wysowy pozew o 660 kor. z pn.

Na podstawie pozwu tego wyznaczono audyencyę na dzień 30. kwietnia 1902 o godz. 9 rano.

Celem strzeżenia praw pozwanego Wasyla Hryczkanicza, ustanawia się p. dr. Sterna, adw. Gorlicach kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Gorlice, dnia 20. kwietnia 1902.

L. cz. C. II. 84 2 (1) (3466)

Przeciw Marcinowi Kaliszowi, synowi Michała, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Gorlicach przez Wawrzyńca Sorotę z Szalowy pozew o 500 kor. z pn.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 3. maja 1902 o godzinie 9 rano.

Celem strzeżenia praw pozwanego, ustanawia się p. dr. Dziubczyńskiego, adw. w Gorlicach kuratorem.

Tenże kurator zastęppwać będzie kuranda w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopoki on sam w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Gorlicach, dnia 20. kwietnia 1902.

L. cz. C. VI. 116/2 (1) (3453)

Przeciw Nucie Schwamenau, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Kołomyi przez p Salomona Leiby Schwamenau, krawca w Zabłotowie pozew o zapłacenie 400 kor.

Na podstawie pozwu z dnia 17. kwietnia 1902 C. IV. 116/2 (1) wyznaczono audyencyę sądową do ustnej rozprawy na dzień 22 maja 1902 o godz. 9 przed południem, w sali Nr. 11 tegoż sądu.

Celem strzeżenia praw pozwanego Nuty Schwamenau, ustanawia się p. adw. M. H. Landaua w Kołomyi kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Kołomyja, dnia 17. kwietnia 1902.

L. cz. C. II. 83/2 (1) (3468)

Przeciw nieobjętej masie spadkowej Michała Duba i tow., wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Glinianach przez Ilka Dub w Słowicie pozew o 600 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę ustną na dzień 20. maja 1902 o godz. 10 rano.

Celem strzeżenia praw powyższej masy, ustanawia się p. Szymona Czestyńskiego w Glinianach kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie powyższą masę w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona nie zostanie objętą.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Gliniany, dnia 9. kwietnia 1902.

L. cz. Cw. 437/2 (1) (3451)

Przeciw Mikołajowi Piszczak, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu obwodowego w Samborze przez Maryę Lurską pozew o zapłacenie sumy wekslowej 100 kor.

Na podstawie pozwu wydano dnia 6. kwietnia 1902 l. cz. Cw. 437/2 (1) nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw Mikołaja Piszczaka, ustanawia się p. adw. Rappego w Samborze kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanedo w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopoki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Sambor, dnia 6. kwietnia 1902.

Doniesienia prywatne.

Prezes Towarzystwa Wzajemnych Ubezpieczeń w Krakowie

zawiadamia Delegatów Towarzystwa, że

czterdzieste pierwsze

Zwyczajne Zgromadzenie Ogólne

odbędzie się w piątek, dnia 30. maja 1902 o godzinie 12 w południe, w gmachu Towarzystwa Wzajemnych Ubezpieczeń, ulica Basztowa liczba 8 w Krakowie.

Porządek dzienny:

1. Zagajenie.
2. Sprawozdanie i wnioski Rady nadzorczej i komisyi rewizyjnej co do wyników rachunkowych z operacyj w ostatnim roku administracyjnym:
   a) z działu ubezpieczeń od ognia,
   b) z działu ubezpieczeń od gradu,
   c) z działu ubezpieczeń na życie.
3. Wybory członków Rady nadzorczej. w myśl §. 22 statutu.

Kraków, dnia 15. kwietnia 1902.

Józef Męciński,
Prezes Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń
w Krakowie.

Po cenach redakcyjnych

ogłoszenia do wszystkich bez wyjątku **dzienników lwowskich, krakowskich, warszawskich, wiedeńskich, czeskich, francuskich etc.** czasopism fachowych, miejscowych, zamiejscowych i zagranicznych.

Zamówienia na klisze i rysunki do ogłoszeń, prenumeratę na wszelkie pisma przyjmuje

Ajencya dzienników i ogłoszeń Sokołowskiego we Lwowie, pasaż Hausmana 9.

Kosztorysy gratis.

Drobne ogłoszenia

od wyrazu petitem 3 halerzy, tłustym petitem 4 halerzy.

Najtaniej karty wizytowe, zaproszenia ślubne wykonuje w grawurze **litografia stauropigiańska** l. 9, wizytówki już od 1 zł. i wyżej.

Notaryusz w Kopyczyńcach poszukuje kandydata zdolnego do substytucyi.

Zyblikiewicza 37.

Zaraz do najęcia pokój z kuchnią na parterze.

Zarobek.

Kupcy. Inspektorzy asekuracyjni, agenci, w ogóle wszyscy, którzy reflektują na boczny zarobek **5 do 10 koron** dziennie raczą adresy swoje podać pod „O. R. 12" poste restante Brünn.

Zapisy

przyjmuje codziennie od godz. 10-tej przed południem do godziny 2-giej

Stanisław Sachs

nauczyciel tańców

ulica Pańska l. 17, drzwi Nr. 8.

Herbaty znakomite w smaku i aromatyczną wonią herbata Congo zł. 1 60, Souchong zł. 2, Souchong zbiór n...owy zł. 3, Kaysow zł. 4 za pół kilgr.

poleca handel herbaty, kawy i wina

Edmunda Riedla, Lwów.

Losy na spłaty miesięczne

z prawem do wygranych po złożeniu pierwszej raty poleca dom bankowy

Schütz i Chajes

we Lwowie, ulica Sykstuska liczba 8.

Kupno i sprzedaż efektów, losów i monet. Wypłata kuponów. Bezpłatna rewizya losów i efektów.

Kalendarzyk wysyła się bezpłatnie.

Po cenach fabrycznych!

Materye wełniane w doborowych gatunkach w najmodniejszych wzorach i kolorach, polecają

F. Kornecki i Sp.

Lwów, Pasaż Hausmana.

Przy większych zakupnach odpowiedni rabat.

TUTKI

ze specyalnej bibułki

„Abadie"

„PRIMUS"

są powszechnie uznane za najlepsze! Wszędzie do nabycia.

Fabryka: Lwów, Mickiewicza 2.

Z Fiume rozsyła

KAWĘ:

4½ kilo **Balna** szlachetna	zł.	4 50
4½ „ **Portorico**	„	5 —
4½ „ **Jawy**	„	5.85

do tego może być dopakowana **Herbata** la **Souchong** (herbata familijna) ¼ K. zł. 1, ⅛ K. 50 ct. w oryginalnych puszkach chińskich.

Wszystko oclone, opłacone za zaliczką lub za poprzednim nadesłaniem należytości.

M. J. Rado, Fiume.

Senzacyjny **Gramophon.**

Jedyna na świecie udoskonalona maszyna, która z niesłychaną dokładnością oddaje głos, śpiew, muzykę. Cena od 40 złr. do 125 złr. duże „Monarch". Jeneralne zastępstwo na Galicyę prawdz. Gramophonów

T. Górski, Lwów, plac Maryacki 8.

Cenniki na żądanie gratis.

Wykaz listów zastawnych

galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego

wylosowanych w dniu 15. kwietnia 1902 roku:

4%-ych 56-letnich przy 31-szem losowaniu w ogólnej sumie 450.400 koron.

4% 56-letnie

Serya I à 20.000 kor

736	1043	2685	2797	3104	3278

Serya II. à 10.000 kor.

264	629	995	1130	1260	3091
3601	4304	4335	5496	5541	5781
6787	7063				

Serya III. à 1.000 zł.

247	1158

Serya III. à 2 000 kor

1535	1656	2305	2644	2649	3199
3534	4584	4873	4922	5167	5211
5298	5342	5743	5792	6894	8107
8777	9562	10510	10651	10789	12674
13530	13590	13809	14518	15315	16190
16635	16748	16767	16794	16899	18940
19622	19692	19721	21303	21361	21851
22765	24327	25210	26112	27775	27914
32374	32748	32991	33586	33903	34265
34045	35114	35564	35745	35788	35831
36290	37274	37304	38074	38315	38257
39065	39633	40609	40791	41457	41785
43333	43761				

Serya IV. à 500 zł.

32

Serya IV. à 1.000 kor.

1633	2076	2220	3020	3516	4055
4292	4329	5528	6113	6836	7180
7252	7293	7294	10277	11662	11864
12147	12657	14281	14420	14434	14631
14863					

Serya V. à 200 kor.

1280	3679	3943	4360	5715	6351
6417	6601	7289	7477	8722	8754
8945	9137	9331	9828	9878	10126
10538	11118	11143	11178	13396	13729
14258	14279	14343	14498	14974	15055
15203	15318	15513	16087	16231	16958
17281	17842	18124	18550	18840	20710
21369	22186	22978	23337	23492	24200
25112	25848	25869	26004	26413	27332
29051	29423	29449	29593	29831	30142
31011	313 2.				

Dyrekcya galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego wzywa niniejszem posiadaczy powyższych listów zastawnych, aby się po wypłatę kapitału od dnia 30. czerwca 1902 począwszy, do kasy tegoż Towarzystwa we Lwowie zgłosili, ponieważ procentowanie tych listów zastawnych z oznaczonym dniem ustaje, i gdyby kupony za dalszy czas wypłacone były, będą przy odbieraniu kapitału potrącone

Na rachunek Towarzystwa kredytowego wypłacać także będą powyższe listy zastawne następujące domy bankowe:

w Krakowie: Gal. Bank dla handlu i przemysłu.
w Poznaniu: Bank rolniczo-przemysłowy Kwilecki. Potocki i Spł.
w Poznaniu: Hartwig Mamroth i Spł.;
w Wiedniu: c. k. uprz. austr. Bank dla krajów koronnych;
w Wiedniu: Niższo-austryackie Towarzystwo eskontowe;
w Pradze: Filia c. k. uprz. austr. Banku dla krajów koronnych;
w Gracu: E. C. Mayer i Sp.;
w Tryeście: Filia Anglo-Austryackiego Banku;
w Berlinie: Bank Niemiecki; Bank Drezdeński;
w Frankfurcie nad Menem: Bank Erlangera i Synów;
w Amsterdamie: Wertheim & Gompertz.
w Bernie: Filia c. k. uprz. austr. Zakładu kredyt. dla handlu i przemysłu;
w Rzeszowie: Matzner i Holzer;
w Przemyślu: Ehrlich i Sp.;
w Stanisławowie: S. Kornbluh.

We Lwowie, 15. kwietnia 1902.

(Przedruk nie będzie płacony).

Prezes Towarzystwa Wzajemnych Ubezpieczeń w Krakowie

zawiadamia niniejszem

Członków uprawnionych do głosowania na mocy art. 10. statutu ogólnego, że w myśl rzeczonego statutu

odbędzie się dnia 15. maja 1902 o godzinie 11 rano, w sali Rady powiatowej w Kołomyi pod przewodnictwem Jaśnie Wielm. **Stanisława Jasińskiego** prezesa kołomyjskiej Rady powiatowej

Wybór uzupełniający 1-go Delegata z okręgu wyborczego kołomyjskiego.

Uprawnieni do głosowania w każdym z poszczególnych działów ubezpieczeń P. T. Członkowie Towarzystwa otrzymają w myśl ustępu 3 instrukcyi wyborczej karty legitymacyjne na 15 dni przed terminem wyborów.

Na karcie legitymacyjnej zamieszczoną jest w dosłownem brzmieniu „Instrukcya wyborcza", wyciąg ze statutu Towarzystwa odnośnie do prawa wyborczego, oraz formularz na pełnomocnictwo do ewentualnego użytku Członków.

Możliwe reklamacye w sprawie uprawnienia do głosowania nadesłane być winne przed dniem 5. maja 1902 do Dyrekcyi Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie.

Reklamacye później nadesłane przekazane będą do zbadania i załatwienia Przewodniczącemu, który wspólnie z Komisyą wyborczą na zasadzie art. 10. statutu Ogólnego Towarzystwa o ważności reklamacyi orzeknie.

Listy wyborcze wyłożone będą od dnia 5. maja 1902 w biurach Rady powiatowej w Kołomyi.

Kraków, dnia 15. kwietnia 1902.

Józef Męciński,
prezes Towarzystwa Wzajemnych Ubezpieczeń
w Krakowie.

Prezes Towarzystwa Wzajemnych Ubezpieczeń w Krakowie

zawiadamia

Członków Towarzystwa wzajemnego kredytu

że

XXVII. Zgromadzenie Ogólne Członków Towarzystwa wzajemnego kredytu w Krakowie

odbędzie się

w piątek, dnia 30. maja 1902 o godzinie 10 przed południem w gmachu Towarzystwa Wzajemnych Ubezpieczeń przy ul. Basztowej l. 8. w Krakowie.

Porządek dzienny:

1. Zagajenie.
2. Sprawozdanie Dyrekcyi z czynności za rok 1901.
3. Sprawozdanie Rady nadzorczej ze złożonych przez Dyrekcyę za rok 1901 rachunków i wnioski ze sprawozdania wynikające.
4. Zmiana §. 2 ustęp przedostatni i §. 8 ustęp 6 statutu.

Kraków, dnia 15. kwietnia 1902.

Józef Męciński,
prezes Towarzystwa Wzajemnych Ubezpieczeń
w Krakowie.

Z drukarni Wł. Łozińskiego, ul. Czarnieckiego l. 12. Telefon Nr. 527. (Zarządca Wł. Weber). Papier fabryki papieru J. Fiałkowskich